

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th March 1966]

நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதன்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதைப்பற்றி என்னிடம் இப்போது தகவல் இல்லை. இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் படிதான் இதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அரசாங்கம் இதைப்பற்றி எப்போதும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் இங்கு எந்த முறையில் லாக் அவுட் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதைப்பற்றி ஏதாவது கேள்வி கேட்டால் பதில் தெரிவிக்கலாம். அதோடு இன்னும் சில தினங்களில் லேபர் டிமாண்டு வருகிறது. அதில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டால் அப்போது என்னிடம் இருக்கின்ற தகவல்களை வைத்துக்கொண்டு சில விளக்கங்களைக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, இது 42-வது விதிக்குரிய மோஷன் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I withhold consent to the hon. Member to raise an adjournment motion to discuss this matter.

### III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1966-67—cont.

\* திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு முதலிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள். இதன் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு இன்றைக்கு நாம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கியிருந்த போதிலும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை தரக் கூடிய வகையில் இதில் எந்தவிதமான திட்டமும் இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அரசாங்கம் நெல்லுக்கு நிர்ணயித்திருக்கின்ற விலைக்கும், விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கின்ற பொருட்களுக்கு இருக்கின்ற விலைக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு இருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம், பிண்ணாக்கு, இவைகளின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு ரூபாய் நெல்லுக்கு அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள விலை 31 ரூபாய் என்றால் பிண்ணாக்கின் விலை 40 ரூபாய் ஆக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் விவசாயிகளுக்கு சாகுபடிக்கு ஆகின்ற செலவுக்கும் நெல்லின் விலையிலிருந்து கிடைக்கின்ற விலைக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு இன்றைய தினம் ஊக்கம் குறைந்து வருகிறது. எனவே, இந்த நிலைமையைப்பற்றி அரசாங்கம் தக்க விதத்தில் பரிசீலனை செய்யவேண்டும், அவ்விதம் பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய உரம், பிண்ணாக்கு, போன்றவைகளுக்கும் ஒரு விலை நிர்ணயித்துக்கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு ஆகின்ற சாகுபடி செலவு ஓரளவுக்குக் குறையும். இந்த வகையில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அவர்களுக்குத் தேவையான பாசன வசதியையும்



5th March 1966] [திரு. நா. ப. சென்கோட்டுவேலு]

நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக, சேலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பாசன வசதி மிக மிக குறைவாக இருக்கிறது. 150 அடி ஆழம் வரைக்கும் கிணறுகளைத் தோண்டித் தண்ணீர் எடுத்து வருகிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு 'போர் வெல்' அமைத்துக் கொடுப்பதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், பல ஏரிகள், குளங்கள் எல்லாம் மராமத்து செய்யப் படாமல் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் தூர் எடுப்பதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கவிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அவர்களிடம் சொற்ப தொகை இருப்பதால் சரியானபடி சீர்திருத்த முடியவில்லை. இதனால், விவசாயிகளுக்கு அதிகமான அளவில் பயன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. எனவே, ஏரி, குளங்களை மராமத்து செய்வதிலே, நல்ல முறையிலே மைனர் இர்ரி கேஷன் ப்ரொக்ராமில் அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கி, அதிகமான, அளவிலே, ஏரி, குளம், குட்டைகளை தூர் வாரி, செம்மைப்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

9-00  
a.m.

அடுத்தபடியாக, பாக்கேஜ் ப்ரொக்ராமே சேலம் மாவட்டத்திற்கும் விஸ்தரிப்பு செய்தால் நல்ல முறையில் உற்பத்தி ஆகும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் விவசாயிகளுக்கு இப்போது ஏ.டி.டி. 27 நல்ல முறையில் பரவவில்லை. அந்த விதையை சேலம் மாவட்டத்திலும் அதிகமாக விநியோகித்து நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்திலே புன்செய் தானியங்கள் அதிகமாக சாகுபடி செய்யப்படுகின்றன, தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால், எனவே புன்செய் தானியங்களுக்கும் தீவிரச் சாகுபடித் திட்டத்தை அமல்படுத்தவேண்டும். சேலம் மாவட்டத்தில் கிட்டத் தட்ட எல்லாப் பகுதிகளிலும் விவசாயிகள் பாவி விட்டார்கள். அதிகப்படி விவசாயம் செய்ய நிலம் கிடைப்பது வேறு மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகமான நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. எனவே, சேலம் மாவட்ட விவசாயிகளுக்குப் பிற மாவட்டங்களில் குடியேற வசதி செய்தால் அங்குள்ள தரிச நிலங்களில் பயிரிட வாய்ப்பாக இருக்கும். தண்ணீர் இல்லாத பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் இருக்கக் கூடிய மற்ற மாவட்டங்களில் குடியேற வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

தண்ணீர் இருக்கும் இடங்களில் கூட கமர்ஷியல் க்ராப்ஸ் பயிர் செய்து நெல் போன்றவைகளை விட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். காரணம், நெல் சாகுபடிக்கு அதிகமாகச் செலவு ஆகின்றது, கமர்ஷியல் க்ராப்ஸ் போட்டால் அவர்களுக்குச் செலவு குறைகிறது, லாபமும் அதிகமாக வருகிறது. ஆகையினால் நெல்

[திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு] [5th March 1966]

போன்றவைகளைப் பயிரிடுவதை விட்டு, கரும்பு, கடலை போன்ற பயிர்களை விரும்பிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ள தரிசு நிலங்களில், சேலம் மாவட்டத்தில் தண்ணீர் இல்லாத பகுதிகளில் இருக்கும் விவசாயிகளைக் குடியேற்றி, அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியனை நம்பியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருப்பதை விட்டு விட்டு, விவசாய வளர்ச்சிக்குத் தனியாக அக்கிரகஸரல் டிபார்ட்மென்ட் செயல்பட்டால் இன்னும் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியனில் இப்போது இருக்கிற அலுவலெல்லாம் அரசாங்கம் எழுப்புகிற கடன்களை வசூலிப்பதாக இருக்கிறதே தவிர, விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி விவசாய வேலையைக் கவனிப்பது கிடையாது. அரசாங்கப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கவும், கடன் வசூல் செய்யவும் நேரம் இருக்கிறதே தவிர, திருந்திய முறையில் விவசாயம் செய்தால் லாபம் கிடைக்கும், இன்னின்ன முறையில் விவசாயம் செய்தால் நல்ல முறையாக இருக்கும், திருந்திய முறையைப் பின்பற்றுங்கள், உங்கள் பயிர்களுக்கு இருக்கிற நோய்களைத் தீர்க்க எப்படி எப்படி மருந்து தெளிக்கவேண்டும், இன்னின்ன பூச்சிகளுக்கு இன்னின்ன மருந்துகள் தெளிக்கவேண்டும் என்று அறிவுரை வழங்கும் சந்தர்ப்பம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே அக்கிரகஸரல் டிபார்ட்மென்ட் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து தனியாக இயங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் விவசாயிகளை நேரடியாக அணுக வசதியாக இருக்கும்.

இப்போது வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே குடிதண்ணீருக்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 5,000 ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட இடங்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கொள்கை வகுத்திருந்தாலும் கூட, முனிசிபல் நகரங்களுக்குக் கூட குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றது. 5,000-க்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகை இருக்கிற இடங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்ய அரசாங்கம் அதிக அளவில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சேலம் போன்ற பெரிய முனிசிபாலிட்டி இருக்கும் இடங்களில் கூட தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. பாதாளச் சாக்கடை இல்லை. ஆங்காங்கு சாக்கடை நீர் தேங்கி, கொசுக்கள் உற்பத்தியாகி, சுகாதாரக் குறைவு ஏற்படுகிற காரணத்தினால் நல்ல முறையில் கவனித்து . . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

\* திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.



5th March 1966] [திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன்]

விவசாயத் துறைக்குப் பல கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி விவசாயிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர்களுக்குப் பல வழிகளில் உதவி செய்யும் வகையில் திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதானது பாராட்டத்தக்கது.

அதே போல, பல துறைக்கும் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது அந்தத் துறைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுக்கிறது.

இப்போது நமது வளர்ந்து வரும் சோஷலிச சமுதாயத்திலே நாம் முடிந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு துறையையும் விரிவு படுத்தி, மிகக் குறைந்த ஊதியம் பெறும் ஏழை எளியவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே, கடந்த 18-19 ஆண்டுகளாக, அவர்களை வாழ்வில் முன்னற்றம் அடையச் செய்து வந்திருப்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டு வந்திருக்கிறோம். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதற்காக அரசாங்கத்தை நாம் பாராட்டியாகவேண்டும். அதே சமயம் நாம் புதிய வேகத்தையும், புதிய ஊக்கத்தையும் கொண்டுள்ளோம். அதனால்தான் நாம் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறோம். இது சகஜமுகூட.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எனது தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது, இன்றைய நிலையிலே, இந்த ஆண்டில் அமராவதி, எல்.பி.பி. பழைய நன்செய் திலச் சாகுபடியானது தண்ணீர் பற்றாக்குறையினாலும், இதர இயற்கை கோளாறினாலும் கெட்டுவிட்டப்படியால் இந்த ஆண்டுத் தீர்வையை வஜா செய்ய வேண்டுமாய் எனது தொகுதி மக்களின் சார்பில் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேற்றைய தினம் என் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த எனது சகோதரி அவர்கள் அப்பர் பவானி பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு அப்பர் பவானியில் எவ்வளவு ஏக்கர் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள ஆவல் கொண்டார்கள். நான் அதைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதே சமயத்தில் லோயர் பவானி ஆகிய எங்கள் பகுதியில் இதுவரையில் கொடுத்து வந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்து வரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல, எனது தொகுதியிலே மூலனூர் பகுதி மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிக்கு அமராவதித் தண்ணீரைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொடுத்தேன். அதற்கு மிகுந்த பணம் செலவு ஆகிறது, அல்லவா பணம் இருக்காது என்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் அமராவதித் தண்ணீரைப் புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்குக் கொண்டு செல்லப் போவதாகப் பேப்பரில் பார்த்தேன். அது வாஸ்தவமா என்பதைக் கனம் உணவு அமைச்சரிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அது உண்மையானால், மூலனூர் பகுதி பக்கத்தில் இருக்கிறது, அதற்கே அதிகமாகச் செலவு ஆகும் என்று சொன்னார்கள். புதுக்கோட்டை அதைவிடத்

[திருமதி பார்வதி அர்ஜுனன்] [5th March 1966]

தொலைவில் இருக்கிறது. இது எப்படி சாத்தியம் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தாராபுரம் தாலுகாவிலே நல்ல மருத்துவ மனை இல்லாத குறை இருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய மருத்துவ மனை மிகவும் சிறியதாக இருக்கிறது. மற்ற தாலுகாக்களில் இருப்பதைப் போல பெரிய அளவில் நல்ல முறையில் ஆஸ்பத்திரியை இந்த ஆண்டாவது எங்கள் தொகுதிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற தானியங்களுக்கு நியாயமான விலை எப்போதும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படியே அவர்கள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களும் நியாயமான விலையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். இன்றையதினம் அறுவடை காலங்களில் விவசாயிகள் எல்லோரிடமும் தானியம் இருப்பதால், அவற்றை உடனடியாக விற்று விவசாயிகள் மற்ற பொருள்கள் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டியிருப்பதால் வியாபாரிகள் கேட்ட விலைக்குத் தான் கொடுத்துவிடவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியின்றி ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி குறைந்தபட்ச விலை நிர்ணயித்து அந்த விலைக்குக் குறையாமல் விவசாயிகளிடம் இருந்து வாங்கிக்கொண்டால் அவர்கள் இன்னும் ஊக்கமாகக் கூட வேளாண்மைத்துறையில் ஈடுபடுவார்கள். அது போல அவர்கள் வாங்கக் கூடிய பின்னாக்கு, பருத்திக்கொட்டை, மசல் ஆயில் இதுபோன்ற பொருள்களை அவர்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்காமல் சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் புது வரிகள் ஒன்றும் இல்லை, அதற்கு மிகவும் நன்றி. அதுபோக உபரியாக 30 லட்சமும் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

மேலும் கோவை ஜில்லாவில் பவானி வாய்க்கால் பகுதி-இந்த வருஷம் மழையின்மை காரணமாக டாமில் தண்ணீர் வராது வறட்சியுற்ற நிலையை அடைந்துவிட்டது. அதுபோக எல்.பி.பி. ஆயக்கட்டுக்கள் அதுபோன்ற நிலைமைதான். இதுபோன்ற காரணங்களினால் அந்தப் பகுதியில் மகசூல் குறைந்துவிட்டது. ஏக்கருக்கு 12 மூட்டை கூட விளையவில்லை. மேலும் கொடியேரி அணியில் பாசன வசதி பெரும் அந்த வாய்க்கால்கள் அடிக்கடி ரிப்பேர் செய்யப்பட்டாத காரணத்தினால் அடியோடு பாசனம் கெட்டுவிட்டது. ஆகவே ப்ரொக்யூர்மெண்டிலே உள்ள அதிக மூட்டை அளவைக் குறைக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



5th March 1966] [திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு]

மேலும் இந்த பட்ஜெட்டிலே சிறுபாசனத் திட்டம், தூர் அகற்றுதல், புதுக்கிணறுகள் வெட்டுதல், துளைக் கிணறுகள் எடுத்தல், ஆகியவை பற்றி பட்ஜெட் உரையில் நல்ல முறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற திட்டங்களைப் பாசன வசதி அற்ற பிரதேசங்களில் விஸ்தரிப்பு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இவ்வாண்டு அந்தியூர் யூனியனில் இருக்கிற பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்களில் மழையின்மை காரணமாக விளைச்சல் இல்லாமல் போய்விட்டது. அங்கு இருக்கின்ற தாளவாடி பிரக்கா மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுக்கு எல்லாம் லாண்ட் ரெவின்யூ ரெமிஷன் கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாளவாடி பிரக்கா யூனியன் சேர்மன் அவர்களே மிகவும் வேதனைப்படும் அளவுக்குச் சொன்னார்கள். அங்கே எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலைகளும் செய்யப்படவில்லை. சட்டசபைக்கு முன், “இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறேன்” என்றார்கள். ஆகவே உடனடியாக அந்தப் பகுதியில் அபிவிருத்தி வேலைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பொள்ளாச்சி, சிதம்பரம், ஆம்பூர், தாம்பரம் ஆகிய இடங்களில் சுகாதார விஷயத்திலே கட்டடம் கட்டப்போவதாக பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பவானியைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. வெகுதூரமாக நிலம் வாங்கப்பட்டு கட்டடம் கட்டாமல் அப்படியே விடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த இடத்திலும் கட்டடம் கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தியூர் பிரக்காவில் வரப்பள்ளம், காக்காமனூர் பள்ளம், சாத்தனூர் பள்ளம் ஆகியவற்றின் குறுக்கே அணை கட்டினால் வேம்பத்தி ஏரி, பிரமதேசம் ஏரி, அந்தியூர் ஏரி போன்ற ஏரிகளில் தண்ணீர் தேங்கி அந்தப் பள்ளங்களின் மூலம் பாசன வசதி செய்தால் நன்றாக இருக்கும் . . . . .

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : “மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வரி போடப்பட்டு இருக்கிறதா, போடப்படவில்லையா என்பதை நான் இரண்டாம் பட்சமாகத் தான் கருதுகிறேன். ஆனால், இந்த வரவுசெலவுத் திட்டமானது விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, குறைப்பதற்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் ஏமாற்றம் அடைவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. விலைகள் கனா தலை தெரியாமல் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. மாதச் சம்பளங்காரர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசிகளைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், பணவிக்கத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நிச்சயமாக நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கியாக வேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டு

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [5th March 1966]

மென்று சொன்னால் இரண்டு மூன்று ஆயில் என்ஜின்களைக் கொடுத்தோம் என்றோ, கிணறுகளை எடுத்தோம் என்றோ, டிராக்டர்களை அளித்தோம் என்றோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் முடியாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அடிப்படையான காரியத்தைச் செய்தாக வேண்டும். அதுதான் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம். இன்றைக்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நாம் துண்டு துண்டாகச் செய்திருப்பது போதுமானதாக இல்லை. பெரிய அளவில் நம்முடைய லட்சியத்தை நிரந்தரமாக ஏற்படுத்தப் பயன்படவில்லை. உண்மையிலேயே அதற்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் என்ன? நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பற்றி மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையிலே தென்னிந்திய வர்த்தக சபைக் கூட்டத்தில் குறிப்பிடும்போது ஒரு நல்ல அம்சத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அது பற்றிய பத்திரிகைக் குறிப்பை வாசிக்க விரும்புறேன்.

“இதர நாடுகளில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுப் பலனளித்துள்ள விஞ்ஞான வழிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே தாம் நம்பிக்கை தெரிவிப்பதாகக் கூறிய உணவு மந்திரி—விஞ்ஞான வழிகளைக் கடைபிடித்து ஜப்பானிலும் தாய் வானிலும் சிறு பண்ணைகளில் அதிக உற்பத்தி செய்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்.”

இது நம் நாட்டில் விரிவான நல்லதொரு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் மூலமாகத்தான் சாத்தியமாகும். உச்ச வரம்பு 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் அல்ல, ஜப்பானில் உள்ளதுபோல 10 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்குமேல் கிடையாது என்று வைக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பொருட்கள் விநியோகத்தைப் பொறுத்தும் வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. எங்கே அதிகமாக ஜனங்கள் குடியிருக்கிறார்களோ அங்கே குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்ச நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு, கிராமங்களிலும், சாத்தியப்படக்கூடிய அளவில், நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும். ரெவின்யூ அமைச்சரைக் கேட்டால், கலெக்டரைக் கேட்கும்படியும், கலெக்டரைக் கேட்டால் அவருக்குக் கீழுள்ள அதிகாரியைக் கேட்கும்படியும் சொல்லப் படுகிறது. பிரச்சனையைத் தட்டிக்கழிக்கும் முறை இருக்கிறது. உணவுப் பொருள் விநியோக முறை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. உணவுக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலையிலே செய்யக்கூடாது. பக்கத்து ராஜ்யத்தில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

கொள்முதலைப் பொறுத்த வரையில், 50 சென்ட் நிலக்காரர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஏதோ பத்து மூட்டை உற்பத்தி செய்வார்கள். அது குடும்பத்திற்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கும். அவர்களிடம் ஏதோ மிச்சம் இருப்ப



5th March 1966] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

தராக நினைத்துக்கொண்டு அதைக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இந்த ஐம்பது சென்ட் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து இந்த அளவு கஷ்டப்படுத்தி வசூலிக்கப்படுகிறது என்றால், அந்த அளவு ஐந்து ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய முடியாது. பஞ்சாயத்துத் தலைவராகவோ, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவோ, மற்றும் செல்வாக்குள்ளவர்களாகவோ, இருப்பார்கள். இப்படி ஏதோ பல காரணங்கள் இருக்கும். கிராமங்களிலே செல்வாக்கும் வசதியும் உள்ளவர்களாக இருப்பவர்களிடம் அதிகாரிகள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. கொள்முதல் என்று சொன்னால், யார் அதிக நிலம் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்ய முதலில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கடைசியாகத்தான் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களிடம் போகக்கூடிய மாதிரி அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு இடவேண்டுமே தவிர, முதலில் சிறிய விவசாயிகளை நசுக்கிக் கசக்கிப் பிழிந்து தானியங்களை எடுத்துவிட்டு, நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்குச் சலுகை செய்து கொடுக்கப்படுகிற நிலை மாற வேண்டும்.

எங்கெல்லாம் தண்ணீர் பாயாமல், விவசாயம் கெட்டிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் வரி வஜா செய்யவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஓரளவு நன்றாக வாழ்ந்தவர்கள்கூட, கையில் காசில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலைமை நேரில் போய்ப் பார்த்தால்தான் தெரியும். இதை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து மழை இல்லாத பிரதேசங்கள், தண்ணீர் பாய வேண்டிய பிரதேசங்களில் பாயாத பிரதேசங்கள் இவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு உடனடியாக வரி வஜா செய்ய வேண்டும். நான்கு தடவைகளில் வசூலிக்கக்கூடிய வரியை ஒரே தடவையில் வசூல் செய்யக்கூடிய ஆர்ப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது, இந்தப் பஞ்ச காலத்தில், இதையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

சோஷலிசம் என்ற பெயரில், 19 ஆண்டுகளாக நம்முடைய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகள் எல்லாம் வெறும் காதித சோஷலிசமாக இருக்கிறதே தவிர, நாட்டிலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வை ஒழிக்கக்கூடியவைகளை இதுவரை செய்யவில்லை. ஏதோ செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும், எல்லாத் துறைகளிலும் பெரிய மாறுதல் ஒன்றும் வரவில்லை. ஒரு மாறுதல் உண்டுபண்ண ஆட்சியாளர்களுடைய மனம் திறக்க வேண்டும். முக்கியமாக, ஒன்றைப்பற்றி சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மொழியின் பெயரால் உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவது மிகவும் சுலபமான காரியம். தினப் பத்திரிகைகளை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், ஒரு பக்கத்திலே மிலோ கலகம்; மற்றொரு பக்கத்தில், நாகாலாந்து பிரச்சனை; இன்னொரு பக்கத்தில் பஞ்சாபி சுபா பற்றிய செய்தி; இப்படிப்பட்ட

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [5th March 1966]

நிகழ்ச்சிகளைத்தான் நாடு பூராவும் நடப்பதாகப் பத்திரிகையிலிருந்து பார்க்கிறோம். இதைப் பார்க்கும்போது, இந்த நாட்டை நாம் எப்படிக்க காப்பாற்றப் போகிறோம் என்று உண்மையிலேயே தேச பக்தி வாய்ந்த ஒவ்வொருவரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மொழி உணர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், மொழிப் பிரச்னையை யாரோ தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னாலும் அறிவாளிகள் தான் தூண்டிவிடுகிறார்கள். நான் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்—மொழிப் பிரச்னையில் மிகவும் ஐக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். மொழி உணர்ச்சி வேண்டியது தான். மொழி உணர்ச்சி தேவைதான். மொழி உணர்ச்சிக்குக் கொஞ்சம் தூண்டுகோல் கொடுத்தாலுங்கூட, பெரிய அளவில் அது பரவுகிறது என்பதைக் கடந்த ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் நடந்த சம்பவங்கள் நிரூபிக்கின்றன. ஆகையால், மொழி உணர்ச்சியை நாம் அதிகப்படுத்தக் கூடாது. அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். மற்றொரு பக்கம்—மொழி உணர்ச்சியின் பெயரால் கடந்த ஆண்டு இந்த ராஜ்யத்தில் நாமெல்லாரும் விரும்பத்தகாத அளவிற்கு பெரிய போலீஸ்காரர்கள் கூட அடித்துக் கொல்லப்பட்டார்கள். சர்க்கார் சொத்து நாசமாயிற்று. பொதுமக்கள் தொல்லைக்குள்ளானார்கள். மற்றொரு தரப்பில், பொது மக்களும் அவதிப்பட்டார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கும் ஆளானார்கள். அதற்குப் பின்னால் இந்த தேசத்திலே ஒரு பெரிய தேசிய எழுச்சி உண்டாயிற்று. பெரியதொரு தேசிய எழுச்சியின் காரணமாக, அந்நியனா எதிர்த்துப் போராடவேண்டும் என்ற ஒரு முக்கிரைதருகத்து, தேசம் பூராவும், கன்யாகுமரியிலிருந்து காஷ்மீரம் வரையில், உண்டாயிற்று, அத்தகைய பேரெழுச்சியில் மக்கள் பங்கு கொண்டார்கள். தமிழக அரசாங்கத்தை நான் மிக மிகப் பணிவோடு ஒன்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு பக்கத்தில் மொழி உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடாது என்றாலும், மற்றொரு புறம் சர்க்காரும் அந்த உணர்ச்சியை வளர்க்காத முறையில், நடந்து போன நிகழ்ச்சியை மறந்துவிடவேண்டும்—யார் மீது குற்றம் இருந்தாலும், பரவாயில்லை. சர்க்கார்த் தரப்பிலும் குற்றம் இருக்கிறது, கிளர்ச்சி செய்தவர்கள் தரப்பிலும் குற்றம் இருக்கிறது என்று ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் கூட, தேசிய எழுச்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாக, ஜனங்கள் மனத்தில் இருந்த பல்வேறு உணர்ச்சிகளும் மறைந்து இருக்கும் இந்த நேரத்தில், ஹிந்தி எதிர்ப்புக் கலவர வழக்குகளையெல்லாம் மாநில சர்க்கார் தயவு செய்து வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வாண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆயிரம் அயிரம் பேர்கள் இதிலே சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குற்றவாளிகளா இல்லையா என்ற பிரச்னைக்கே நான் போக விரும்பவில்லை. வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் இந்த சர்க்கார். அடுத்த வருஷம் தேர்தல் வர இருக்கிறது. தேர்தல் நேரத்தில் மொழி உணர்ச்சியைக் கிளப்பிவிடக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர்கள் தான் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. பொது



5th March 1966] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

மக்களிலே கூடப் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேறு ஜில்லாக்களை விட என் ஜில்லா தான் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட ஜில்லாவாகும். ஆகவே, அரசாங்கம் இதையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு, ஹிந்தி எதிர்ப்புக் கலவா வழக்குகளை உடனடியாக வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதன் பெயரால் பத்திரிகை மீது போடப்பட்ட வழக்குகளைக் கூட வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. மீ. சலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டசபைக் காலத்தின் (டெர்ம்) கடைசி வருஷமாகிய 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ளார்கள். அவர்கள் இந்த நீண்ட பிரசங்கத்தைக் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரத்திற்கு—அவர்கள் உடல் நலம் நலிந்திருந்தும் கூட—நின்றுகொண்டே வாசித்து அவர்கள் இந்தச் சபையை உற்சாகப்படுத்தியது அவர் களுடைய மனோபலத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு ஆகும். ஆனால், அதே சமயத்தில், அவர்கள் தயாரித்துள்ள இந்த பட்ஜெட்டிலே அவர் களுக்கிருக்கும் நம்பிக்கைக்கும் அது எடுத்துக்காட்டு என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், 'பட்ஜெட்' என்பது எதோ ஒரு ஸீமிடெட் கம்பெனியினுடைய வரவு செலவுக் கணக்கு போன்ற தல்ல; லாப நஷ்டக் கணக்கு போன்றதல்ல. எவ்வளவு வருமானம் வந்தது, எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டது, மிச்சம் எவ்வளவு, உபரி பட்ஜெட்டா, அல்லது துண்டு விழும் பட்ஜெட்டா என்று இப்படிக் கணக்குப் பார்த்து பட்ஜெட்டைப் பற்றி அபிப்பிராயம் கூறுவதென்பது பழைய காலத்து நிபுணர்களுடைய கருத்தாக இருக்கலாம். இப்பொழுது பட்ஜெட் என்பது என்ன? மத்திய சர்க்காருடைய நிதி அமைச்சராக இருக்கட்டும். ராஜ்ய சர்க்காருடைய நிதியமைச்சராக இருக்கட்டும். ராஜ்ய சர்க்காருடைய நிதி அமைச்சர்களைக்கூட உளக்குவிக்கக்கூடிய அல்லது ஆட்டி வைக்கக்கூடிய கயிறு எங்கேயிருக்கிறது என்றால் மத்திய சர்க்காரினுடைய நிதி அமைச்சரிடத்திலேதான் இருக்கிறது. அவர் ஆட்டிவைத்தபடி ராஜ்யங்களும் ஆடவேண்டும். அவர் ஆட்டிவைத்தபடி மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய இலாக்காக்களும் ஆடவேண்டியிருக்கும். மத்திய சர்க்காருடைய நிதி அமைச்சரும் நிதி இலாக்காவும் இந்த நாட்டு மக்களுடைய ஓராண்டு வாழ்க்கையை உருவாக்க அல்லது பாழாக்க முடியும். பழைய காலத்தில் பட்ஜெட் என்றால், போலீசுக்கும், கோர்ட்டுக்கும் எவ்வளவு செலவாயிற்று என்ற கணக்கைப் பார்ப்பதாக இருக்கும். இப்பொழுது மத்திய நிதி அமைச்சர் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்தார் என்றால், யார் யாருடைய பையிலே எவ்வளவு கை வைத்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஓரடி பிரம்பால் அடித்தவுடனே எல்லோருடைய முதுகிலும் விழுந்த மாதிரி. டெல்லியிலே ஐந்து மணிக்கு பட்ஜெட் சமர்ப்பித்தார் என்றால், தேசம் பூராவும் எல்லோருடைய பையிலும் கை விழுந்தா விடுகிறது. அம்மாதிரி, வரியை உயர்த்தக்கூடியதாக இருக்கிறது.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th March 1966]

9-30  
a.m.

ஆகவே, பட்ஜெட்டினுடைய லாப நஷ்டக் கணக்கைப் பார்ப்பதை விட, மக்களுக்கு அடுத்த ஓராண்டுக்கு மூன்று வேளையும் உண்பதற்கு உணவு, உடுப்பதற்கு உடை, குடியிருப்பதற்கு வீடு இந்த வசதிகள் எந்த அளவுக்குப் பெருகும், வைத்திய வசதிகள் எந்த அளவுக்குப் பெருகும், மற்ற போக்குவரத்து வசதிகள் எந்த அளவுக்குப் பெருகும், என்ன என்ன சலுகைகள் சாதாரண மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தான் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்துத்தான் பட்ஜெட்டிலே நன்மை என்ன, தீமை என்ன என்பதை அறிய முடியுமே தவிர, வெறும் உபரியா, குறைவா என்பதைப்பற்றி அறிய முடியாது. உபரி பட்ஜெட் தயாரிப்பது என்பது பெரிய செட்டிக்காரத்தனம் அல்ல. நிதி இலக்காகக் காரியதரிசியிடம் சொன்னால், அவர்கள் சரியாக, திறமையாகத் தயாரித்துக் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே வரியினுடைய பளு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதுதான் கேள்விகளும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினைத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறாரா இல்லையா என்பதைப் பற்றிப் பிரச்சனை அல்ல. போனவருடும் திட்டம் போட்ட சமயத்தில் 76 கோடிக்கு ராஜ்ய சர்க்காருடைய வரி வருமானம் இருக்கும் என்று மதிப்பிட்டார்கள், ஆனால், வருஷ இறுதியில் புதிய வரிகள் கொண்டு வந்ததின் மூலம் 81 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக வரி வருமானம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பொழுது 1966-67-ம் ஆண்டுக்கு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு 92 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். 92 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்று சொன்னால் இது போன வருஷ மதிப்பை விட 16 கோடி ரூபாய் அதிகமாக இருக்கும். 12 மாதத்திற்குள் 16 கோடி ரூபாய் அதிகமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நிதி இலாகா காரியதரிசிகள் எப்பொழுதுமே வருமானத்தைக் குறைத்துத்தான் காட்டுவார்கள். நிதி இலாகா காரியதரிசியாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய திறமை என்ன வென்றால் வருமானத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் காட்டவேண்டுமென்பதுதான். பிறகு டிமாண்டு அதிகமாகப் போனாலும் போய் விடும், அப்பொழுது சப்ளிமென்டரி டிமாண்ட்ஸ் போட்டுக் கொள்ளலாம். ஆகவே, அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதைவிடக் குறைவாகத்தான் காண்பிப்பார்கள். இந்த வருஷம் 92 கோடி ரூபாய் வரும் என்று போட்டிருந்தாலும்கூட இன்னும் அதிகமாகத்தான் அது வரும், இது ராஜ்ய சர்க்காருடைய பட்ஜெட்டினுடைய நிலைமை. இனி மத்திய சர்க்காருடைய நிதியிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பங்கில் அபிவிருத்தி என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நாலாவது நிதிக் கமிஷன் சிபாரிசு ராஜ்யங்களுக்கு நிதி வசதி கொடுப்பதை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பதற்கு சாதகமாகத்தான் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத் திலிருந்து ராஜ்யங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பங்குகளில் முக்கியமானது வருமான வரியும் ஒன்று. வருமான வரியிலே நான்காவது நிதிக் கமிஷனின் சிபாரிசுக்குப் பிறகும் கூட கிடைக்கக்கூடியது



5th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

1966-67-ஆம் ஆண்டு 10 கோடியே 88 லட்சம் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். 1965-66-ஆம் ஆண்டுக்கு 10 கோடியே ஒரு லட்சம் தான் நிதி கிடைத்து இருக்கிறது என்றால் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கின்றன பங்கில் என்ன அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதேபோல் 1964-65-ஆம் ஆண்டுக்கு 10 கோடியே 5 லட்சம் கிடைத்திருக்கிறது. முதலில் கிடைத்ததற்கும் இப்பொழுது எதிர்பார்ப்பதற்கும் என்ன வித்தியாசமாக இருக்கிறது, எவ்வளவு நிதானமாகப் போகிறது என்பதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேசத்திலே பொருளாதார வேகம் வெகுவாக இருக்கிறது, அதை ஏன் வருமான வரி பிரதிபலிக்கக்கூடிய வகையில் காட்டவில்லை, ஏன் ஒரே மாதிரியாகக் காட்டப்படுகிறது? 1964-65-ஆம் ஆண்டு 10 கோடியே 5 லட்சமாக இருந்து 1965-66-ஆம் ஆண்டு 10 கோடியே 1 லட்சமாகக் குறைந்து இப்பொழுது இந்த ஆண்டு 10 கோடியே 88 லட்சமாக இருக்கப்போகிறது என்று சொன்னால் இதுதான் அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடியது? இதில் என் போன்றவர்களுக்கு என்ன சந்தேகம் வருகிறது என்றால், போடப்பட்ட வரி கரூர் ஆக வசூலிக்கப்படவில்லை. போடப்பட்ட வரியைக் கரூராக வசூல் பண்ணமுடியாமல் இன்னும் புதிய வரிகளைப் போடவேண்டியதன் அவசியம் என்ன? பொருளாதார நிபுணர்கள் இதைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கிற வரியைக் கரூராக வசூல் செய்தால் புது வரிகள் இல்லாமல் செய்து விடமுடியும் என்றுதானே சொல்கிறார்கள். அதிலே மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சர் அவர்களும், ராஜ்ய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் அவர்களும் தங்களுடைய திறமையைக் காட்டியிருந்தார்களேயானால் நான் பாராட்டியிருக்கலாம். ஆகவே, இது வரியில்லாத பட்ஜெட் ஆகாது. போட்ட வரியை ஒழுங்காக வசூல் பண்ணவேண்டும். அப்படி வசூல் பண்ணமுடியாததால்தான் இப்பொழுது அவர்கள் சர்க்கரை, பீடி முதலிய சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்கள்மீது அதிக வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கரை உபயோகிக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். விரும்பியோ விரும்பாமலோ அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், தத்துவ ஞானிகள் முதற்கொண்டு புகையிலையை உபயோகப்படுத்துகின்றார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட அவசியமான பண்டங்களின்மேல் வரியைப்போட்டு ஜனங்கள் மீது வரிப்பளுவை அதிகமாக்கியிருக்கிறார்களே ஒழிய வரிப்போடவில்லை என்று சொல்வது நியாயமல்ல. இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரங்களுக்குள்ளே எல்லாம் நான் நேசம் அதிகமாக இல்லாததால் போக விரும்பவில்லை. விதித்திருக்கிற வரியை ஏய்க்காமல் வசூல் செய்வதற்கான நடவடிக்கையைக் கடுமையாக எடுக்கவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே விற்பனை வரி நிலைத்துப்போன வரி. அமைச்சர் அவர்கள் 3 சத விதம் ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு.) 2 சதவிகிதத்திலிருந்து 2½ சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், 3½ சதவிகிதமாக இருந்தாலும், ரூபாய்க்கு 2½ காசு என்று வரும்பொழுது 3 காசு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th March 1966]

தான் வசூல் செய்வார்கள். அதற்காகத்தான் நான் 3 சதவிகிதம் என்று சொன்னேன். இருந்தாலும் நான் அதைத் திருத்திக் கொள்கிறேன். இதைத்தவிர சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ், விற்பனை வரியையும் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவையும் மக்கள் மீது விழக்கூடிய வரிகள்தான். வரிகளைப் போட்டு அவைகளை ஏய்க் காமல் இருக்கிறார்களா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக பரபரப்பு ஏற்பட்டது, சோதனைகள் கடுமையாக இருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது சோதனைகள் எல்லாம் கிடையாது, கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று சொல்லக்கூடிய சட்டமும் வாபஸ் பெறப்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது  $\frac{1}{2}$  சதவிகிதம் உயர்த்தி 5, 6 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வருமான வரி வசூல் செய்வது அதே டெம்போவில்தான் இருக்கப் போகிறது, வசூல் செய்யாமல் வரி உயர்வும் அதே டெம்போவில் தான் செல்லப்போகிறது. ஆகவே வரியை ஏய்க்கிறவர்களிடமிருந்து கடுமையாக அல்ல, கருராக வசூல் செய்யவேண்டும். வசூல் செய்யப்படுவது அரசாங்கத்தினுடைய கஜானாவில் செலுத்தப்படுவதற்கு முறை செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யா விட்டால் நம்முடைய நாட்டில் வியாபாரமே அக்கிரமத்தின் அடிப்படையில்தான் நடப்பதாகிவிடும். எவ்வளவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது, அந்தப் பெருக்கத்தினுடைய பலன் யாருக்குக் கிடைக்கிறது என்பதைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து இந்த ஆண்டாவது இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேர்தலுக்குப் போவதற்கு முன்பு இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்துவிட்டுப் போஸ்தான் அவர்களுக்கு இது சிறப்பாக இருக்கும், கௌரவமாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது எப்படிப் பிரச்சாரம் நடைபெறுகிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். இன்று முக்கியமாக உணவுப் பிரச்சனை பற்றிப் பேசப்படுகிறது. இந்த 6, 7 மாதங்களில் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. இதற்கு என்ன, என்ன பதில்கள் சொல்லப்படுகின்றன? மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே விவசாயத்திற்கு அதிகமான கவனம் செலுத்தத் தவறிவிட்டோம். இனிமேல் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தப் போகிறோம். இனிமேல் பாசனத் திட்டங்கள் போடவேண்டும். விரைவுத் திட்டங்கள் போடப் போகிறோம் என்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள் ஒரு பக்கம். ஆனால், நாட்டிலே பற்றாக்குறை இருக்கிறது, நாடு பெரும் நெருக்கடியை நோக்கி இருக்கிறது, அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று மற்றொரு பக்கம் சொல்கிறார்கள். இவையிரண்டையுமே மிகைப்படுத்திச் சொல்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நாங்கள் செய்த சாதனைகளையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, நாங்கள் செய்ததாகக்கூடச் சொல்லவில்லை, அவர்கள் செய்த சாதனைகளையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, அவர்கள் செய்த காரியங்களிலேயே உள்ள குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு உண்மையை



5th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

மறைக்கச் செய்யக்கூடிய ஒரு பிரச்சாரமோ என்று தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் விவசாயத்திற்கு என்ன செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது திட்டத்திலே 36 கோடியே 98 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 50 கோடியே 63 லட்சம் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு செலவு செய்தும் ஏதாவது ஒரு காரியம் கூடவா நடக்காமல் இருந்திருக்கப்போகிறது. அவ்வளவு பணத்தையும் பே ஆஃப் பெங்காலிலா கொட்டிவிட்டார்கள்? அல்லது அவ்வளவு காகிதப் பணத்தையும் நெருப்பு வைத்துக் கொளுத்திவிட்டார்களா? முதல் திட்டத்திலே பெரும் தொழில் கலாச்சாலை கவனம் கொடுக்கவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்திலே மூன்று திட்டங்களிலும் பாசன வசதிக்காக 100 கோடியே 89 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டு 14 திட்டங்களை நிறைவேற்றி 4 லட்சம் ஏக்கர் விவசாயம் செய்யப்பட்டு முன்பு 861 பவுண்டாக இருந்தது இப்பொழுது 1,700 பவுண்டாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்ற அளவுக்கு விளைச்சலை உயர்த்திவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறதே என்று சொன்னால் விவசாயத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லை. இனிமேல்தான் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பாசன வசதிகள் மட்டுமல்ல, உர வசதி, இன்னும் பம்புசெட்டுகள் ஏற்படுத்துவதற்காக எவ்வளவு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் இருந்தும் விலைவாசி ஏன் கூடுகிறது என்று கேட்டால் நாங்கள் விவசாயத்திற்குக் கவனம் செலுத்தத் தவறிவிட்டோம். இனிமேல்தான் செலுத்தச் போகிறோம் என்று சொன்னால் இரண்டு திட்டங்களையும் நாங்கள் உங்களிடம் ஒப்படைத்தது வியர்த்தமா என்றுதான் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. மக்கள் கேட்பார்களா கேட்கமாட்டார்களா? ஆனால் உண்மை என்ன? ஏன் இப்படிச் சொல்கிறார்கள்? மின்சாரத்திற்காகச் செலவு செய்திருப்பது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டும் 80 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய். அவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரத்தான்; மிகைப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கமாட்டார்கள். இதிலே வீண் விரயத்திற்கெல்லாம் 10 சதவிகிதம் அல்லது 25 சதவிகிதமே சுழித்து விட்டாலும் முக்கால் பங்கு பலன் கிடைத்திருக்கவேண்டும். நம்முடைய நாட்டின் உற்பத்தித் திறன் என்ன? ஸ்டாக் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் இருந்தே சில விவரங்களைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

1959-ல் இருந்து 1965 வரை 'பர் காபிடா அவைலபிலிடி ஆஃப் ஃபுட் கிரெயின்ஸ்' எவ்வளவு என்ற புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஜனத் தொகை 48 கோடி என்று கணக்கிட்டு அந்தப் புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணவு தானியங்கள் பருப்பு வகை அல்லாது பர்காபிடா அவைலபிலிடி 1959-ல் 16.4; 1960-ல் 15.8; 1961-ல் 16.4; 1962-ல் 16.3; 1963-ல் 15.2; 1964-ல் 15.8, 1965-ல் 16.6,

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th March 1966]

1965-ல் 'பீக் புரொடக்ஷன்'. அந்த ஆண்டில் 8 கோடி 80 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அந்த ஆண்டுதான் இறக்குமதி அதிகமாகியிருக்கிறது. பருப்பு வகையில் இரண்டு அவுன்சுக்குக் குறையாமல் தலை ஒன்றுக்குக் கொடுக்கும் அளவுக்கு உற்பத்தித் திறன் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். தலைக்கு 18 அவுன்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு உணவுப் பண்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது அதைக் கொடுக்க என்ன ஏற்பாடு? எவ்வளவு பேர் 18 அவுன்ஸ் வாங்க முடிகிறது? எவ்வளவு பேர் அந்த அளவுக்குச் சாப்பிடுகிறார்கள்? இப்போதே திங்கட்கிழமை இரவு சாப்பிட வேண்டாம். வாரம் ஒரு நாள் பூராவுமே சாப்பிட வேண்டாம். வியாழக் கிழமை அன்று அரிசி, கோதுமை அல்லாத மற்ற தானியப் பண்டங்களைச் சாப்பிட வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லாமலே பலர் இது மாதிரி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விளம்பரம் கிடைப்பதில்லை. அரிசிப் பண்டம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சாப்பிடவில்லை என்று சொன்னால் அது வெளியே வருகிறது. நானும் அரிசியைத் தவிர்த்து ராகி போன்றவற்றைத்தான் எப்போதும் சாப்பிட்டு வருகிறேன். (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சட்டசபையிலே சொல்லி விட்டதால் இப்போது அது வெளியே வந்துவிடும்.) ஆனால் அதனாலே மிச்சம் ஆகாது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு சாப்பிடப் போகிறார்கள்? முதலமைச்சர் அவர்கள் சாப்பிட்டுத்தான் பஞ்சம் வந்து விடுகிறதா? கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சாப்பிடாததினால் மிச்சம் ஏற்பட்டு விலை குறைந்து போகிறது என்றால் அவர்கள் சாப்பாட்டைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம். அவர்கள் சாப்பாட்டைக் குறைத்துக் கொள்வதாலே மிச்சம்வந்து விடாது. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே இருப்பதால் ஐனங்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவு குறைந்து கொண்டே வருகிறது. படி அரிசி இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்கிறது; என்னெய் விலை ஏறியிருக்கிறது. மற்றப் பொருள்களின் விலையும் ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்த நிலையில் உபயோகப்படுத்தக் கூடியவர்களுக்கு நீங்கள் 18 அவுன்ஸ் கொடுத்தால்கூட 100-க்கு 90 பேர் அதை வாங்குவதற்குக் கூடச் சக்தி இல்லாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். உற்பத்தி பெருகினால் விலை குறையும் என்று சொன்னார்கள். ஏன் விலை குறையவில்லை? திட்ட இலக்குப்படி பெருகவில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். 70 லட்சம் டன் வேண்டுமென்று போட்டோம்; பருவமழை தவறி விட்டால் அதற்காக 10 லட்சம் மார்ஜின் கொடுத்தோம். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை தேவை 56 லட்சம் டன்தான்; கேரளா போன்ற பகுதிகளுக்கு அனுப்புவதற்காக 4 லட்சம் டன், நம்முடைய நாட்டில் 58 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லுகின்ற 18 அவுன்ஸ் வீதப் படி நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குத் தேவை 56 லட்சம் டன்தான் இலக்கு 60 லட்சம் டன் என்றால் துண்டு விழுவது அதிகமல்ல. இந்த நிலையில் நாட்டிலே உணவுப்



5th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

பிரச்சினை ரொம்ப சீரியதாக இருக்கிறது, அபாயமான நிலை இருக்கிறது, விவசாயத் துறையைக் கவனிக்காமல் விட்டு விட்டோம் என்றெல்லாம் சொல்வதற்கு என்ன அர்த்தம்? இப்படிப் படிப் படியாக, திட்டத்திலே நம்பிக்கை இல்லை, கூட்டுறவிலே நம்பிக்கை இல்லை, பஞ்சாயத்து ஆட்சியிலே நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லி கடைசியிலே ஜனநாயகத்திலேயே நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைக்கு நம்முடைய அமைச்சர்கள் வந்து விடுவார்களோ என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது.

காலையில் ஒரு கேள்விக்கு ருசிகரமான பதிலைக் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்தார்கள். (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ருசிகரமான உணவு கொடுத்தார்களா?) ருசிகரமான உணவெல்லாம் 20 வருஷத்திற்கு முன்னால் இருந்தது. இந்தத் தலைமுறையில் ருசிகரமான உணவையெல்லாம் பார்க்க முடியாது. இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பிறகே ருசியெல்லாம் கெட்டு விட்டது. ருசியான உணவு சாப்பிட்ட காலம் போய்விட்டது. ஐம்பது, ஐம்பத்தைந்து வயது ஆளவர்கள், இரண்டு உலக யுத்தத்தைப் பார்த்தவர்கள் இதை உணர முடியும். கனம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் உள்நூர் சிரிக்கிறார்கள். அந்த உண்மையை அவர்கள் அரசியல் காரணங்களுக்காக மறுத்தாலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலேயே அதையெல்லாம் உணருவார்கள். காப்பியை எடுத்துக் கொள்வோம். காப்பி போர்டிலேயே வாங்கினால் கூட பிப்பரி தனியாக எங்கே கிடைக்கிறது? ஸ்டாண்டர்டைஸ் பண்ணுகிறோம் என்று கலக்கிறார்கள் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக இங்கிருப்பதை எல்லாம் ஒரேயடியாக மட்டமாக்க ஆரம்பித்து விடுகிறோம். எதிலும் கலப்படந்தான் இன்றைய நிலை.

கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் 5,000 ஏக்கர் உபரி நிலம் இருப்பதாகக் கண்டு பிடித்துச் சொல்கிறார்கள். 1963-ல் சட்டம் இயற்றி அமலுக்கு வந்த பிறகு, கிட்டத்தட்ட மூன்று வருஷத்திற்குப் பிறகு இவ்வளவு அதிகாரிகளை வைத்துக் கண்டு பிடித்து 5,000 ஏக்கர் உபரியாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் எதற்காக? இன்று உச்சவரம்பு சட்டத்தின் பெயரால் ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் இன்று தஞ்சை ஜில்லாவில் நிலத்தி லிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இது என்ன உச்ச வரம்பு? உற்பத்தி பெருகவில்லை என்றால் எப்படிப் பெருகும்? இந்தச் சபை நிறைவேற்றிய சட்டம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தச் சபையில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உள்ள மெஜாரிட்டியை வைத்து நிறைவேற்றிக் கொண்டார்களே தவிர, எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லையே, திரு. சா. கணேசன் அவர்களுடைய கட்சி நீங்கலாக மற்ற எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைக்க வேண்டுமென்றுதானே திருத்தம் கொடுத்தோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு எனக்கு மற்ற விஷயங்களில் அபிப்பிராயபேதங்கள் இருந்தாலும் 15

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th March 1966]

ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றுதான் இருக்கவேண்டுமென்பதை அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், அவருக்குள்ள நிலத்தைப் பத்துப் பேருக்கு எழுதி வைக்கலாம் என்றெல்லாம் செய்தது யாருடைய சட்டம்? அன்றைக்கே இதையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டினோம். அப்போது கனம் ராமைய்யா அவர்கள் கொடுத்த பதில் என்ன? அதெல்லாம் அமைச்சர்கள் தெரியாது செய்கிற காரியமல்ல. அவர்கள் அதிலே நம்பிக்கையோடு செய்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்தான் சிறந்தது, இந்தச் சட்டந்தான் சிறந்தது என்ற நம்பிக்கையோ செய்வது தான் வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. ஒரு பரீட்சை பார்த்தோம், லட்சியம் நிறைவேற்றவில்லை என்று அவர்கள் சொல்வதில்லை. ஆனால் இவர்களுடைய லட்சிய உபரி நிலத்தை விவசாயிகளுக்காகப் பெற்றுக் கொடுப்பதல்ல. நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம், நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்தோம் என்று விவம்பரப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய சட்டமாக இயற்றி விட்டு, அதன் காரணமாக இன்று விவசாயிகள் அந்தச் சட்டத்தின் பலனைப் பெற முடியாமல் உள்ள நிலைமையில் மறுபடியும் இன்னொரு சட்டம் தேவைப்படுகிறது. இன்று விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப் படுகிற நிலைமையில், இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டம் முடிவதற்குள்ளாகவே, குடியிருப்பு மனைப் பாதுகாப்புச் சட்டமும், சாகுபடியாளர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டமும் கொண்டு வர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு தவறையும் மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள். இனம் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அது பற்றிப் பல ஜில்லாக்களிலே இருந்து வரக் கூடிய புகார்கள், நூற்றுக்கணக்கான மனுக்கள் ஆகியவற்றையெல்லாம் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறேன். உணவு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் பல இனம் எஸ்டேட்டுகள் சேர்க்கப்பட வேண்டியதெல்லாம் சேர்க்கப்படவில்லை. நிலத்திலுள்ள வர்களை அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். கனம் அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்களுடைய புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலேயே இன்னும் 400 எஸ்டேட்டுகள் இனமாகக் கருதப்படவில்லை. அதற்காக விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் என்ன நிர்ப்பந்தச் சூழ்நிலையோ, தெரியவில்லை. அதில் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கமுடியவில்லை. அப்படியானால் எப்படி உற்பத்தி பெருகும்? கவனம் செலுத்தத் தவறி விட்டோம் என்று சொல்வது எதற்காக என்றால், இந்த இரண்டு கோளாறுகளையும் மறைத்துக் கொள்ள திட்டத்தின் மேல் பரிசையப் போட்டு, உருக்காலைகள் வைப்பது தவறு போலவும், கெமிக்கல்ஸ் உற்பத்திக்காக அதிகம் செலவிடுவது தவறு போலவும் சொல்லி உணவிற்காகவும், விவசாயத்திற்காகவும் அதிக நிதி ஒதுக்காதது திட்ட வேலையையே பாதிக்கும். தெரிந்தோ தெரியாமலோ மத்திய அமைச்சர்களும் நம் அமைச்சர்களும் அப்படிச் செய்கிறார்கள்.



5th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தவருள பாதையில் அவர்கள் செல்கிறார்கள். அது அபாயமான பாதை. அவர்கள் கொடுத்துள்ள புள்ளிவிவரங்களில் இருந்தே எடுத்துக் கூறினேன். 'சராசரியாக பருப்பு வகைகளையும் சேர்த்து 18 அவுன்ஸாவது நபர் ஒன்றுக்கு சாப்பிடுவதற்கு இருக்கிறது. அவை கிடைக்கவில்லை என்றால் காரணம் விலை ஏற்றமே. பற்றாக்குறை அல்ல அவை கிடைக்காததற்குக் காரணம். பிற நாடுகளில் உண்டியல் எடுத்து வசூல் செய்வதுபோல் இவற்றை வசூல் செய்கிறார்கள். அவ்வளவு கேவலமா நம் விவசாயிகள்? நம் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் சக்தியில்லையா? அவர்கள் என்ன உற்பத்தியைப் பெருக்க சக்தியற்றவர்களா? கஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதைப் போக்கலாம். அது வேறு விஷயம். உணவுப் பிரச்சனை நம்மால் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாத பிரச்சனையா? எங்கெங்கிருந்தோ உணவுப் பொருள்கள் இறக்குமதியாவது போல் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் மொத்தம் எவ்வளவு வந்து இறங்கியிருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரம் இருக்கிறதா? நம் மெட்ரஸ் ஹார்பரில் கூட அப்படி வந்திருக்கியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** அது நமக்கு இல்லை. அது நமக்கு தேவை இல்லை.

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** முதல் அமைச்சர் அவர்களின் தன்மான உணர்வை பாராட்டுகிறேன். அவர்கள், வாங்க மாட்டோம், நம் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்வதைக் கொண்டு நம் தேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்வோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தால் நான் அதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

**கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் :** அப்படி ஒரு தடவையாவது சொன்னதற்காக நன்றிபீடைத்தவர்களாக இருக்கிறோம்.

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** நம் உற்பத்தி பெருகாமல் இல்லை. ஆனால் விலை ஏறிகிறது. அதற்கு பற்றாக்குறைதான் காரணம் என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. பற்றாக்குறை என்றால் எவ்வளவு விலை ஏறினாலும் அரிசி கிடைக்காமல் இருக்கவேண்டும். என் தகவல்படி சென்னையில் 2¼ ரூபாய் கொடுத்தால் ஒரு பக்கா படி நல்ல அரிசி கிடைக்கிறது. மற்ற நகரங்களில்கூட இரண்டு ரூபாய் கொடுத்தால் நல்ல அரிசி கிடைக்கிறது. ஆனால் ரூபாய் கொடுத்தால் அரிசி கிடைக்காமல் கஷ்டம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. பற்றாக்குறை நிலைமை இருந்தால் எவ்வளவு கொடுத்தாலும் அது கிடைக்காமல் இருக்கவேண்டும். ஓரளவிற்கு நெருக்கடியிருக்கலாம். கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். நம் நாட்டின் வளர்ச்சியின் கோளாறினால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். அதை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமே தவிர பின்னால் வண்டியைத் திருப்பப் பார்க்கிறார்கள். அதுதான் பிரசாரத்தின் அர்த்தம். விவசாயத்திற்காக திட்டத்தில் அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களின் உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th March 1966]

நவீன முறைகள் ஆகட்டும் அல்லது கொடுக்கப்படுகிற மற்ற சலுகைகள் ஆகட்டும் பெரிய நிலப்பிரபுக்களுக்குத்தான் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடிகிறதே தவிர ஏழைக்குடியான வனுக்கு, சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. ஏழை விவசாயிகளுக்கு இன்று கடன் சுமைதான் அதிகரித்து வருகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு கடன் சுமையை குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். சாதாரண விவசாயிகள், ஏழைக் குடியானவர்கள் இவர்கள் நவீன முறைகளைப் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். உணவுப் பிரச்சனை நம்மால் தீர்க்க முடியாத பிரச்சனை அல்ல. இந்த அமைப்பில் கூட ஓரளவிற்கு சமாளிக்கக் கூடிய பிரச்சனைதான் இது. அரசாங்கக் கொள்கையில் உள்ள கோராலு காரணமாக நம் நாட்டின் அந்தஸ்து, நம் நாட்டின் தன்மானம் இவை எல்லாம் பறிபோகும் நிலைக்கு இன்று உணவுப் பிரச்சனை வந்திருப்பதற்குக் காரணம் மத்திய அரசாங்க உணவு கொள்கையும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களின் கொள்கையும் நம் ராஜ்ய சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு செய்திருக்கக் கூடிய அநிதி இவைகள்தான் காரணம். ஆகவே, விவசாயிகளிடம் பாவமன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டுதான் 1967 தேர்தலில் அவர்களிடம் போகவேண்டும். கடன் சலுகைகள் கொடுப்பதை இந்த சமயத்தில் நிறுத்தி விடாதீர்கள்.

விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு அனாத அந்த நேரத்தில் க்ராப் லோன் போய்ச் செருவதில்லை. ஆபீசில் உட்கார்ந்து ப்ரோக்ராம் போட்டு விட்டால் போதாது. வயலில் விளைவதைப் பார்க்க வேண்டும். இவர்கள் போடுகிற ப்ரோக்ராம்படி விளையாது. ஒரு லோன் சாங்க்ஷன் செய்தால் அதை வாங்குவதற்கு நான்கு தடவை பாங்கிற்கு அலைந்து கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. 500 ரூபாய் வாங்குவதற்கு 50 ரூபாய் செலவு செய்வது என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஆக, விவசாயிகளுக்கு கடன் நிவாரணம் அவசியம் வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களிடம் கடன் பட்டிருந்தாலும் கூட அதை ஐந்து வருடங்கள் வசூல் செய்யக்கூடாது. அதை ஒத்திப் போடுவதற்கு ஏதாவது செளகரியம் செய்ய வேண்டும். 1939-ம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது. அம்மாதிரி ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து 25 ரூபாய்க்கு குறைவாக செலுத்தும் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு, சாகுபடி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். குத்தகை பாக்கி என்ற பெயரால் சிவில் கோர்ட்டிலும், ஆர்டி.ஓ. கோர்ட்டிலும் கேஸ் போட்டு பலர் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அப்படியிருந்தால் அவர்களுக்கு என்ன உற்சாகம் இருக்கமுடியும்? குத்தகை பாக்கியை ரத்து செய்ய ஒரு ட்ரிப்ப்யூனல் ஏற்படவேண்டும், அதற்காக சட்டத்தை திருத்தவேண்டும். குத்தகை பாக்கி ரசீது கொடுக்காமலேயே வசூலிக்கப்படுகிறது. நல்லுறவு உள்ளவரையில் பிரச்சனை வருவதில்லை. ஆனால் சுதந்திரமாக பேச ஆரம்பித்தால் சிவில் கோர்ட்டில் கேஸ் போடப்பட்டு அவர்கள் வெளியேற்றப்படு



5th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கிருட்கள். குத்தகை பாக்கியைக் குறைப்பதற்கும் ரத்து செய்வதற்கும், கடனை குறைப்பதற்கும் ரத்து செய்வதற்கும் சட்டத்தில் இடம் இருக்கும் வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் அவசரமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அதுதான் உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய சட்டமாக இருக்கும்.

கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டில் இன்னும் பல பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை. இதில் நல்ல அம்சங்கள் இல்லை என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. குறைகளைத்தான் நாங்கள் சொல்லவேண்டும். குறைகளை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் நாங்கள் இருப்பது. கல்விக்காக 45 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள், சந்தோஷம், சராசரி செலவழிப்பதைப் பார்த்தால் தேசம் பூராவும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது கேரளா முதல் ஸ்தானம் வகிக்கிறது, சிறிய ராஜ்யமாகயிருந்தால்கூட. நம் ராஜ்யம் இரண்டாம் ஸ்தானத்தை வகிக்கிறது. செலவு செய்யக்கூடிய தொகையிலும், 1,000 ஜனத் தொகைக்கு இவ்வளவு பள்ளிக்கூடங்கள், இவ்வளவு மாணவர்கள் என்ற விதத்தில் நம் ராஜ்யம் இரண்டாவது ஸ்தானம் வகிக்கிறது என்பதில் எனக்குக் கூட மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கிறது. தரம் குறைந்த பொருளைத் தடுத்து தரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய நாம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் கல்விக்காக 45 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும் பலன் என்ன? எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து விட்டு வருகிறவர்களுக்கு தமிழில் அறிவு ஓரளவு இப்போது அபிவிருத்தி யாயிருக்கிறது. ஆனால், பொது அறிவு குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, பொது அறிவை வளர்க்கவும், பயிற்சி கொடுப்பவர்களின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் விசேஷ முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு க்ராஷ் ப்ரோக்ராம் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். திட்டங்களில் முன்னேற்றம் இருக்கிறது, ஆனால் பலன் என்ன? யாருக்காக அவை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த மக்களுக்கு அதன் பலன் போய்ச் சேருவதில்லையென்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். விவசாயத்திற்காக எல்லாம் செய்து விட்டார்கள் திட்டத்தில் என்று நான் பாராட்டுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அதில் இன்னும் அதிகப்படி கவனம் செலுத்தவேண்டும். நவீன முறைகளை புகுத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. விநியோகத்தில் உள்ள கோளாறை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு செய்திருக்கக்கூடிய அநீதியை மறைக்க வேண்டாம்.

சோஷலிசம் பற்றியும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட தவறவில்லை. சோஷலிசப் பாதையை நோக்கிச் செல்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். சோஷலிசப் பாதையில் தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் என்று அவர்களும் சொல்லமாட்டார்கள். உட்கார்ந்திருந்த இடத்தில் உட்கார்ந்திருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் பின்னால் போகக்கூடாது. சோஷலிசம் என்றால் முதலாளிகளுக்கு கோபம் வருகிறது. அவர்களை ஆதரித்து பேசினால் தொழிலாளர்களுக்கு கோபம் வருகிறது, விவசாயிகளுக்கு கோபம் வருகிறது. கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதைத்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th March 1966]

தடுத்தால் பெரிய வியாபாரிகளுக்கு கோபம் வருகிறது. விலைவாசி இறங்கவில்லை என்றால் என்.ஜி.ஓ.-க்கள், ஆசிரியர்கள், கடைநிலை ஊழியர்கள், ப்யூன்ஸ் இவர்களுக்கு கோபம் வருகிறது. எல்லோரையும் திருப்தி பண்ணப்போய் என்னவாகிறது என்றால் இரண்டு பேர்களுடைய சமமான கோபத்திற்கு ஆளாகி விடுகிறார்கள். இரண்டு குதிரைகளின் மேல் ஒவ்வொரு காலை வைத்துக்கொண்டு சவாரி செய்வது போன்ற நிலை அரசாங்கக் கொள்கைக்கு ஏற்பட்டு விடும் என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஒரே ஒரு பக்கத்தில் உறுதியாக இருக்கவேண்டும். அதுதான் சரியான வழி, சோஷலிசம் என்றால் சோஷலிசமாக இருக்கவேண்டும். சோஷலிசம் என்றால் யாரைப் பாதுகாக்க வேண்டுமோ அவர்களை பாதுகாக்கவேண்டும். சுரண்டப்படுகிறவர்களை பாதுகாக்கவேண்டும். இவர்கள் போகும் பாதை சுரண்டுகிறவர்களுக்கு சொர்க்க பூமியாக இருக்கிறது. திட்டத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பலன் என்ன என்று பார்க்கும் போது, சுரண்டப்படுபவர்கள் மேலும் ஏழைகளாகிக் கொண்டு வருகிறார்கள், சுரண்டுபவர்கள் மேலும் சுரண்டிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

10-00  
a.m.

ஆகையால்தான், இன்றையதினம் எங்கு பார்த்தாலும், வேலை நிறுத்தங்கள், கிளர்ச்சிகள், உண்ணாவிரதங்கள்—சர்க்கார் ஊழியர்களிடையே உண்ணாவிரதம், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் உண்ணாவிரதம், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்கள் உண்ணாவிரதம்—இவை எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. மேலும் சிக்கலாம் என்று சொல்லப் படுவதில், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தனது உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது தெளிவாக இல்லை. 'ஆபீசர் ஓரியண்ட்ட்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனால் ஆபீசர்கள் அதிகப் படுத்தப்படுவார்களா, அல்லது, இப்போது இருக்கின்ற ஆபீசர்களை மட்டும் தான் வைத்துக் கெளார்களா? அப்படியென்றால், இப்போதுள்ள லேயர் டிவிஷன் கிளார்க், அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க், சூப்பிரன்டண்ட் இவர்களுடைய நிலை என்னவாகும்? அல்லது வெறும் பத்து இருபது பிழுவ்களை வெளியில் அனுப்பிவிடுவதுதான் இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய பலனாக இருக்குமா? என்கின்ற சந்தேகங்கள் வருகின்றன. ஆகவே, இதைப்பற்றி என்ன யோசனை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன். அப்படி ஏதாவது யோசனை இருந்தால் அதன் பேரில் ஒரு 'வொயிட் பேப்பர்' இந்த சபையின் முன்னால் வைத்து சுமார் 4 மணி நேரம் விவாதம் நடத்துவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால், அதன் பேரில் எங்களைப் போன்றவர்களின்—எங்கள் அற்ப அறிவுக்கு எட்டிய சில கருத்துக்களை சொல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அதுவும் அரசாங்கத்திற்கு பயன் தரக்கூடியதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இந்தத் திட்டத் தைப்பற்றி 'வொயிட் பேப்பர்' தயாரித்து இந்த சபையின் மேஜை மீது வைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இதைப்பற்றி எல்லோரும் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைக்கும், அதல்லாமல் இதில் பல குழப்பங்களுக்கு இடம் அளிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாக சீர்திருத்



5th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தத்தைப் பொறுத்தவரையில், சீர்திருத்தம் அவசியம் தான். ஆனால் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டிய முறையில் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். சிக்கனம் செய்யவேண்டிய முறையில் சிக்கனம் செய்யவேண்டும். சீர்திருத்தம், அல்லது சிக்கனம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்போது இருக்கின்ற முறையையும் கெடுத்துவிடக்கூடாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் தொழில் வளர்ச்சியில்—சோஷலிச முறையில் எந்த அளவில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ராஜ்ய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டவரையில் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்திலும் தனியார்த தொழில்கள்தான் அதிகமாக வளர்ந்திருக்கின்றன. தனியார் மூலதனம் எவ்வளவு போடப் பட்டிருக்கிறது, அரசாங்க மூலதனம் எவ்வளவு போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். சோஷலிசம் என்பது தனியாரைக் கட்டுப்படுத்துவது, அரசாங்கத்துறையை விரிவு படுத்துவது என்பது தான். இந்த இரண்டும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தனியார் தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால், அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், அவர்களுக்குள்ளே சண்டை போட்டுக்கொண்டு முட்டிக்கொள்கிறார்கள் என்று. இன்று நிலைமை என்ன? ஓவர் காப்பிட்ட லைசென்ஸ்தான். யாரோ இங்கு சொன்னார்கள், தனியார் துறையில் தான் சிக்கனம் ஏற்படுகிறது என்று, அது சரியல்ல. அரசாங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதைக் கண்காணிப்பதற்கு சட்டசபை இருக்கிறது, பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி இருக்கிறது. அந்த நிலைமை தனியார் துறையில் இல்லை. முன்னால் என்ன நடந்தது, தனியார்கள் மூலதனம் போட்டால் பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளாக தனியார்கள் கஷ்டப்பட்டு லாபத்தை சம்பாதித்து வந்தார்கள். இப்போது அப்படியல்ல. 20 கோடி மூலதனம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆரம்பத்திலேயே இரண்டு கோடியை எடுத்துவிட்டு, தொழிலில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த நிலைமை தான் இன்றையதினம் தனியார் தொழில் துறையில் பெருகிவருகிறது. இதன் காரணமாகத்தான் விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. கருப்புப் பணம் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்டர்நேஷனல் கருப்புப் பணமும் இதனால் தான் ஏற்படுகிறது, நாஷனல் கருப்புப் பணமும் இதனால் தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தான் நான் கேட்டுக்கொள்வது, தனியார் தொழில்களை ஊக்குவிப்பது, அல்லது தனியார் தொழில்களை வளர்ப்பது நாட்டின் பொருளாதாரத்தை என்றைக்குமே சீர்படுத்தாது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலையில் பணத்தை அரசாங்கம் கூட பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை, தனியார்களில் யார் போனலும் கிடைக்கிறது. அந்த அளவிற்கு தனியார் கை வலுப் பெற்றிருக்கிறது.

அதே நிலைமைதான் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கும், தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கும் இருக்கிறது. கூட்டுறவு சொசைட்டியில் விற்பனை வரி முதலியவைகள் ஒழுங்காக செலுத்தப்படவேண்டும்,

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th March 1966]

தனிப்பட்ட வியாபாரிகளை பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் விற்பனை வரி போன்றவற்றில் இருந்து எப்படியோ தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள், விலையையும் சற்று குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சொசைட்டிகளினால் முடிவதில்லை. இதனால் இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் போட்டி ஏற்படுகிறது. தனியார் துறைக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் போட்டி, கூட்டுறவு துறைக்கும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கும் போட்டி. இவையெல்லாவற்றுக்கும் காரணம் அரசாங்கத்தின் கொள்கைதான். இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டு போனால், நிச்சயமாக தனியார் துறை அரசாங்கத்தை கவிழ்த்துவிடும் என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, தனியார் துறையை நம்பாதீர்கள், தனியார் துறைக்கு ஆதரவு கொடுக்காதீர்கள், தனியார் துறைக்கு ஊக்கம் கொடுக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக நம்முடைய பொருளாதார நிலைமை சீர்குலைந்து போகும் என்பதையும் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். இதே நேரத்தில் இன்றையதினம் யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும், இனிமேல் எதிர்காலத்தில் சோஷலிசத்தை—சோஷலிச பாதையை நோக்கித் தான் தங்கள் திட்டங்களைப் போட முடியும். ஆட்சியில் காங்கிரஸ் இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்தாலும் சரி, சுதந்திராக் கட்சி இருந்தாலும் சரி இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் தான் திட்டங்களை அமல் நடத்த முடியும். அதல்லாமல் இந்தப் பாதையின் பின்னால் போய்விடலாம் என்று யார் நினைத்தாலும் அது நடவாத காரியம், எந்த முறையில் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற அடிப்படை உரிமை இன்றையதினம் தேசத்தின் மக்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. அவர்கள்தான் இதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் நிச்சயமாக வருங்காலத்தில்—ஜனநாயக முறையில் சோஷலிச முறையைத்தான் ஆதரிப்பார்களே தவிர, சோஷலிசத்திற்கு எதிராக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கோ, அல்லது சோஷலிசம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏமாற்றுகின்றவர்களுக்கோ எதிர்காலத்தில் இடமில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது நமது ராஜ்ய சர்க்கார் சோஷலிச பாதையில் செல்வதற்குரிய நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக இந்த பட்ஜெட்டில் காண முடியவில்லை. திரு. கருணாநிதி அவர்கள் முன்பு சொன்னார்கள், 'காகிதப் பூ மணக்காது, காங்கிரஸ் சோஷலிசம் இனிக்காது' என்று காகிதப் பூ என்றைக்குமே மணக்காது தான். அது காங்கிரசுக்கு மட்டும் அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தாலும் காகிதப் பூ, காகிதப் பூ தான், அது யாருடைய கையில் இருந்தாலும் மணக்காது என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன் . . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : காங்கிரஸ் சார்பில் காகிதப் பூ மணக்கும் என்று யாரும் சொல்லியதே கிடையாது . . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நானும் அதைத்தான் சொல்லுகிறேன். காகிதப் பூவை யார் வைத்திருந்தாலும்—காங்கிரஸ் அமைச்சர் வைத்திருந்தாலும் சரி, திரு. கருணாநிதி வைத்திருந்



5th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தாலும் மணக்காது. ஆகவே, உண்மையான சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன்.

அடுத்து, தேர்தல் அண்மையில் வரக்கூடிய காரணத்தினால் மந்திரிசபை ராஜினாமா செய்யவேண்டும், ராஜ்ய மந்திரிசபை ராஜினாமா செய்யவேண்டும், மத்திய அரசாங்க மந்திரிசபை ராஜினாமா செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ராஜினாமா செய்து விடுவதால் மட்டும் பிரச்சனை தீர்ந்து விடாது என்றுதான் நினைக்கிறேன். ராஜினாமா செய்துவிட்டாலும் கூட, 18 ஆண்டு காலமாக ஆட்சியில் இருக்கும் காங்கிரசுக்கும் காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற தொடர்பு அவ்வளவு சிக்கிரத்தில் விட்டுப் போய்விடும் என்று நம்புவதற்கில்லை. அப்படியே ராஜினாமா செய்துவிட்டு கவர்னர் ஆட்சியின் கீழ், ஜனநாயக முறைப்படி அதிகாரிகள் ஆட்சி நடத்தினாலும், நம்முடைய பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது. இன்றிருக்கின்ற அளவில் மந்திரிகளாவது ஓரளவுக்கு மக்களுக்கு பதில் சொல்லியாகவேண்டும், அந்த முறையில் ஏதாவது சிறிதளவு அச்சம் இருக்கும். ஆனால் அமைச்சர்கள் ராஜினாமா செய்துவிட்டு வெளியே வந்துவிட்டால், வெளியே இருந்து கொண்டு எதைச் செய்யச் சொன்னாலும் கூட, அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை, அதிகாரிகள் தான் பதில் சொல்லவேண்டும். ஆகவே, இப்போது இருக்கின்ற ஜனநாயகத்திற்கே ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று எண்ணுகிறேன். இன்றைக்கு போலீஸ் அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய திரு. கக்கன் அவர்களுக்கு, ஐ.ஜி. ஏதாவது தவறு செய்தால் கூட, இங்கு பதில் சொல்ல வேண்டுமே என்ற அச்சம் இருக்கும். ஆனால் ராஜினாமா செய்துவிட்டு வெளியே போய் ஐ.ஜி.-யிடம் இதைச் செய் என்று சொன்னால் அதற்கு பதில் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சர் அவர்களுக்கு இராது, ஐ.ஜி.-க்குத்தான் இருக்கும். இப்படிப்பட்ட ஆபத்தான நிலைமை வந்துவிடும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் இன்னும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தவேண்டாம் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். அப்படி வேண்டுமானால், எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ளலாம். கோளாவி உள்ள நிலைமையைப்பற்றி திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மைனாரிட்டியாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருந்து கொண்டதான் கோளாவில் ஆட்சிக்கு வந்தது. ஒரு ராஜ்யத்தில் மட்டும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சி வந்துவிட்டால் அதிகாரம் முழுவதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கையில் வந்துவிட்டது என்று அர்த்தமா என்ன? மத்திய அரசாங்கம் யாருடைய கையில் இருக்கிறது என்பது தான் முக்கியம். அவர்கள் கையில் அதிகாரம் இருக்கும் வரையில் யாரும் எந்தவித தொந்தரவும் கொடுக்க முடியாது. இதை அவர்கள் நன்றாக தெரியாமல் சொன்னார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே ஆளும்கட்சியாக 18 வருடங்கள் இருந்துவிட்டு தேர்தல் காலத்தில் வெளியில் வந்துவிடுவதால் மட்டும் பிரச்சனை

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [5th March 1966]

தீர்ந்துவிடும் என்று நினைப்பதற்கில்லை. இப்போது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு ஒழுங்கு, நெறி இவற்றிற்கு கொள்கை இருக்க வேண்டும், மந்திரிகளுக்கு அதுபோன்று இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வது போல், எந்தக் கட்சியும் தேர்தலுக்காக பணம் கொடுப்பதில்லை என்று பிரதிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், அதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் தயாரா என்று பார்க்கவேண்டும். நான் சொன்னபடி சில விதி முறைகளை, ஒழுங்கு முறைகளை நாமே வகுத்துக்கொண்டு அதன்படி நடக்கவேண்டும், அவற்றை கண் காணிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியுமையும் வைத்துக்கொள்ளலாம், இதில் எதாவது தவறு நடந்தால் அதன் மூலமாக விசாரனை நடத்திக்கொள்ளலாம். இவ்வாறு சில பண்பாடுகளை ஏற்படுத்தி நம்மை நாமே காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அதோடு நான் முக்கியமாக கேட்டுக்கொள்வது, அமைச்சர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை எல்லாம் அமைச்சர் என்ற முறையில் இன்னும் ஆறு மாதங்களுக்குள் செய்து கொள்ளட்டும், அதற்கு மேல் ஆறு மாதங்கள் எதையும் செய்யாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளோடு போவது, அடிக்கல் நாட்டுவது, திறப்புவிழாக் களில் கலந்து கொள்வது போன்றவற்றில் தயவுசெய்து அமைச்சர் என்ற முறையில் குறைந்த அளவு ஆறு மாதங்களுக்காவது, எதையும் செய்யாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் வெளியே செல்லும்போது மந்திரிகள் என்ற முறையில் போகாமல் சாதாரண பிரஜை மாதிரி போகவேண்டும். வேண்டுமென்றால் கட்சிக்காரராக போகட்டும், மந்திரிகளாகப் போகக்கூடாது. கட்சிக் கூட்டங்களில் வேண்டுமென்றால் பேசட்டும், ஆனால் அரசாங்க மேடைகளில் பேசக்கூடாது. இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூட்டி வைத்து, தேர்தல் ஒழுங்குகளை கடைப்பிடிப்பது என்கின்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டை நான் சொல்கின்ற அளவில் கூட அல்ல, அரசாங்கத்தின் முறைப்படி அமைத்துக் கொள்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். கரப்ட் ப்ராக்டிஸ் அனுஷ்டிக்க மாட்டோம் என்பதை பொதுமக்களிடத்தில் சொல்ல வேண்டும், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்து இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இத்தனை நேரம் பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுத்ததற்கு கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் விசேஷ நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நமது மாநிலச் சட்ட சபையிலே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களாலே சமர்ப்பிக்கப் பெற்றிருக்கிற பட்ஜெட் டின் மீது நடைபெறும் பொது விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் புலப்படுத்திக்கொள்ள முன் வருகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் வரி இல்லாத பட்ஜெட் என்று பாராட்டியும், அல்லது வேறு வகையாகவும் இங்கு பேசிய கனம் உறுப்பினர்கள் பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மை புது வரி இல்லாத பட்ஜெட் தான். அதற்காக நான் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டவும் செய்கிறேன். ஆனால் அந்தப் பாராட்டினாலே



5th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

திருப்தி அடைந்து விடுகிறோம் அல்லது மக்கள் திருப்தி அடைந்து விடுகிறார்கள் என்பது பொருள் அல்ல. இந்த பட்ஜெட்டிலே வரி உயர்வு இல்லை என்பது உண்மை. இது இந்த மாநிலத்தில் மட்டும் அல்ல; இந்தியாவிலே எல்லா மாநிலங்களிலும் தான் இந்த முறை பட்ஜெட்டிலே வரி உயர்வு அல்லது புது வரி கிடையாது. இவர்கள் தனித் தனியாகப் போட வேண்டிய வரிகளையெல்லாம் மத்திய ஆட்சி ஏற்றுக்கொண்டு, ஒன்றாக இணைத்து, பொதுவாக, மொத்தத்தில் போட்டு விடுகிறது. அவர்கள் போட்டு விட்டு, நல்ல பெயரோ—கெட்ட பெயரோ, கஷ்டமோ நஷ்டமோ, அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, வருமர்னத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கும் அளவிலே மாநிலங்கள் பயன் பெற்று விடுகின்றன. ஆகவே, மத்திய சர்க்காராலே போடப்பட்ட புதிய அல்லது வரி உயர்வின் மூலமாகக் கிடைக்கிற பலன்களை மாநில சர்க்கார் பெறுகிறபோது இந்தச் சர்க்காரும் அந்த வரி உயர்வுக்கு ஒரு அளவுக்கு என்று கூட அல்ல, இந்தச் சர்க்காரும் அதற்கு ஒரு பொறுப்பு என்று கொள்ளுவது தான் நியாயமான அணுகும் முறையாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. மக்களைப் பொறுத்த வரையிலே கேள்வி ஒன்றுதான். யாருக்கு வரி கொடுக்கிறோம் என்பது பிரச்சனை அல்ல. எவ்வளவு வரி கொடுக்கிறோம் என்பது தான் பிரச்சனை. பாட்டாளியோ, விவசாயியோ, நடுத்தரமானவனோ, பணக்காரனோ யாராக இருந்தாலும், வரி கொடுக்கிறவனுக்கு யாருக்குக் கொடுக்கிறோம் என்பது அல்ல பிரச்சனை. மத்திய ஆட்சியானாலும் சரி, மாநில ஆட்சியானாலும் சரி, அல்லது தல நிர்வாக ஆட்சியானாலும் சரி, எதற்குப் போனாலும் சரி, 'எவ்வளவு போடப்பட்டது? அதைத் தாங்க முடியுமா? அது தன்னுடைய வருமானத்திற்கு ஒத்ததாக அமைகிறதா?' என்பது தான் பிரச்சனை. யார் வரியைக் கட்டினார்கள், யார் வரியைப் போட்டார்கள் என்பது வினா அல்ல. எவ்வளவு வரி மக்கள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பது தான் கேள்வி. அந்தக் கணக்கை மேற்கொண்டு பார்ப்போமானால், மக்களுக்கு வரி இந்த பட்ஜெட் காலத்திற்குப் பிறகு, நேற்று இருந்ததற்கு மேலே, அதிகப்பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை மறைக்கவோ மறுக்கவோ யாராலும் முடியாது. தேசத்தின் முதுகெலும்பு போன்ற விவசாயிகளுக்கு வரி நிரம்பப் போடப்பட்டு விட்டது. சில மாதங்களுக்கு முன்னாலே கூட 50 சதமானம் போட்டோம். அதற்குக் கொஞ்ச நாள் முன்னே 50 சதமானம் போட்டோம். வரி இரட்டிப்பு என்ற நிலைமைக்கு வரி போடப்பட்டு விட்டது. அது அல்லாமல் பல வகையான வரிகள். அவைகளுக்கு பின்னே வருகிறேன். முன்னே, எனக்குத் தெரிந்ததை, நான் காணுவதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். உள்ளபடியே மக்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படவேண்டுமானால், அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டுமானால் இந்த ஆட்சி என்ன செய்திருக்கவேண்டும்? அபாய காலம் அல்லது நெருக்கடி காலம் என்று கட்டப்பட்ட வரிகள் இருக்கின்றனவே, இன்று டாஸ்கென்ட் ஒப்பந்தம் நிறைவேறி, கிட்டத்

[திரு. சா. கணேசன்]

[5th March 1966]

தட்ட அபாய நிலை இல்லை என்று ஏற்பட்டுவிட்ட பிறகு, அவைகளை வாபஸ் பெற்று, இந்த வரியினத்தை ரத்து செய்து விட்டோம் என்று சொல்லியிருப்பார்களானால் உள்ளபடியே மக்கள் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள்; அந்த நன்றியைப் பெற ஆட்சியாளர்களுக்கு முழுக்க முழுக்க உரிமையும் உண்டு. துரதிருஷ்டவசமாக அந்த நிலை இன்று இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த முறை நியாயம் அல்ல, அப்படிச் செய்யாமல் இருப்பது பொருத்தம் அல்ல, தவறு என்று பணிவோடு, சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதனாலெல்லாம் கிடைத்த பலன், நமது அமைச்சர் அவர்களுடைய இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஆற்றிய உரை இருக்கிறதே, அதனுடய பருமன், இங்கே நீளம், கூடியது. இவ்வளவு நீளமான உரையின் மூலமாகத் தான் மக்கள் உள்ளத்திலே வருத்தம் அல்லது துன்பம் அல்லது துயரம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதைத் துடைக்க வேண்டுமென்ற பெருந்தன்மையான எண்ணத்தின் மூலமாக உரையின் நீளம் அதிகப்பட்டிருக்கிறது என்பது நமக்கு ரூசகமாக உணர்த்தப்படுகிறது என்று நான் கணிப்பேன். ஆனால், அது நியாயம் அல்ல, தவறு என்று சொல்ல முடியாது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

இப்போது இருக்கிற பெரிய பிரச்சனை விலைவாசி உயர்வு. இந்த விலைவாசி உயர்வுக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதைப் பிரமாதமாக சோதித்து நிர்ணயிக்க வேண்டிய நிலையில் யாரும் இல்லை. பெரிய பொருளாதார சாஸ்திரிகள் வந்து புலப்படுத்த வேண்டிய பெரிய துணுக்கமான விஷயமாகவும் அது இல்லை. அது சுலபமாக நமக்குப் புரியும். வரிகள், தீர்வைகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருப்பது அடிப்படைக் காரணம். பல வகையான கட்டணங்கள் உயர்ந்தது மற்றொரு அடிப்படைக் காரணம். அந்தந்த தொழில் அல்லது வாணிபம் அல்லது விவசாயம் போன்ற துறைகளுக்குத் துணைக் கருவிகள் இருக்கின்றனவே, அவற்றுக்குத் தீர்வையோ அல்லது சேல்ஸ் டாக்ஸ் போன்ற வரிகளோ அதிகமான ஒரு தீமை, இவையெல்லாம் கூட அடிப்படையிலே விலைவாசி உயர வகை செய்து விடுகிறது. விலைவாசி உயரும்போது ஒன்றை மறந்து விடப்படாது. சர்க்காருக்கு ஐந்து ரூபாய் வருமானம் வருமானால், வாங்குகிறவர்களுக்கு 10 ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. சர்க்காருக்குக் கொடுப்பதற்கும் சேர்த்து லாபம், லாபத்திற்கும் சேர்த்து வரி—வட்டி, வட்டிக்கு வட்டி, ஆறு மாதத்திற்கு வட்டி என்று கணக்குப் போடுகிறார்களே அந்த மாதிரி நிலையில்—வரி மட்டும் அல்லாமல், வரித் தொகைக்கும் சேர்த்து லாபத்தைக் கணிக்கிறார்கள்; இரண்டாவது கட்டத்தில் வரி, லாபம் இரண்டுக்கும் சேர்த்து வரி என்று இப்படி கிட்டத்தட்ட . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தனிப்பட்டவர்கள் வியாபாரத்தில் இருக்கிற கோளாறை கனம் அங்கத்தினர் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.



5th March 1966]

**திரு. சா. கணேசன் :** குறுக்கீட்டுக்குப் பதில் உரைக்க நேரம் தருவார்களானால் நான் செய்வேன். இருக்கிற நேரத்தில் எல்லா வற்றையும் கணித்து விட முடியும் என்று நான் எண்ணவில்லை. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாதிரி எண்ணினால் அது நியாயம் ஆகாது, என்னுடைய குறிப்பில் இருப்பதைச் சொல்லுவதற்குக்கூட நேரம் இருக்காது என்ற காரணத்தினால் மேலே செல்லுகிறேன்.

இதையெல்லாம் விட, இந்த இன்டைரக்ட் டாக்ஸஸ் என்று சொல்லுகிறார்களே—நேர்முகம் அல்லாத வரி—மறைமுகம் என்று சொல்லுகிற மரபு இன்று ஏற்பட்டு விட்டது—அந்த நேர்முகம் அல்லாத வரிகளால் எங்கே எப்படி என்று யாரும் அறியாமல் விலைவாசி உயர்ந்து விடுகிறது. இதை மனத்திலே கொள்ள வேண்டும்.

உணவு-விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொண்டோமானால், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்ட காலத்திலும் சிறிது விவசாயத்தில் தளிர்த்த அல்லது தளிர்த்த மாதிரி வளத்தைக் காண முடிகிறது, அரசினரால் தரப்பட்ட புள்ளிவிவரக் கணக்கிலிருந்து. ஆனால், மூன்றாவது திட்ட காலத்தைக் கணிப்போமானால் முழுக்க முழுக்க பரிபூர்ணமாகத் தோல்வி என்பதையே நாம் உணரக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, எங்கே என்ன குறை? அந்தக் குறையை எப்படி, யாரைக் கொண்டு நிவர்த்திப்பது என்ற துறையிலே ஆட்சியாளர்களுடைய கவனம் முழுக்க ஈடுபடவேண்டும்.

உரவகை செம்மையாகக் கிடைக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் பல உறுப்பினர்களாலும் குறிப்பிடப்பட்டது. அதைப் போலவே தான் உழவுப் பணி கருவிகள் செம்மையாகக் கிடைக்கவில்லை, நியாயமான விலையில், நியாயமான காலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்ற விதமான குறைபாடுகளும், அல்லது முறையீடுகளும் அல்லது குற்றச்சாட்டுகளும் இங்கே வெளியிடப்பட்டன. அடிப்படைக் காரணம் இதற்கெல்லாம் அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி இல்லை என்ற ஒரு நாராயணஸ்திரம் இருக்கிறது. எதை எடுத்தாலும், அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி இல்லை என்பது ஆளும் கணத்தார்க்கு ஒரு சிறந்த பல்லவி போன்று அமைந்துவிட்டது. ஆனால், நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். நாம் இம்மாதிரி உரப்பண்டங்களுக்கு, உரப்பொருள்களுக்கு அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி இல்லை என்று சொல்லுகிறோம்? மனிதனுக்கு மிக இன்றியமையாத உணவுக்கு, உணவைப் பெருக்குவதற்கு, பற்றாக்குறை அல்லது தட்டு ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு அடிப்படைத் தேவையான உரத்திற்கு அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி இல்லை, ஆனால் காட்பரிஸ் சாக்லெட்டு வாங்குவதற்கு அன்னிய செலாவணி இருக்கிறது. பட்ஜெட்களை எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்திய பட்ஜெட்டை, மாநில பட்ஜெட்களை எடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். காட்பரிஸ் சாக்லெட்டுக்கு லட்சக்கணக்கான

[திரு. சா. கணேசன்]

[5th March 1966]

ரூபாய், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அன்னியச் செலாவணி செலவழிக்கலாம். ஆனால் எங்களுக்கு, உங்களுக்கு வேண்டிய அரிசி; கோதுமை, அல்லது கம்பு, சோளம் இதை அதிகமாக, கணிசமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு உரம் வாங்குவதற்கு அன்னியச் செலாவணி இல்லை. இதை என்னவென்று சொல்லுவது? சொன்னால் கோபம் வரப்படாது. எனக்கு கடுமையான சொற்கள் சொல்ல வராது; சொல்லுவது மரபு இல்லை, பழக்கம் இல்லை. இதை எண்ணுகிற பொழுது நெஞ்சம் கொதிக்கிறது என்று மட்டும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். காட்பரீஸ் சாக்லெட்டு இல்லாவிட்டால் தமிழன் செத்துவிடுவானா? இந்தியன் யாரும் செத்துவிடுவானா? அரிசி, கோதுமை இல்லாவிட்டால் நிச்சயம் செத்துவிடுவான். இந்த நிலையை நாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும்.

இதுவன்றி, அடுத்து மேலேமேலே கரும்பு ஆலைகளை பெருக்கிக் கொண்டு போவது நம்மை எங்கு கொண்டு போய்விடுமோ? இந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டிய அளவுக்கு மேம்பட்ட ஜீனி இப்பொழுது உற்பத்தியாகிவிட்டது. இப்பொழுதே எல்லா மில்களும் குறைந்த நேரம் பணிபுரிகிற இப்பொழுதே, முழு நேரமும் பணி செய்தால் நமது கடற்கரைப் பரப்பிலே ஜீனியை பரப்பலாம் என்ற அளவுக்குக் கூட உற்பத்தி ஆகிவிடும்—அதிகமாக ஜீனி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இப்பொழுது ஒரு மோகம் நமக்கு, என்னையும் உள்படத் தான் சொல்லுகிறேன், எங்கள் ஜில்லாவுக்கு கரும்பு ஆலை இன்னும் வரவில்லை என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரிசியைவிட சர்க்கரை விஷயத்தில் பற்றாக்குறை இந்த மாநிலத்தில் இன்னும் இருக்கிறது. மேலும் மேலும் அதிக சர்க்கரை உட்கொள்ள மக்கள் முற்படுகிறார்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : மன்னிக்கவேண்டும். இது கொஞ்சம் கருத்து வேறுபாட்டுக்குரிய விஷயம். அரசாங்கத்தின் புள்ளி விவரத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு கணித்தால் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது முழுக்க முழுக்க சரி என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் உண்மையில் அதிகம் உற்பத்தி யாகிறது. எவ்வளவு ஜீனி வேண்டுமாயினும் மூட்டைக் கணக்கில் எங்கும் கிடைக்கிறது. எப்படி பற்றாக்குறை நிலை? கண்டிரோல் ஒன்றை வைத்துவிட்டு, கூபன் ஒன்றை கொடுத்துவிட்டு, ஒவ்வொருவருக்கும் பதுக்குவதற்கு ஆர்வம் ஏற்பட இடத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, அதன் மூலம் விலை ஏற, தேவை இல்லாதவரும்—தனக்கு 10 கிலோ வாங்கிக்கொள்ளலாம், ஆனால் ஒரு கிலோ தான் தேவை என்று இருந்தாலும், பாக்கி 9 கிலோவையும் அதிக விலைக்கு விற்கலாம் என்ற நிலையில் கிராமங்களில் கூட (குறுக்கீடு) டிமாண்டு இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது கண்டிரோலை எடுத்த பிறகுதான் தெரியும். கலியாணம் முடிந்தபிறகு பைத்தியம் தெளியுமா, பைத்தியம் தெளிந்த பிறகு கலியாணமா என்பது போன்று . . .



5th March 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மக்கள் இனிப்பு சாப்பிடுவதற்கு தடை ஏற்படுத்திவிட்டால் சர்க்கரை பற்றாக்குறை இல்லை. ஆனால், எல்லா மக்களும் இனிப்பை சந்தோஷமாக, இஷ்டப்பட்டு, அனுபவித்து சாப்பிடுகிறார்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : உண்மை. இனிப்பு சந்தோஷமாக சாப்பிடுகிறோம் என்பது உண்மை. ஆனால், இதுவரையில் உள்ள மரபுகள், இலக்கியக் கூற்றுகள் எதை எடுத்தாலும் ததியாராதனை என்று தான் சொல்லுகிறோமே தவிர, சர்க்கரைப் பொங்கல் சாப்பாடு என்று சொல்லுவதில்லை. ஏனென்றால், இந்த நாடு கடுமையான வெப்பம் உள்ள நாடு. ஆகையினால் தயிர், மோர், உப்பு, புளி, காரம், இவைகள் தான் இன்றியமையாதனவாக இருக்கின்றன. 'நாம்' 'கஞ்சிக்கு விதி இல்லை' என்று தான் சொல்லுகிறோம். ரொட்டி, 'ப்ரெட்', 'லெட் அஸ் ஹாவ் ப்ரெட்' 'ரொட்டி லாஸ்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இவையெல்லாம் உணவு விஷயத்திலுள்ள மரபைப் பொறுத்த சொற்கள்தான் அந்தந்த இடத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. இங்கு ஜீனி நமக்கு அதிகம் தேவையில்லை. இதையெல்லாம் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தாலும் உள்ள நேரம் போதாது. ஆகவே, நான் இத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டு மேலே போகிறேன். கரும்பு ஆலைகளை இப்படிப் பெருக்கிக்கொண்டே போனால் நமது உணவின் கதி என்ன ஆகிறது? நெல் போன்ற நஞ்சை உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி, அவ்வளவுக் கவ்வளவு மிகமிக குறைக்கப்பட்டு விடுகிறது. ஆலைக்காரர்கள் விவசாயிகளுக்கு தாராளமாக முன்னால் கடன் கொடுக்கிறார்கள், உரம் கொடுக்கிறார்கள், பூச்சி வந்தால் மருந்து தெளிப்பதற்கு தங்களுடைய விவசாயத் துறை நிபுணர்களை அனுப்புகிறார்கள், கரும்பை ஆலைக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி கரும்பு விவசாயிகளுக்கு எல்லாவித தொந்தரவுகளும் தீர்ந்துவிடுகிறது. அதனால் விவசாயிகள் கரும்பு உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் விரும்புகிறதோ, விரும்பவில்லையோ, நேர்முகமாகவோ, அல்லது மறைமுகமாகவோ கரும்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. (குறுக்கீடு). துட்டும் அதிகம் கிடைக்கிறது என்று திரு. தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். துட்டும் கிடைக்கிறது. பல வகையிலே அவர்களுக்கு இது அனுகூலமாக இருக்கிறது. இதை குறை சொல்லுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆனால், இருக்கிற நிலைமை அது தான். இம்மாதிரி பணப் பயிருக்கே ஊக்கம் கொடுக்கும் அளவிலே நம்முடைய ஆட்சி விவசாயிகளுக்கு ஒரு துண்டுகோலாக இருக்கிறது என்பதை குற்றஞ்சாட்டாக இல்லாவிட்டாலும், குறையாகவாவது நான் சொல்லித் தான் தீரவேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். பணப் பயிருக்கு ஊக்கம் கொடுத்துக் கொண்டே போனால் உணவுப் பயிர் உற்பத்தி எங்கே பெருகும்? இயற்கையாக ஒரு மனிதனுக்கு முதலில் வேண்டியது உணவு. அடுத்ததாக வேண்டியது நிழல். உணவுக்கு இப்பொழுது எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகிறோம். இவ்வளவு துன்பம் உண்டாகக்

[திரு. சா. கணேசன்]

[5th March 1966]

கூடிய நிலைக்கும் நாம் தான் வழி செய்திருக்கிறோம். அதற்கான அடிப்படையில் தான் நாம் செயல்படுகிறோம் என்று நான் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறேன்.

இனி, மற்ற வரிகளெல்லாம் உயர்ந்துகொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. முன்பு காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதுபற்றி மன மகிழ்ந்தோம். அன்றைக்கோ சில பண்டங்களுக்கு வரி இல்லை. அதில் உப்பு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. இப்பொழுது உப்புக்குக் கூட வரி வந்துவிட்டது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். பயிர் செய்வதிலே கண்டிரோல் இருக்கவேண்டுமா? கரும்பு பயிர் செய்யக்கூடாது, அல்லது இந்தப் பயிர் தான் செய்யவேண்டும் என்று இப்பொழுது அப்படி ஒன்றுமில்லை. இப்பொழுது கண்டிரோல் இல்லை. கண்டிரோல் வேண்டாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. கண்டிரோல் வேண்டும் என்பது கனம் உறுப்பினர்களுடைய கருத்தா என்பதைச் சுருக்கமாக தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன்: கிரிமினல் லாயர் மாதிரி கிராஸ் எக்ஸாமின் பண்ணுகிறார் கனம் முதல் அமைச்சர் என்று இங்கு ஒரு கனம் உறுப்பினர் சொல்லுகிறார். அப்படியெல்லாம் நான் சொல்ல மாட்டேன். கண்டிரோல் சுதந்திராக் கட்சிக்கு விரோதம். கண்டிரோலை விரும்புகிறார்களா என்ற முறையில் வினாவை விட்டு, என்னை மடக்கப் பார்க்கிறார் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். சுதந்திராக் கட்சி கண்டிரோல் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஒழுக்கத்தை கண்டிரோல் செய்யவேண்டும், தவறு செய்யப்படாது, கொள்ளை அடிக்கக் கூடாது, பொய் சொல்லக்கூடாது, பொய்க் கணக்கு எழுதக் கூடாது, வரி ஏமாற்றம் பண்ணக்கூடாது என்று தான் சொல்லுகிறோம். எத்தனையோ துறைகளில் ஒழுக்கஹீனங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி ஏற்படக்கூடாது என்று சொல்லுவது கண்டிரோல் இல்லை. கண்டிரோல் என்பதற்கு நேரடியான பொருள் அறம் அல்ல; இன்ன துறையில் இன்னது செய் என்று வற்புறுத்துவது கண்டிரோல். 'அறம் என்பது டே நாட்' 'ஓ' என்று சொல்வது அறம் இல்லை. அறம் என்ற சொல் 'அல்' என்ற பகுதியடியிடையாக வந்தது. இப்படிச் செய்யாதே என்று கட்டுப்பாடு விதிப்பது கண்டிரோல் அல்ல. உணவுப் பயிர் உற்பத்தி செய்கிற இடத்தில் பணப் பயிர் உற்பத்தி செய்யாதே என்று சொல்லுவது சரி. அது அறம். இந்தப் பொருளை உற்பத்தி பண்ணு, அதிக லாபம் கிடைப்பதற்கு வழி வகுக்கிறோம், ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு கொடுக்கிறோம். கரும்பு ஆலை ஏற்படுத்துங்கள் என்று சொல்லுவது தான் தவறு. அதுதான் கட்டுப்பாடு. பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். தயவு செய்து என்னுடைய போக்கை விட்டு என்னுடைய வழியிலிருந்து என்னை இழுத்து வேறு பக்கம் திருப்பிவிட்டுக் கொண்டிருக்கவேண்டாம், நேரம் போதாது.

உப்புக்கு வரி வந்தாகிவிட்டது. அரசாங்கம் இனி, வேறு என்னத்தை விட்டுவைத்திருக்கிறது? செக் போஸ்டுகளைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். செக் போஸ்டுகளினால் எவ்வளவோ



5th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. நான் சத்தியமாக நம்புகிறேன். மக்களுடைய ஒழுக்கத்தை அது பாழ்படுத்துகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நாம் சிலவற்றை நிரூபிக்க முடியாது, சிலவற்றை சொல்ல முடியாது. எல்லா செக் போஸ்டிகளிலும் தானியங்கள் கடந்து செல்லுகின்றன என்பது காணமுடியாத ஒன்று அல்ல, பகிரங்கமாக நடக்கிற உண்மை. அங்கே ரூ. 100 500, 1,000 என்று கொடுத்துவிட்டு தானியங்கள் அந்த செக் போஸ்டிகளை கடக்கின்றன. இதன் மூலம் நிதர்சனமாகத் தெரிவது என்ன 10-30 வேண்டாம் மக்கள் அனைவரையும் குற்ற பரம்பரையாக ஆக்கிய ஒரு a.m. கொடுமை.

இரண்டாவதாக, உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் விஷம் போல ஏறியிருக்கிறது. ஏறாமல் என்ன செய்யும்? ஒரு பொருளை அடைவதற்கு 100 ரூபாய் லஞ்சம் கொடுக்கிறான், அதையும் அந்தப் பண்டத்தின் விலையில்தான் கட்டுகிறான். ஆகவே, அவன் வாங்கி வியாபாரம் செய்யும் அரிசியிலே, நெல்லிலே, தானியங்களிலே, ஏற்றி விடுகிறான் அந்தச் செலவையும். இதையெல்லாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இந்த செக் போஸ்டிகளை எடுத்து, அதனால் எவ்வளவு நஷ்டம் வந்தால்கூட பரவாயில்லை, ஒழுக்கம் பிழைக்கும், பொய் சொல்வித்தான் ஆகவேண்டும் என்கிற மனோபாவம் போகும், என்கின்ற வாதத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன். இல்லையென்றால், உள்ளத்திலே தவற்றை வளர்க்கின்ற மனப்பாங்கு நிலைத்து, நின்று, வேரூன்றி வளர்ந்து, செழித்துக் கொழித்து, நாட்டிலே வெறுமனே உண்டுகளித்து உட்கார்ந்திருக்கும் வாழ்வு தான் வேண்டும் என்றாகிவிடும் என்பதை ஆட்சியாளர்கள் பெருமனத்தோடு கவனித்து, இந்த மாதிரித் தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு அரசாங்கம் துண்டுதலாக, துணையாக, இருக்கின்றது என்கிறதை மாற்றி நல்ல நெறிமுறையை அமைக்க வேண்டும் என்று மன்றாடி பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இருக்கும் வரிகளைப் பார்த்தால், நம் மாநிலத்தில் மிக்க கடுமையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு மண்ணெண்ணெய் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அதை என்ன பணக்காரர்களா உபயோகிக்கிறார்கள்? அடுத்து, துணி, பருத்தித் துணி, புகையிலைப் பண்டங்கள், நெருப்புப்பெட்டி, சர்க்கரை இவற்றையெல்லாம் பெரும்பாலும் ஏழை எளியவர்களே அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள். நாங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, வெல்வெட்டுகள், ஸ்டீடான் கார்கள் போன்றவை மீது போடுங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், அன்றாட வாழ்க்கைக்கு சம்பாதிக்கும், ஃபிக்ஸட் இன்கம் க்ரூப், ஒரே நிலை வருவாய் உள்ள மக்களுக்கெல்லாம் இப்படி வரிப் போடுவது சரியாகாது. வியாபாரிகளாக இருந்தால் கொடுக்கிற அளவுக்கு விற்று விடுவார்கள். ஆதலால் இன்றைக்கு ஒருநிலை வருமானம் உள்ளவர்கள் கஷ்டங்களை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

சர்க்கார் அல்லது ஓரளவு சர்க்கார் துறை என்று கருதக் கூடிய பருதிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு டி.ஏ. கொடுப்பது பற்றி நம் மாநில சர்க்கார் முயற்சித்தது. மத்திய சர்க்காரும் இதற்கு உதவ வேண்டும் என்று

[திரு. சா. கணேசன்]

[5th March 1966]

வாதாடிக் கேட்டது. அப்படிக்கேட்ட பொழுதே இந்த மாநில சர்க்கார், இந்த ஊழியர்களுடைய டி. ஏ. யை அதிகரிக்கவேண்டும் என்பது முழுக்க முழுக்க நியாயம் என்கிற அடிப்படைக் கருத்தை முற்றிலும் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது. அதன் பிறகு, மத்திய சர்க்கார் இந்த டி. ஏ. ஏற்றத்திற்கு உதவி தரமுடியாது என்று மறுத்த பிறகு, இந்த மாநில சர்க்கார், தன்னுடைய வாதத்தின் முறையையே மாற்றிக் கொண்டு விட்டது, இங்கே நாம் சிறிது சிந்திக்க வேண்டும். அது நியாயமா என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு செயல் அல்லது ஒரு முறை நியாயம் என்று ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டு, பிறகு அதையே திருப்பிப் போட்டு பேசத் தொடங்குவது நியாயமானதுதான் என்று சிந்திக்க வேண்டும். இன்றைக்குப் பல துறைகளில் அவசியம் ஏற்பட்டால், ஒரு துறையிலிருந்து மற்றொரு துறைக்கு மாற்றுவது என்கிற மரபு வேரூன்றி விட்டது. அந்த நிலையில் இந்தப் பிரச்சினையையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்த விலையேற்றத்திற்குத் தேவையான அளவு, ஊதியத்தை தங்களுடைய ஊழியர்களுக்குத் தர முயற்சிக்க வேண்டும். ஊழியர் ஊழல் இன்றி, ஒழுங்காக, தவறுகள் இன்றி வாழ வகை செய்யாமல், பிறகு குற்றம் சாட்டுவது நியாயமாகாது. அவர்கள் இஷ்டப்பட்ட அளவு என்று சொல்ல இல்லை; இன்றியமை யாத தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி ஊதியத்தைக் கொடுக்காமல், ஒழுக்கம் சிறக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்ப்பது, நியாயமாகாது, தர்மம் ஆகாது. சாத்தியமுமில்லை. ஆகவே, நியாயமான ஊதியத்தை தங்களுடைய ஊழியர்களுக்கு ஆட்சி வழங்க வேண்டும். அப்படியில்லை என்றால், பிற தொழில் துறைகளில் ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் இப்படிக்கொடு, அப்படிக்கொடு என்று சொல்ல ஆட்சிக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது, நியாயபூர்வமாக? சட்ட பூர்வமாக இருக்கலாம். இதை நெஞ்சாரச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, தங்களுடைய ஊழியர்களுக்கு ஆட்சி அதிகப்படியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்களுடைய தலையாய கடமை.

பழைய காலத்தில் ப்ராவிடென்ட் பண்ட் பணங்களை மீட்டுவது, திரும்பப் பெறுவது எதற்காக என்று வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். வீட்டிலே ஏதாவது கலியாணம், அல்லது இழவு, அல்லது பிரசவம், அல்லது ஏதோ நோய், என்று இப்படி ஏதோ 4, 5 காரியங்களுக்குத்தான் ப்ராவிடென்ட் பண்டில் கை வைப்பார்கள். அதனால் தான் அதற்கு ப்ராவிடென்ட் பண்ட் என்ற பெயரே வந்தது. ஏதாவது விபத்துக்களுக்காக உதவும் வைப்புத் தொகை என்கிற பொருளிலே இருக்கிறது. இப்பொழுது அந்த நிலை மாறிவிட்டது. அதைச் சீர்படுத்தவேண்டும்.

ஏதோ சிலர் கூறுகிறார்கள், தேர்தலுக்கு முன்னால் ஆட்சி ஏதாவது கொடுத்துவிடுவார்கள் என்று. அப்படிக் கொடுத்தால் கெட்ட பெயர்தான் வரும். இந்த பட்ஜெட் பேச்சிலே தேர்தல் கண்ணோட்டமே எனக்கு இல்லை. யாராவது அப்படி நான் தேர்தல் கண்ணோட்டத்தோடு பேசுவதாக நினைத்தாலும், என்னை அந்த வழியில் இழுக்க வேண்டாம். இன்றைக்கு மக்கள் கஷ்டப்படு



5th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

கின்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையில் இந்த டி. ஏ. கொடுப்பதை துரிதப்படுத்த வேண்டும், ஆட்சி அப்படிச் செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், வளர்ச்சியெல்லாம் கூட தடைப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? நாம் இன்றைக்கு ஆழ உழுதற்குப் பதிலாக அகல உழப்புக்குந்து விட்டோம். 'expansion without intensification' என்று சொல்லுகிறார்களே அந்த வகையில் செயல்பட ஆரம்பித்து விட்டோம்: ஒன்றிலே முனைந்து பூரணமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்பதை மறந்து விரிவு படுத்த வேண்டும் என்கின்ற பிரசார மனோபாவம், ஆவல் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தடத்தை, முழுமையை முற்றிலும் மறந்து எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதிலேதான் அரசு அக்கறை கொண்டுவிட்டது. இதை ஏற்கனவே கூட உலக பாங்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சொன்னார்கள். நிறைவு பெற வேண்டிய விஷயத்தை விட்டு, எண்ணிக்கையிலே உயர்வதைக் கருத்தாகக் கொண்டிருப்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியும். ஒவ்வொரு யூனிட்டாகப் பார்க்கலாம்.

மாதவரம் பால் பண்ணையைப் பொறுத்த வரையில், பால் உற்பத்தி கொஞ்சங்கொஞ்சமாகக் குறைந்து கொண்டே வந்தாயிற்று. இன்னொரு நாற்பதாயிரம் காலன், ஐம்பதாயிரம் காலன்—அது சரியான கணக்கா என்று கணக்குத் தெரியாது—அதிகப்படியாகப் பக்குவம் பண்ணக்கூடிய ஒரு 'ப்ளான்ட்' வைக்க வேண்டும் என்று ப்ரொபோஸில் வருகிறது. உள்ளதற்கே வேலையைக் காணோம். எதற்காக அதிக ப்ளான்ட் வைப்பது? உள்ளதற்கு நிறைவு செய்யாமல் தேவை இல்லாமல் வளர்த்துக் கொண்டு போவானேன்? இப்படியே போனால், எங்கே போய் சேரும்? வேண்டியதற்கு முடக்கப் பணம் இல்லை. வேண்டாததற்குக் கொண்டுபோய்க் கொட்ட எண்ணம் இருக்கிறது. இப்படி நியாயமில்லாத ஒரு பொருளாதார நெறியிலே நாம் செல்கிறோம் என்று எனக்குச் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

தொழில் பேட்டைகளையெல்லாம் பரீட்சிக்கும், சோல்வதற்கே வருத்தமாக இருக்கின்றது. அதில் என்ன இருக்கவேண்டுமோ அதைத் தவிர மற்றவை அதில் பலமாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. ஜமீன்தார் பங்களா காம்ப்லுண்டு சுவருக்கு வண்ணங்கள் எல்லாம் பூசி தடபுடல் பண்ணுவது போல், அதைவிடப் பிரமாதமாக தொழிற் பேட்டைக் காம்ப்லுண்டு சுவர்களுக்கு டிஸ்டெம்பர் பெயின்ப் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் வீதிப்புறமுள்ள சுவர்களுக்குக் கூட இப்படி டிஸ்டெம்பர் பெயின்ப் அடிக்கப்பட்டிருந்தது. எந்தத் தொழிற் பேட்டையைப் பார்த்தாலும் சரி, ஏறக்குறைய இப்படித்தான் இருக்கிறது. கட்டடங்கள் தேவை தான். ஆனால், அழகுனர்ச்சியை மட்டும் கொண்டு படாடோபமாகக் கட்டப்படுவானேன்? அழகு உனர்ச்சி வேண்டாம். ஆபாசமாகப் கட்டவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறுக்கீடு] கனம் அங்கத்தினரவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்

[திரு. சா. கணேசன்]

[5th March 1966]

கும்போது அவருடைய கருத்தைச் சொல்லலாம். ஆகவே, இதுமாதிரி அழகுபடுத்தப்படுகிறது மேலும் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் ஷீட் போடப்பட்டிருக்கும். கட்டடங்கள் பார்ப்பதற்குப் பிரமா தமான பெரிய ஜன்னு, பால்கனி, கட்டுவது மாதிரி அழகுபடுத்தப் பட்டிருக்கும். தொழிற்பேட்டைக்கு முன்னால் நாலிந்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கும். அதில் அருமையான அழகுச் செடிகள் வளர்க் கப்பட்டிருக்கும். 'ஃப்ளவர் பெட்', 'லான்' இவையெல்லாம் போடப்பட்டிருக்கும். இவற்றிற்கு ஒரு நாளைக்குக் குறைந்தப் பட்சம் மட்டமாக கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், ஆயிரம் காலன் தண்ணீருக்கு மேல் வேண்டியிருக்கும். சில இடங்களில் பத்தா யிரம் காலன் தண்ணீர் செலவழித்து வளர்க்கப்படக்கூடிய எஸ்டேட்டுகளும் உண்டு. ஆயிரம் காலன் தண்ணீருக்குக் குறையா மல் இந்தத் தேவையில்லாத 'ப்ரின்ஸ் ஆஃப் வேல்ஸ்' போன்ற செடிகளுக்குத் தண்ணீர் செலவழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்குத் தண்ணீர் இல்லை. வயலுக்குத் தண்ணீர் இல்லை, காய்கறித் தோட்டத்திற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். இந்த நேரத்தில், இப்படிச் செய்வது சரியா? இதை மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே பார்த்தால், தொழிற்பேட்டைகள் என்பவை பட்டறைகள் தானே? அவையெல்லாம் "ஆபாசமாக இருக்கவேண்டும், காற்றோட்டம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும்" என்று, நான் சொல்லவில்லை. வேண்டுமானால், ஐம்பது தூங்கு மூஞ்சி மாங்கள் வைத்தால் போதும், மாம்பலச் சாலையைப் போல், ப்ரின்ஸ் ஆஃப் வேல்ஸ், போகன்வில்லா போன்றவற்றை எதற் காகக் கொண்டு வைக்கவேண்டும்? ஏன் அதற்காக தண்ணீரைக் கொண்டுபோய்க் கொட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? அதற்குப் பதிலாகப் பயன்தரும் புளிய மாம்பலங்கள்; மா, தென்னை நடுங்கள் காய்கறித் தோட்டங்கள் போடுங்கள். பலனை யார் வேண்டுமானாலும் அனுபவிக்கட்டும். தொழிலாளர்கள் வேண்டு மானால் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அல்லது சூபரின்டென்டே வேண்டு மானாலும் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அந்த அளவுக்காவது சிலரின் வயிற்றுப்பாடு தீருமே; தக்காளி செடி கூட வைக்கலாம். அம்மாதிரி வைப்பது நியாயம். காந்திய நெறியிலே, சோஷலிச முறையிலே போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம். அப்படிச் சொல் லிக்கொள்ளுகிறவர்கள் இப்படிச் செய்யலாமா? இதை அரசாங்கமே செய்கிறது என்று நான் குற்றஞ்சாட்டவில்லை. அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள், பெரிய அதிகாரிகள் இவர்களுடைய கண்ணைக் குவிர வைத்து அதன் மூலமாக மனத் தைக் குவிர வைத்து விடலாம் என்ற நெறியிலே கையாளும் முறையிலே விளைந்த தீய வியாதிகள் என்று நான் இவற்றைப்பற்றி நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த முறைகளை அகற்ற முயலவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், காந்திய நெறியைப்பற்றி இதிலே குறிப்பிட வேண்டாம். காந்தி ஜிக்கு இம்மாதிரி (Aesthetic taste) உண்டு. அவர் இதைப் பாராட்டக் கூடியவர். இதில் ஏன் காந்தியை இழுக்கவேண்டும்?



5th March 1966]

**திரு. சா. கணேசன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருப்பிச் திருப்பிச் சொன்னால், பதில் சொல்லியாகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எனக்கு வருகிறது. காந்தியடிகளுக்கு (Aesthetic taste) உண்டு. ஆனால், அதே நேரத்தில், பயனுள்ளதைத்தான் அழகு என்று அவர் கருதினார். அதில் அவர் வள்ளுவருடைய கொள்கையைக் கொண்டவர். உடல் அழகைவிட உள்ளத்தின் அழகே அழகு என்ற கொள்கையை உடையவர் அவர். அந்த நெறியிலே சர்க்காதான் அழகு என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். தாமரையைவிட சர்க்காதான் அவருக்கு அழகாக இருந்திருக்கும். காந்தியத்தைப் பற்றியெல்லாம் சர்ச்சை செய்ய இடம் இதுவல்ல. அதற்காகப் பட்டிமண்டபம் கட்டி விவாதிப்போம். நானும் காந்தியத்தைப் பற்றிப் புத்தகங்கள் நிறைய வைத்திருக்கிறேன். மற்றவர்களோடு நானும் விவாதம் செய்து நான் கூறுவதன் உண்மையை நிலை நாட்டத் தயாராக இருக்கிறேன்.

உத்தியோக சிக்கனம் செய்வதைப்பற்றிக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்தத் தேசத்திலே இப்பொழுது எதெதற்கெல்லாமோ உச்ச வரம்பு வந்துவிட்டது. இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத்தான் உச்ச வரம்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. என்கே உத்தியோகஸ்தர்களுடைய எண்ணிக்கை கூடுகிறதோ அங்கே வேலை செம்மையாக நடக்காது என்று சொல்லுவார்கள். உத்தியோகஸ்தர்கள் கூடக் கூட வேலை நிறைவேறுவதில்லை. வேலைப் பளு மிகுகிறது. அதிக வேலையை உண்டாக்குகிறது. இந்த உண்மையைப் பல முறை பல துறைகளிலே பலரும் பார்த்திருக்கிறார்கள். நானும் என்னுடைய அனுபவத்திற்கும் ஈடுபாட்டுக்கும் தக்க அளவில் உணர்ந்திருக்கிறேன். இப்பொழுது போகிற போக்கிலே ஒன்றை மறந்துவிடப் படாது. தேவை இல்லாத இடங்களில் பெரிய ஆபீசர்கள் ஆயிரம், இரண்டாயிரம், சம்பளம் வாங்கும் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். யார்பேரிலும் குற்றம் சுமத்த, உள்தொள் கொண்டு, எதையும் சொல்லி நான் விரும்பவில்லை. 15 குமாஸ்தாக்களைத் தூக்கி எறிவார்கள். 15 குமாஸ்தாக்களைத் தூக்கி எறிவதற்குப் பதிலாக ஒரு ஆபீசரை வேண்டாமென்று சொன்னால் 14 பேர்கள் பிழைப்பார்கள். இதைக் கவனிக்கவேண்டும். எத்தனையோ துறைகளில் பெரிய பெரிய சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை முதலிலே கணிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே இருக்கும் எல்லாத் துறைகளிலும் எவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவும் குறைக்க வேண்டும். இந்தக் கணிப்புக்காகப் போடப்படுகிற குழு இருக்கிறதே அது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்ட குழுவாக இருக்கக் கூடாது. அதற்காக அவர்கள் பேரில் நான் குறை சொல்லவில்லை. அப்படியிருந்தால், விளைவு எதிர்பார்ப்பதற்கு முற்றிலும் அனுசுணமான நிலையிலே வரமாட்டாது. ஆகவே, பொதுவாக நல்ல அரசியல் ஞானம், பொருளாதார அறிவு உள்ள, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தரல்லாத சில அறிஞர்களைக் கொண்ட குழுவாக அது அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால், குறிக்கப் போய் சேற்றைப் பூசிக்கொண்ட கதையாக ஆய்விடும். குறைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லி, குறைப்பதற்காக

[திரு. சா. கணேசன்]

[5th March 1966]

ஏற்பட்ட குழுவைச் சேர்ந்த இலாகாவுக்குள்ள சிப்பந்திகள், ப்யூன்கள், அடென்டர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, அந்த வகையில் ஒரு ஐம்பது பேர்கள் கூடச் சேர்ந்துவிடும். ஆயிரத்தோடு இந்த ஐம்பது பேர்களும் கூடிவிடுமே தவிர, குறைந்ததாகக் கொள்ள முடியாது. வேறு இலாக்காவோடு இந்த இலாகாவும் சேரலாம் அல்லது புதிய இலாக்காவைத் தோற்றுவிக்கலாம். இந்த உத்தியோகக் குறைப்புக் குழுவே ஒரு இலாக்காவாகக் கூட மாறி, மற்ற இலாக்காக்களோடு இதுவும் ஒரு இலாக்காவாகிவிடக்கூடும். இதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும் என்றும் நான் சொல்லுகிறேன்.

இனி, நெய்வேலி முதலியவற்றைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லப் பட்டது. நெய்வேலியில் 140 கோடி ரூபாய் 1965-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் வரையிலும் முடக்கம் செய்யப்பட்ட பணங்கள் என்று தெரிகிறது. உற்பத்தி 50 கோடி டன் வந்திருக்கிறது என்று நமக்குக் காட்டப்படுகிறது. அதன் நிலை என்ன? லாப நஷ்டம் என்ன? யார் யார் என்ன என்ன வேலை செய்துவருகிறார்கள் என்பது மேலே இருக்கிறவர் ஒருவருக்கும் தெரியாது. அப்படிச் சந்தைக்கூட்டம் மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, நிரந்தரமான ஆபீஸ் மாதிரி, யார் எங்கே இருக்கிறார்கள், என்ன காரியம் நடக்கிறது என்பதும் அங்கே புரியவே புரியாது. நான் அதிலே நிபுணன் அல்ல. பொருளாதாரக் கணிப்புக்கு நான் போகவில்லை. என்னைப் போல் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அங்கே வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். டாலர் கான்சி மிச்சப்படுமா, படாதா என்று தெரியாது. தொழிற்சாலைக்குரிய வளத்தை, லாபத்தை அல்லது பயனை விளைவிக்கின்ற ஒன்றாக இன்று அது புலப்படவில்லை. விளங்கவில்லை. என்னுடைய கருத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது இதுவரையிலும் செய்மையான காரியத்தைப் பண்ணவில்லை. எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. பிரமாதமாக இருப்பை உருக்கக்கூடிய கரி தருகிறது என்று சொல்லிப் பறைசாற்றிவிட்டு, இப்பொழுது அடுப்புக் கரியைத் தந்திருக்கிறது. அதுதான் இதுவரை கண்டிருக்கிற பெரும் பலன். (கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : மின்சாரம்) ஏதோ கொஞ்சம் மின்சாரம் வருகிறது. எல்லாவற்றையும் கணக்கு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மின்சாரத்தை அந்தத் துறையில் வைக்காமல் வேறு துறையிலே எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, கணக்குப் பார்த்தால் மின்சாரத்திற்காகப் போடப்படுகிற நிலக்கரி எவ்வளவு, இந்த நிலக்கரியின் விலை எவ்வளவு, நிலக்கரியினால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சாரத்திலிருந்து வருகிற வருமானம் எவ்வளவு என்று பார்த்தால், நிலக்கரி விலைக் கேற்ற அளவுக்கு மின்சார வருமானம் வரவில்லை என்பதைப் புலப்படுத்தி விட முடியும். இதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லத்துணிகிறேன்.

தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் ஒரு பலனும் இல்லை. எங்கே பார்த்தாலும் தீமை தான் ஏற்பட்டது. கஷ்ட நஷ்டம் தான் ஏற்பட்டது. தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் புனர்வாழ்விக்காக சுமார் இருபது கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு வகையில் நஷ்டம். சேல்ஸ் டாக்ஸ் முதலானவற்றில் வந்துகொண்டிருந்தது தங்கக் கட்டுப்பாட்டுக் காலத்



5th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

திற்குப் பிறகு வராமல் போன வகையில் சுமார் முப்பது கோடிக்கு மேலே என்று கணக்கிடப்படுகிறது. அது வராத வகையில் ஏற்பட்ட நஷ்டமாகும். இனி வருமான வரியில் இதுவரையில் வந்துகொண்டிருந்தவை இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத் தினால் வராமல் போனது 27 கோடி, இந்தச் சட்டத்தை நிலை நாட்ட, காக்க அமைக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுடைய சம்பள வகையில் அரசாங்கத்திற்குச் செலவானது 25, 26 லட்சம் ரூபாய். ஆக மொத்தக் கணக்கில் தங்கக் கட்டுப்பாட்டினாலே ஏற்பட்டுள்ள நகர நஷ்டம் இதுவரையில் 77 கோடிக்குக் குறைச்சலில்லை. பின்னாடி வருவனவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இது புண்ணியமா, புருஷார்த்தமா? ஒன்று மக்களுக்கு நன்மை பயக்க வேண்டும்; அல்லது ஆட்சிக்கு வருமானத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இரண்டும் இன்றி "இது எங்கள் கொள்கை" என்று சொல்லிக்கொண்டு நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும், நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கும் துயரப்பாடு செய்வது நியாயம் அல்ல, நெறி அல்ல, முறையும் அல்ல. இது மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பு என்று தட்டிக்கழிக்கப்படாது. தங்கத் தொழிலாளர்கள் என்று மொத்தமாக எடுத்துப் பார்த்தால் தமிழகத்தில் தான் அதிகம். பர்மா அகதிகள் என்கிறபோது எப்படி நம்மை அதிகமாக பாதிக்கிறதோ, அப்படித்தான் தங்கக் கட்டுப்பாடு என்கிற போது நம்மைத்தான் அதிகம் பாதிக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடப் படாது. 1951-52 ஆண்டு மத்திய சர்க்காரின் தீர்வை வருமானம் எப்படி இருந்தது, இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் மண்ணெண்ணெயின் மூலமாக அன்றைக்கு அவர்களுக்கு 28 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் இருந்தது. இன்றைக்கு 49 கோடி ரூபாய் வருமானம். சர்க்கரையை எடுத்துக் கொண்டால் அன்றைக்கு அவர்களுக்கு வந்த வருமானம் ஆறு கோடியே 46 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் இன்றைக்கு 53 கோடியே 66 லட்சம் ரூபாய். தீப்பெட்டியின் மூலம் முன்னர் 8 கோடி சுமಾರுக்கு வருமானம் இருந்தது. இப்போது 23½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. புகையிலையை எடுத்துக்கொண்டால் அன்றைக்கு 32 கோடி ரூபாய் வருமானம். இன்றைக்கு 88½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. தேயிலை வரி முன்னே 3,36 லட்சம், இப்போது 17 கோடி ரூபாய். துணிமணிகளின் மீதான வரி முன்பு 9¼ கோடி, இப்போது 48¼ கோடியாகும். இந்தமாதிரியாக மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை, தீப்பெட்டி, புகையிலை, தேயிலை, துணிமணிகள் ஆகியவற்றின் மீது போடப்பட்டிருக்கிற வரிகள் எல்லாம் பணக்காரர்களைப் பாதிக்கின்றவை அல்ல, முழுக்க, முழுக்க, ஏழை மக்களை பாதிக்கின்றவையாகும்.

இறுதியாக நான் ஒன்றைப் புலப்படுத்திக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு உணவுப் பிரச்சனை மிக முக்கியமாக இருப்பதால் அத்துறைக்கு முக்கிய பொறுப்பாளியாக இருக்கக் கூடிய ஒருவர் கருத்தை நாம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். முக்கியமாக திட்டக் தமிழ்நிலில் விவசாயத் துறைக்கு பொறுப்பாளியாக இருந்துகொண்டிருக்கிற திரு. வி. கே. ஆர். வி. ராவ் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் படித்தால் போதும் என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. சா. கணேசன்]

[5th March 1966]

“கூட்டுப்பண்ணை, கூட்டுறவுப்பண்ணை, சர்க்கார் பண்ணை ஆகியவை மூலம் விவசாயம் சீர்கெட்டுவிட்டது. உருப்படவும் மாட்டாது என்பதைத்தான் நிகழ்ச்சிகள் புலப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன”.

என்பதாக அவர் கூறியிருக்கிறார். என்னைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவுத்துறையினிடத்தில் விரோதமோ காதலோ கிடையாது ஆனால் இன்றைக்கு நூற்றுக்கு 99.9 பங்கு அவற்றினால் தீமையே விளைந்து வருகிறது என்பது கண்கூடு. ஆகவே அத்தகைய முயற்சியை கைவிடவேண்டுமென்று மனமார, இருதயசத்தியுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிலையில் இந்த பட்ஜெட்டை அணுகி பல விஷயங்களைப் படிப்பதற்கும் உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொல்லி விமர்சனம் செய்வதற்கும் ஒரு வாய்ப்பாக பட்ஜெட் உரையை நிகழ்த்திய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த அவையின் ஆய்வுக்கு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வைத்துள்ளார்கள். அதுபற்றி கடந்த 6 நாட்களாக தொடர்ந்து விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. பொதுவாக நிதி நிலை அறிக்கை வரப்போகிறது என்றால் புது வரி வருமோ என்ற அச்ச உணர்வும், தாங்க முடியாத வகையில் இருக்கும் வரிச்சுமை ஏதாவது குறைக்கப்படலாமோ என்கிற ஆசை உணர்வும் இருப்பது உண்டு. பட்ஜெட் அறிக்கை என்பது மிக முக்கியமான அறிக்கை என்பதை நாம் உணர்வோம். இந்த அறிக்கையில் புது வரிகள் போடப்படவில்லை என்பதை ஆளும் கட்சியினர் குறிப்பிட்டார்கள். போடப்பட்டிருக்கிற வரிச்சுமை இறுத்துகின்ற அளவில் சிலபல நீக்கப்படலாமோ என்று பலர் நினைத்தார்கள் என்றாலும் அதுபோல இதுவரை நீக்கப்பட்டதற்கு உதாரணம் இல்லை. இந்த ஆண்டும் அத்தகைய முயற்சி எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதையும் நாம் அறிவோம். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் புது வரிகள் போடப்படவில்லை என்றாலும் இந்த வரவுசெலவு திட்டத்திற்கு ஈடுகட்ட சென்ற ஆண்டே 8 கோடி ரூபாய்க்குப் புதுவரிகள் விதிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதை நாம் அறிவோம். முதல் அமைச்சர் அவர்களே இதைத் தம் உரையில் “நிதித் தமிழன் செய்த பரிவுரைகளின் பயனாய், இம்மாதிலத்துக்குரிய வரிப் பங்கு அதிகரித்தாலும், கடந்த நவம்பரில் இம் மன்றம் ஏற்றுக்கொண்ட கூடுதல் வரிவிதிப்பின் பயனாய் வருவாய் அதிகரித்தாலும் நடப்பு ஆண்டில் துண்டு விழுந்த பெருந்தொகை வரும் ஆண்டில் மறையுமென நம்புகிறோம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இது தேர்தல் ஆண்டு பட்ஜெட் ஆனபடியினாலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் வரி விதிப்பு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் கடந்த நவம்பர் மாதத்திலேயே தனியாக வரி விதிப்பு மசோதாக்களைக் கொண்டு வந்து தந்திரமாக நிறைவேற்றிக்



5th March 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொண்டு விட்டார்கள். வரி விதிப்புக் கொள்கை பட்ஜெட்டோடு இணைந்து வருகிற ஒன்று. ஆயினும் இவ்வாண்டு முன்கூட்டியே இந்த பட்ஜெட்டி வரி விதிக்கப்பட்டுவிட்டதனால் வரி விதிப்பு இல்லை என்றாலும் ஏற்கனவே போடப்பட்டுள்ள புது வரிகள் இந்தத் தேவையை ஈடுகட்டிக்கொள்ளும். அது மட்டுமல்லாமல் போட்டிருக்கிற வரிவிதிப்பினுடைய கொள்கையின் அடிப்படையிலே பார்க்கிறபோது திட்டமிடுகின்ற மதிப்பீடுத் தொகைக்கும் உண்மையாக வரக்கூடிய தொகைக்கும் இடையே வேறுபாடுகள் இருக்கத்தக்க அளவிலே மதிப்பிடுதல் பல ஆண்டு காலமாக இருந்து வருகிறது. மதிப்பிடுகின்ற பொழுதே குறைத்து மதிப்பிடுவதன்மூலம் அதிகமான வருவாயைப் பெறுகின்ற அளவுக்கும் அதன் மூலம் செலவுகளை ஈடுகட்டிக் கொள்கின்ற அளவுக்கும் மதிப்பிடுகின்ற தன்மையை உண்டாக்கிக்கொள்கிறார்கள்; அல்லது மதிப்பிடுகின்ற தன்மைகளில் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். நிதி இலாகாவின் மதிப்பிடுகின்ற பொழுது அந்தத் தன்மைகளில் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. ஆகவே, மதிப்பிடும்பொழுதே குறைத்து மதிப்பிட்டு அதிகமான வருவாயைப் பெற்று செலவுகளை ஈடுகட்டிக் கொள்கிறார்கள். 1959-60-ஆம் ஆண்டில் மதிப்பிடப்பட்ட தொகை 73 கோடியே 6 லட்சம் ரூபாய். உண்மையிலேயே பெறப்பட்டது 81 கோடியே 11 லட்சம் ரூபாய். கூடுதல் 8 கோடியே 5 லட்சம் ரூபாய். 1960-61-ஆம் ஆண்டில் மதிப்பிடப்பட்டது 80 கோடியே 87 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்தது 92 கோடியே 3 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் 11 கோடியே 16 லட்சம் ரூபாய் 1961-62-ஆம் ஆண்டில் எதிர் பார்க்கப்பட்டது 87 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய் பெறப்பட்டது 92 கோடியே 18 லட்சம் ரூபாய், கூடுதல் 4 கோடியே 68 லட்சம் ரூபாய். 1962-63-ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்பட்டது 113 கோடியே 15 லட்சம் ரூபாய், கிடைத்தது 117 கோடியே 97 லட்சம் ரூபாய், கூடுதல் 4 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாய். 1964-65-ம் ஆண்டில் கூடுதல் 7 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய். ஆகவே மதிப்பீடுகள் யாவும் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டு, அதிக வருமானத்தைப் பெறக் கூடிய அளவிலேதான் அமைந்திருக்கின்றன. இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அந்த வகையில் பார்த்தால் சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. சாதாரண மக்களைத் தாக்குகிற அளவுக்கு மறைமுகமாக வரிகள் வந்து விழுகின்றன. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வரிகள் என்று பெயர் குறிப்பிடவில்லை வரிகள் விளைவுகளை விதிக்கின்ற காலத்திலே பாகிஸ்தான் படையெடுக்க வரிகளின் விளைவுகளை நாடு ஏற்றுக் கொண்டதான் தீரவேண்டும். அந்த வரிகளை விதிக்கின்ற காலத்திலே பாகிஸ்தான் படையெடுப்பு சூழ்நிலையில் சில பல வரிகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டாலும் கூட நிலவரி, தண்ணீர் தீர்வை போன்ற வரிகளின்மேல் போடப்பட்ட அதிகமான வரிகளை எதிர்க்கட்சி அங்கத் தினர்கள் எல்லோரும் கண்டிக்கத்தக்க முறையில் தங்களுடைய கருத்துக்களை அப்பொழுதே இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள். அவர்கள் அப்பொழுது எடுத்து வைத்த கருத்துக்களை நிறைவேற்றாமல் இருக்கும்பொழுது, புதிய வரிகளைப் போடவில்லை என்று இப்பொழுது சொல்வதற்கு இடமில்லை.

11-00  
a.m.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1966]

தனிநபர் வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், இந்த மாநிலத்தின் தனி நபர் வருமானம், அகில இந்திய தனி நபர் வருமானத்தைவிடக் குறைவான அளவில் இருப்பதையும், ஆனால் அதேநேரத்தில் அகில இந்திய அடிப்படையிலே விதிக்கின்ற வரி விதிப்பிற்கும் அதிகமாக இந்த மாநிலத்தினுடைய வரிவிதிப்பு இருக்கிறது என்பதையும் உணருகிறோம். அகில இந்திய அடிப்படையிலே கிடைக்கின்ற தனிநபர் வருமானத்தைக் காட்டிலும் குறைந்தும், வரிகள் அதிகமாகவும் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்வோம். 1964-65-ஆம் ஆண்டிலே அகில இந்திய வரி விதிப்பு 14.48 ரூபாய் என்றால், தமிழகத்தினுடைய வரி விதிப்பு 13.95 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அகில இந்திய வரிவிதிப்பைக் காட்டிலும் கூடுதலாக இந்த மாநிலத்தினுடைய மக்களின் மேல் சுமத்தப்படுகிறது. வரி விதிப்பு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் வரி விதிப்பு மக்கள் தாங்கமுடியாத அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது. நோடியாக வரிகள் வசதியுள்ளவர்களையும், வாய்ப்பு உள்ளவர்களையும் சென்று தாக்காமல் வசதியற்றவர்களையும் சாதாரண மக்களையும் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தை எடுத்துக்கொண்டால், புள்ளிவிவரங்கள் கூறுவதைப் பார்த்தால், 4½ மக்களைக் கொண்டது ஒரு விவசாயக் குடும்பம் என்று புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது. அந்தக் குடும்பத்தில் ஒரு ஆண்டுக்கு வருகின்ற வருமானத்தைவிட, செலவினம் தான் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. முந்தாற்றுச் சில்லரை ரூபாய் வருமானம் ஒரு ஆண்டுக்கு வருகிறது என்றால், நானூற்றுச் சில்லரை ரூபாய் வரையில் செலவு ஆகிறது என்று கூறப்படுகிறது. ஆண்டுக்கு 112½ ரூபாய் வரை அந்தக் குடும்பம் கடன் வாங்கிச் செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. தொடர்ந்து நாட்டு மக்களினுடைய நிலைமை, விவசாயிகளுடைய நிலைமை, கிராமத்திலே உள்ள சாதாரண மக்களுடைய நிலைமை மிகவும் நெருக்கடியாக இருக்கிறது. ஒருவர் கூறினார், இந்தியா, வளம் மிக்க நாடு, ஆனால் இந்தியர்கள் மிக ஏழைகளாக வாழ்கிறார்கள் என்று. நம்முடைய நாட்டிலே இயற்கை வளங்களைப் பார்க்கிற பொழுது இங்கே இருக்கின்ற வளங்களைவிடக் குறைந்த வளங்களைக் கொண்டே நாடுகள் பல இருக்கின்றன. எளமிக்க நாடுதான் ஆனால் ஏழைகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். இங்கே இருக்கின்ற வளங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியாத அளவில், பயன் செய்து கொள்ளாத அளவில் இயற்கை வளங்கள் விடப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

கடந்த இரண்டு திங்களுக்கு முன்னால் போடப்பட்ட நிலவரி, தண்ணீர்த்தீர்வை இவைகளின் மேல் போடப்பட்ட வரிகளின் சுமை, ஏழை எளியவர்களின் மேல் விழுந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. மற்றைய ஆண்டுகளைவிட இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கிறது என்பதை எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தெரிவிக்கின்ற முறையிலே அவர்



5th March 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துவைத்தார்கள் என்பதைத் தெளிவாக உணர்கிறோம். பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிக மிகக் கெட்டிருக்கிறது என்பதையும் உணர்கிறோம். மேலும் மேலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய அளவிலே அவர்களுடைய உழைப்புத்தான் மற்றையத் துறைகளிலே உள்ளவர்களை வாழ்விக்கக்கூடிய அளவிலும், நாட்டினுடைய வருமானத்தை உயர்த்தக்கூடிய அளவிலும், ஏற்றுமதியை அதிகரிக்கக்கூடிய அளவிலும், அன்னியச் செலாவணியை அதிகமாகக் கிடைக்கச் செய்யக்கூடிய அளவிலும் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஊக்கத்தைத் தரக்கூடிய முறையிலும் நாம் வரிகளைப் போடக் கூடாது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறோம். விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற அளவுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அவர்களுக்குத் தரவில்லை என்ற நிலைமையை எடுத்துக் காட்டினார்கள்; அவர்களுக்கு உற்சாகத்தை அளிக்க இந்த அரசாங்கம் தவறியிருக்கிறது என்பதையும் பலரும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இந்த ஆண்டு 182 கோடி ரூபாய் வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற இந்த அறிக்கையிலே விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், இன்று மிக இன்றியமையாததாக இருக்கின்ற அத்தனை பேர்களுடைய கவனத்தையும் ஈர்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற, எந்தப் பிரச்சனையில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறதோ அந்தப் பிரச்சனையில் இதுவரை ஊக்கம் தருகின்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லையென்றாலும் இந்த ஆண்டாவது அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கும்பொழுது விவசாயத்திற்கு அதிகமாக ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதைத்தான் அறிக்கை காட்டுகிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான காரணங்கள் சொல்லப்படும்பொழுதே, போட்ட இலக்கைக் கூட எட்ட முடியாத அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி இருக்கிறது என்பதை கவனம் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலே நாம் எல்லாவற்றையும் எதிர்பார்ப்பது இதைப் பொறுத்துத்தான். உணவைப் பொறுத்த அளவில் அன்னியச் செலாவணியைக் குறைப்பதற்கும், இந்த நாட்டினுடைய தங்கம் பிறநாட்டுக்குச் செல்லக் கூடாததின் இன்றியமையாமையை நாம் உணர்கிறோம்.

இந்த ஆண்டு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அதிகரிப்பதில் நாம் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே ஊக்கம் தருவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதைக் குற்றஞ்சாட்டி நான் மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மன்ற உறுப்பினர் திரு. நடராஜன் அவர்களும் எட்டிலே தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டுமென்ற வகையில் புள்ளிவிவரங்கள் தரப்பட்டாலும் கூட நடைமுறையில் அவை நல்ல முறையில் செயல்முறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு இன்மைகள் தரக்கூடிய நிலைமை இல்லை. இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, மதுரை மாவட்டங்களில் இயற்கை அமைப்பின் வளத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்கும்போது நல்ல பல வாய்ப்புக்கள் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலைகள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1966]

இருக்கின்றன. தென் மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் தனியாகத் திட்டங்கள் தீட்டப்படவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் பலர் இதே கருத்தை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மாநில அளவிலே திட்டங்கள் போடுவது மட்டுமல்ல, அகில இந்திய அளவிலே திட்டங்கள் தீட்டப்படுவது மட்டுமல்ல, மண்டல அடிப்படையிலேயும் திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டுமென்ற முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதின் மூலம் எதிர்பார்க்கின்ற பலன்களை நாம் பெற முடியும். இன்னும் ஒரு மாநிலத்திற்கும், மற்றொரு மாநிலத்திற்கும் இடையேயுள்ள பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படவில்லை. ஒரு மாநிலத்திற்கும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் இடையேயுள்ள மாச்சரியங்கள் அகற்றப்படவில்லை. ஒரு மாநிலத்திற்கும் அதனுடைய அண்டை மாநிலத்திற்கும் ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படாத காரணத்தால் இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. மாநில அளவிலே தீட்டப்படுகின்ற திட்டங்களுக்கும், அகில இந்திய அடிப்படையிலே தீட்டப்படுகின்ற திட்டங்களுக்கும் குந்தகம், பாதகம் ஏற்படாத அளவில் மண்டல அளவில் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். ஏற்கனவே ஐந்து மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது; தென் மண்டலத்தில் தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கர்நாடகம், கேரளம் என்ற நான்கு மாநிலங்களும் இருக்கும். அந்த முடிவுகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்த அளவில் திட்டங்கள் தீட்ட முயற்சி செய்யவேண்டும். இந்த நான்கு மாநிலங்களிலே, உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை உபரியான மாநிலம் எது, பற்றாக்குறை மாநிலம் எது என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, குறிப்பிட்ட அடிப்படையில் அந்தந்த மாநிலங்களின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படாத நிலைமையில் ஒரு ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொள்ளவேண்டும். கேரளாவில் பயன்படாத தண்ணீர் முழுவதையும் நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். இருக்கிற வசதிகளை இரு சாராரும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிற வகையில் இந்த மாநிலத்திற்குத் தண்ணீரைப் பெற்றுக் கொண்டு நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து கேரள மாநிலத்திற்கு மின்சாரத்தைக் கொடுக்கலாம். அவ்வாறு மின்சாரத்தைக் கேரளத் தண்ணீருக்கு ஈடாகக் கொடுக்க முடியும் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள், ஆலோசகர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

மாநில அளவிலே திட்டங்கள் போடுவதோடு மாவட்ட அளவிலும் முரண்படாத வகையிலே திட்டங்களைத் தீட்டினால் ஆங்காங்கு இருக்கிற வேலை இல்லாத மக்களுக்கு அவர்களுடைய மாவட்டத்திலேயே வேலை வாய்ப்புக்கு வழி செய்ய முடியும். தொழில் வளர்ச்சியில் ஒரு மாவட்டம் வளர்ச்சியடைந்து இன்னொரு மாவட்டம் வளர்ச்சியடையாத நிலை இருக்குமானால் அந்த மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் வளர்ச்சி பெற்ற மாவட்டங்களை நோக்கிச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அந்தந்த மாவட்டங்களிலே தொழில் வளர்ச்சி பரவலாக ஏற்படாமல் சென்னை, கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களில் மட்டும் தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டே போகுமானால், அந்த மாவட்டங்கள் நோக்கி மற்ற மாவட்ட மக்கள் வந்து குடியேறுகிற



5th March 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் சென்னை, கோயம்புத்தூர் போன்ற நகரங்களில் நெருக்கடி ஏற்பட்டு குடிதண்ணீர் பிரச்சினை, வீட்டு வசதிப் பிரச்சினை போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இந்த நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருக்க மாநில அளவிலே திட்டங்கள் தீட்டுவதோடு கூட, அந்தத் திட்டங்கள் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு மாவட்ட அளவிலும் திட்டங்கள் தீட்டி இரண்டுக்கும் தொடர்பும் பொருத்தமும் உள்ளதாகச் செய்து அந்தந்த மாவட்டத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வழி செய்தால் திட்டங்களின் பலனை மக்கள் பரவலாகப் பெற முடியாத நிலைமைகள் ஏற்படா.

அந்த வகையிலே திட்டங்களைத் தீட்டும்போது ஏற்றுக் கொண்டுள்ள சமதர்மக் கருத்தின் அடிப்படையில் திட்டங்கள் அமைகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை சமதர்மக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எந்தக் குறிப்பிட்ட தொழிலில் இருந்து வருகிற வருமானமானாலும் அது தனி நபர்களுக்குச் செல்லாமல் அரசுக்கு வருமானால் அது அத்தனை பேருக்கும் பயன்படும். உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களும் வசதியற்றவர்களுக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிற நிலைமை உருவாகும். அடித்தளத்தில் இருக்கிறவர்கள் உயருகிற அளவுக்கு அந்த வருமானம் போய்ச் சேருகிற வகையில் திட்டங்களின் விளைவுகள் அமைய வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் சமதர்மக் கருத்துக்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்பதில் மறுப்பு இல்லை; திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை வலியுறுத்தி வருகிறது. ஆனால் போடப்பட்டுள்ள திட்டங்களைப் பொறுத்த நடவடிக்கைகள், செயல் முறைகள் ஆகியவற்றைப் பார்க்கும்போது சமதர்மக் கருத்துக்கு மாறாக, அந்த நோக்கத்திற்கு மாறாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய அளவுக்குத் திட்டங்களின் பலன் அமையவில்லை என்றுதான் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் புள்ளிவிவரங்களோடு தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். சமதர்ம நோக்கத்தை அரசு கொண்டிருந்தாலும் கூட, போடப்படுகின்ற திட்டங்களின் மூலம் வரக்கூடிய வருமானம் முழுவதும் ஒருசிலரிடத்திலே போய்க் குவியும் நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஏழைகள் மேலும் ஏழையாகவும், வசதி படைத்தவர்கள் மேலும், மேலும் வளம் பொருந்தியவர்களாகவும் உள்ள நிலைமைதான் திட்டங்களினால் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை எல்லாம் எதற்காக எடுத்துச் சொல்கிறோம் என்றால், ஆளுங்கட்சியின் மீதுள்ள மாச்சரியத்தின் காரணமாக அல்ல; இந்தக் குறைகளைப் பற்றி ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த பலரும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களே கூட இதைப் பற்றித் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவரே சொல்லியிருக்கிறார் என்று சொல்லும்போது இந்தப் பிரச்சினையிலே எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அமைந்திருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். அண்மையில் நடந்த அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் மாநாட்டில்,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1966]

காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கும் போது, எதிர்க்கட்சியினுடைய குற்றச்சாட்டு எவ்வளவு உண்மையின் அடிப்படையில் அமைந்தவை என்பதைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள முடியும்.

“சோஷலிசம் நமது லட்சியம் என்று தெளிவாகவும் ஐயம் திரிபுக்கு இடமில்லாலும் நாம் ஏற்றுக்கொண்டு பதினேரு ஆண்டுகள் சென்று விட்டன. பணக்காரருக்கும் ஏழைக்கும் இருந்த ஏற்றத்தாழ்வு நீங்கிய பாடில்லே. குறைந்ததாகக் கூடக் காணவில்லை.” என்று ஒன்பது ஆண்டுகள் இந்த மன்றத்தில் ஆளுங்கட்சித் தலைவராகவும் முதலமைச்சராகவும் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால் அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் எவ்வளவு உண்மை பொருந்தியிருக்கிறது என்பதை உணரவேண்டும். அவர்கள் மேலும் கூறுகையில், “ஒரு புறம் வசதியும் செல்வமும் மிகக் ஒரு பிரிவினர் ஆடம்பரச் செலவுகளில் ஈடுபடுவதை நாம் பார்க்கின்றோம். மறு புறம் பல கோடி பாமர மக்கள் ஏழைமையிலும் இன்னலிலும் வாடுவதைக் காண்கின்றோம்” என்று கூறுவதிலிருந்து, திட்டங்களின் மூலம் ஏற்பட்ட பலன்கள் வசதியுடையவர்களுடைய ஆடம்பரத் தன்மையைப் பெருக்குகின்ற அளவில்தான் அமைந்திருக்கின்றன; ஏழைகளுடைய குறைபாடுகள் போகக் கூடிய அளவில் அமையவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டின் உண்மையைத் தெளிவு படுத்துகிறது. “பாமர மனிதனுக்குத் தேவையான பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குப் பதிலாக வசதிக் காரருக்கு வேண்டிய ஆடம்பரப் பொருள்களைப் பெருக்கும் போக்குதான் காணப்படுகின்றது” என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். பொருளாதார சக்தியும், செல்வாக்கும் ஒரு சிலரிடம் மட்டுமே குவியச் செய்யும் ஏக போக உரிமைகளை ஆராய ஒரு கமிஷன் நிறுவும் யோசனை புலனேசுவரம் காங்கிரசு மாநாட்டில் கூறப்பட்டு கமிஷன் நிறுவப்பட்டு ஆராய்ந்து அந்த அறிக்கையில், “ஏகபோக உரிமைகளை நிலைநாட்டிக் கொண்டவர்களும் உற்பத்தித் துறையிலே பிரதான செல்வாக்கை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்களும் தங்கள் தொழிலுக்குப் போட்டியாகப் புதியவர்கள் இத்துறையில் புகுவதைத் தடுக்க பல வழிகளையும், சில சமயங்களில் கையாள்கிறார்கள்; சாதாரண உபயோகத்திற்குத் தேவையான சில பொருட்களுக்கு அத்து மீறிய விலைகளை வைத்து விற்கின்றனர்; பொருள்களைப் பதுக்கி வைத்து அதன் விலைவாக பற்றாக்குறை ஏற்படுத்துவதும் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுச் சேர்ந்து அநியாய விற்பனை செய்வதும் போன்ற பழக்கங்கள் பெரும் அளவிற்கு மலிந்துள்ளன” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் குற்றச் சாட்டையும் எதிர்க்கட்சியினர் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் போக்குவதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபடவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் எதிர்க்கட்சியினராகிய நாங்கள் இந்தச் சபை முன் எடுத்து வைத்தோம். “கூட்டு மூலதன கம்பெனிகளின் வளர்ச்சி, நிர்வாக ஏஜன்சி முறை கூட்டு நிறுவனங்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னி ஒன்றின் நிதியை



5th March 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மற்றொன்றில் முதலீடு செய்து கொள்ளும் போக்கு ஆகியவற்றின் விளைவாக நாட்டிலே பொருளாதார சக்தி ஒரு சிலரிடம் சிக்கும் நிலை வளர்ந்துள்ளது” என்றும் அந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்கள். உண்மையான சமதர்ம நோக்கத்தை ஈடேற்றுவனவாகத் திட்டங்கள் அமையவில்லை; இதுவரை திட்டங்கள் அந்த நோக்கத்துடன் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று நாங்கள் மட்டும் கூறவில்லை. காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்தும் கூறப்படுகிறது; அதிலும் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களே இதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அரசாங்கம் தொழில்களை ஏற்று நடத்துவதன் மூலமாக வரக் கூடிய வருமானத்தின் காரணமாக வரிச்சுமை குறையும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அரசாங்கம் மேற்கொண்டு நடத்தும் அத்தனை தொழில்களும் நஷ்டக் கணக்கைக் காட்டுவதாகத்தான் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. நிறைவேற்றுகிற வேலைத் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்; அக்கறை செலுத்தவேண்டும். கவனக் குறைவின் காரணமாக நஷ்டம் ஏற்படுமாயின் அந்த அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்; அதன் போக்கிலேயே விட்டு விட்டுக் கொண்டிருப்பதால்தான் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் பாதிக்கப்படாத காரணத்தால்தான் அரசாங்கம் எவ்வளவு லட்சக்கணக்கான பணத்தைப் போட்டுத் தொழிலை ஆரம்பித்தாலும் அவர்கள் அசட்டையான போக்குடன் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். திறமையைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற ஊக்கம் அற்றுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வரக்கூடாது என்று நாங்கள் சொல்ல வில்லை. வருமானத்தை அதிகமாகப் பெற வேண்டுமென்றால் திட்டங்களைத் தீட்டி தொழில்களை அரசாங்கமே நடத்தி அதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெற வேண்டுமே தவிர வரியின் மூலம் பெறுவது குறைக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறோம். ஆனால், அரசாங்கம் நடத்துகிற பல தொழில்கள் நஷ்டக் கணக்கைத்தான் காட்டுகின்றன. மாதவரம் பால் பண்ணையை எடுத்துக் கொண்டால், 1961-62-ல் ஏற்பட்ட நஷ்டம் ரூ. 14.16 லட்சம், 1962-63-ல் நஷ்டக் கணக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. அந்த ஆண்டு நஷ்டம் 24.10 லட்சம். 1963-64-ல் ஏற்பட்ட நஷ்டம் ரூ. 40.06 லட்சம். மூன்று ஆண்டுகளில் மொத்த நஷ்டம் 78 லட்சம் ரூபாய். சாதாரண பால் பண்ணையை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துகிற வகையிலே இந்த அளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கணக்கு வர வில்லை. இனிமேல் அது வரும். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற அளவிலேதான் அந்தப் பால்பண்ணை நடத்தப்பட்டு வருகிறது; மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்களா, மக்களுக்கு அந்த ஸ்தாபனம் பயன்படுகிறதா என்றுதான் பார்க்கிறோமே தவிர, அதிலே லாப நஷ்டத்தைப் பார்க்கவில்லை என்று கூறுவார்கள்.

மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கொடுக்கப்படுகிற பசுவின்பால் இனி கொடுப்பதற்கில்லை. இனிமேல் அங்கிருந்து, மாதவரம் பால் பண்ணையில் இருந்து, பசுவின் பால் வழங்கப்படமாட்டாது, எருமைப்பால்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1966]

மட்டும்தான் வழங்கப்படும், கலப்புப் பாலும் வழங்கப்படும், அதுவும் கேட்ட அளவிற்கு வழங்கப்படமாட்டாது, 50 சதவிகிதம் தான் கொடுக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நோக்கம் நிறைவேறுகிற சூழ்நிலை அமையவும் இல்லை, மக்களின் தேவைகளும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அரசாங்கத்தின் 78 லட்சம் ரூபாய் வரிப்பணம் இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் பாழாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் தேவைப்படுகிறது என்று நில வரியைத் தாக்குவதின் மூலமும், தண்ணீர் வரியைத் தாக்குவதின் மூலமும் 1½ கோடி ரூபாயை எதிர்பார்க்கிறது இந்த அரசு. ஒரு பக்கத்தில் வரிப் பணம் விரயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி விரயமாவதைத் தடுத்து நிறுத்தினால் கூட விவசாயிகளைப் பாதிக்கக் கூடிய வரிகளைப் போடுவதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியும். இதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். குறைவான அளவிற்கு அரசாங்கம் மூலதனம் போட்டிருக்கிற தொழில்களில் நஷ்டம் ஏற்படுவதற்கு யார் காரணம் என்று கண்டு பிடித்து அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இதில் நஷ்டம் தொடர்ந்துதான் ஏற்படும். மக்களின் வரிப் பணம் பாழாகும் என்ற நிலை இருந்தால் அந்தத் தொழில் களை திறமையற்ற முறையில் நடத்துவதை விட அவற்றை மூடினால் கூட ஓரளவிற்கு நல்லது. பொதுத் துறையில் தொழில்கள் தேவை இல்லை என்று நான் கூறவில்லை. தனியார் துறையை விட பொதுத் துறை திறம்பட இயங்க வேண்டும். தனியார் துறையில் கிடைக்கக்கூடிய லாபத்தைவிட பொதுத் துறையில் அதிகப்படி லாபம் கிடைக்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் வரிச்சுமையை ஓரளவு தவிரக்கலாம். இவற்றில் அரசாங்கம் அக்கரை செலுத்தவில்லை. அரசாங்கம் அசட்டையான, அலட்சியமான போக்கைத்தான் தொடர்ந்து கையாண்டு வருகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த அவையில் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றியும் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போதுள்ள அமைப்பில் அதுபற்றி நடவடிக்கைகள் எடுக்க மாதக் கணக்கில், வருடக்கணக்கில் காலமாகும் நிலைதான் இருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட நிர்வாக அமைப்பு சீரான முறையில் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இது நெடுங்காலமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறதே தவிர அதை நடை முறையில் இதுவரை கொண்டு வரவில்லை. பாராளுமன்றத்தில்கூட இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள்கூட

The patterns of administration were designed when Government's main business was to keep law and order. They were not adequate for the challenges the country faces to-day.

என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைய அமைப்பு வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் அமைதியையும், ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதற்காக, அவர்களின் ஆதிக்கத்தையும் அதிகாரத்தையும் நிலைநாட்ட எந்த அளவிற்கு பயன்படுத்த வேண்டும், அதற்காக



5th March 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்னென்ன முறைகளைக் கையாள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் அந்த அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்போது இந்நாட்டில் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற நோக்கமும், குறிக்கோளும் மாறிவிட்டன. ஆகவே, நிர்வாக அமைப்பில் தீவிரமான மாறுதல்கள் செய்யப்படுதல் வேண்டும். நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சனைகளை மனதில் கொண்டு அதற்கேற்றபடி நிர்வாக அமைப்பை சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு வகையில் சிக்கனத்தைக் கடைபிடிக்கும் முயற்சிகள் பற்றியும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பல இடங்களிலும் வலியுறுத்தியும் இருக்கிறார்கள். இப்போது எடுக்கப்படுகிற சிக்கன முயற்சியின் காரணமாக அடுத்த ஆண்டில் நிதிநிலை அறிக்கையில் அதன் விளைவு பெரும் அளவில் அமையக்கூடும். அந்த அடிப்படையில் ஒரு கோடி ரூபாய் சிக்கனம் ஏற்படுத்த முடியும் என்று அவர்கள் அறிக்கையில் கூறியுள்ளார்கள். 190 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிற வகையில் முயன்று எடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சிக்கன நடவடிக்கைகள் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில்தான் நிற்கக் கூடும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுகிற இந்தக் கணக்கு கூட மிக, மிகக் குறைவானது என்றுதான் கூற வேண்டியிருக்கிறது. எடுக்கப்படுகிற சிக்கன நடவடிக்கைகள் சீரான முறையில் எடுப்பதன் மூலம் மேலும் பல வரிகளுக்கு இடம் ஏற்படாத வகையில் சிக்கனத்தைக் கையாள்வதில், அதிகமான சிக்கனத்தை மேற்கொள்வதற்கு தீவிர நடவடிக்கைகள் உள்ளபடியே மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அதிகப்படியான ஊழியர்களை போட்டிருக்கிற கணக்கைப் பார்த்தால் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு 33,000 பேர்களுக்கு அரசாங்கத் தரப்பில் புது வேலைகள் வழங்கப்படுகிற நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக ஏற்படுகிற பணிகளுக்கு பணியாளர்களை, அலுவலர்களை நியமிப்பது தவறு என்று நான் கூறவில்லை. குறைவாக இருக்கிறது என்று கணக்குச் சொல்வதற்குப் பதில் மேலும் 33,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தேடித் தரும் அளவிற்கு நிலைமை அமைந்திருக்கிறது. சிக்கன நடவடிக்கைகள் என்ற முறையில் பல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தேவையற்ற இலாகாக்கள் இருந்தால் அவற்றை நீக்கி விட்டு அவற்றின் பணிகளைக் குறிப்பிட்ட சில இலாக்காக்களுக்குக் கொடுப்பதற்குள்ள முயற்சிகளை செய்யவேண்டும். அதிகாரிகளின் உதவிக் காக சேவகர்கள் வைக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், அந்த அதிகாரிகளே முன்வந்து சேவகர்கள் வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டால் அப்படி கூறுகிறவர்களுக்கு 30 ரூபாய் ஈட்டுப்படி தருகிற அளவிற்கு ஒரு முறை, மூன்று ஆண்டுகளாக இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். இப்போது அந்த ஈட்டுப்படியை 30-ல் இருந்து 50 ரூபாயாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு சேவகர்கள் வேண்டாமென்று சொன்னால் 50 ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டு அவர்களின் பணிக்காக வேறு சேவகர்களை வைத்து அவர்களின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்களை பயன்படுத்திக் கொள்கிற நிலை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1966]

வளர்ந்து இருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலைக்கு இடம் தரக் கூடாது. அதிகாரிகள் யார் யாருக்கு சேவகர்கள் தேவைப்படுகிறார்களோ அவரவர்கள் வைத்துக்கொண்டு அப்படி வைத்துக் கொள்ளாதவர்களுக்கு இந்த ஈட்டுப்படி தரப்படுகிறது என்ற முறை இல்லாமல் வீணாக ஏற்படும் செலவினத்தைத் தடுக்க முயலவேண்டும். சிக்கன சீரமைப்பு நடவடிக்கைகளைக் கவனிப்பதற்கு என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற குழு அதிகாரிகளைக் கொண்டே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியிருந்தாலும், எந்தப் பதவியையும் இழக்க எந்த இலாகாவும் தயாராக இருக்காது. செலவு செய்கிற பணத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளவும் எந்த இலாகாவும் தயாராக இருக்காது. பொதுவாக நடுநிலையாக இருந்து கவனிக்கிற அதிகாரப் பற்றற்றவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு இருந்து இதை நிர்ணயிக்கக்கூடிய வகையில் உள்ள முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பொதுநலத்துறை பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பொது நலத் துறையையும், மருத்துவத்துறையையும் பொறுத்தவரையில் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எந்த, எந்தத் தொகுதிகளில், எந்தெந்தப் பகுதிகளில் எவ்வளவு, எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை இந்த ஆறு நாட்கள் விவாதத்தில் இருந்து அறிந்து கொண்டோம். தேவையின் அளவைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும் போது அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை மிகக் குறைவானதாகவே அமைந்திருக்கிறது என்ற கருத்து கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு அக்கருத்து பல முறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொது நலத்துறையையும் மருத்துவத் துறையையும் ஒன்றாக ஆக்குகிற அத்தகைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. சென்ற மூன்று ஆண்டுகளாக இந்தக் கருத்து சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் பொது நலத் துறையும் மருத்துவத் துறையும் ஒன்றாக இணைந்திருந்தது. பிறகு அவை ஒன்றாக இணைந்திருக்கிற காரணத்தினால் பணிகள் செம்மையான முறையில் நடக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அவை தனித்தனியாக இயங்க வேண்டும், ஆனால் ஒரே அமைச்சரின் கீழ் அவை இருந்து கண்காணிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையில் செய்யப்பட்டது. இந்த இரண்டு துறைகளுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் அறிவோம். மருத்துவத் துறை என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொரு மருத்துவரும் கவனிக்கவேண்டிய ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு நோயாளியையும் தனித்தனியாகக் கண்டு தனித்தனியாக அவர்களின் நோயைப் போக்கவேண்டிய துறையாகும் மருத்துவத் துறை. எல்லாக் காரியங்களையும் எல்லா டாக்டர்களும் செய்ய முடியாத அளவிற்கு ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பிரிவில் தங்கள் திறமையைப் பெருக்கிக் கொண்டு இருதய நோயைக் கவனிக்க ஒரு டாக்டர் என்றும், எலும்பின் தன்மையைக் கவனிக்க ஒரு டாக்டர் என்றும், உடல் நோய், காய்ச்சல் போன்றவற்றைக் கவனிக்க ஒரு டாக்டர் என்றும் தனித்தனியான பிரிவை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தனித்தனியாக அவர்கள் திறமையைப்



5th March 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பெருக்கித் கொள்ளுகிற அளவிற்கு மருத்துவத் துறை இருக்கிறது. ஆனால் பொது நலத் துறை, பொதுவாக மக்களின் சுகாதார நிலையைக் கவனிக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். ஊரை பொறுத்து, குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தைப் பொறுத்து, நோய் கிருமிகள் பரவுகிற இடத்தைப் பொறுத்து, மலேரியா கிருமிகள் பரவுகிற இடத்தைப் பொறுத்து, ப்ளேக் கிருமி பரவுகிற இடத்தைப் பொறுத்து, கொசுக்கள் பேரீன்றவை பரவுகிற இடத்தைப் பொறுத்து, பொதுவாக ஊரைப் பொறுத்து கவனிக்கவேண்டிய ஒன்றாகும். தனிப்பட்ட மனிதனின் நோய்களைக் கவனிக்க படிக்கிற படிப்பு வேறு, பொது சுகாதாரம் குறித்து எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகள் வேறு. ஒரு 15 ஆண்டுகள் சுகாதார பொது நல அதிகாரியாக இருந்து ஒருவர் மருத்துவத்துறை பற்றிய அறிவை மறந்தவராகக் காணப்படுவார். மருத்துவத் துறை அறிவை பொது நலத் துறையில் பயன்படுத்தமுடியாது. பொது நலத் துறையில் உள்ள அறிவை மருத்துவத்துறையில் பயன்படுத்த முடியாது. இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு மருத்துவத் துறையில் இருந்து பொது நலத்துறைக்கு மாற்றுவது அல்லது பொது நலத் துறையில் இருந்து மருத்துவத் துறைக்கு மாற்றுவது என்ற அளவிற்குக்கூட நிலைமை இல்லை. மருத்துவத்துறையிலேயே இன்னொரு துறையிலிருந்து மற்றொரு துறைக்கு, கண் மருத்துவத் துறையிலிருந்து காது மருத்துவத் துறைக்கு மாற்ற முடியாத சூழ்நிலையில், மருத்துவத்துறையும் பொதுத்துறையும் சேர்ந்திருப்பதால் பலவிதமான இன்னல்கள் நடைபெறுவதற்கு ஏதுவாய் இருக்கின்றது. வேறு இலாக்காக்களை எல்லாம் பிரிக்கின்ற அளவில் மசென்ட்ரலைசேஷன் என்ற முறையில் பல துறைகளை பிரித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த முறையில் கல்வித்துறையில் இன்றையதினம், தொழில் நுணுக்கப் பிரிவுக்கு தனியாக இயக்குநரை நியமித்ததின் காரணமாக ஓரளவுக்கு அந்தத் துறையில் வளர்ச்சியை பார்க்கின்றோம். அதே போன்று தான் கல்லூரி நிலைக்கு ஒரு இயக்குநரையும், உயர்நிலை கல்விக்கு தனியாக ஒரு இயக்குநரையும் போட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு, அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, கல்லூரிக் கல்விக்கு ஒரு இயக்குநரும், உயர் நிலைக் கல்விக்கு ஒரு இயக்குநரும் அமைக்கப்பட்டார்கள். அதே போன்று ஆரம்பக் கல்விக்குத் தனி இயக்குநர் நியமிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தது; இப்போதும் அதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பல லட்சக்கணக்கில் இருக்கின்ற ஆரம்ப பள்ளிகளுக்கும் தனியாக ஒரு இயக்குநரை நியமித்து அதையும் செம்மைப்படுத்த முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆரம்பக்கல்விக்கு ஒரு இயக்குநர், உயர்நிலைக் கல்விக்கு ஒரு இயக்குநர், கல்லூரிக் கல்விக்கு ஒரு இயக்குநர் என்ற அளவில் இருப்பது வேலைகள் சரியான முறையில் நடைபெறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். அதே போன்று தான் மருத்துவக் கல்விக்கும் தனியாக இயக்குநர் என்று இருப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. இதைப்போலவே மருத்துவத்துறையும் பொது நலத் துறையும் பிரிக்கப்படாமல் ஒன்றாக இருந்துவருவதின் காரணமாக இந்தத் துறை சரியாக பணியாற்றவில்லை என்ற

11-30  
a.m.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1966]

குற்றங் குறைகள் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகிறது. ஒவ்வொரு துறையிலும் சரியானபடி வேலைகள் நடைபெறவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டை அதிகமாக இந்த மன்ற உறுப்பினர்களே எடுத்துக்கூறக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் நிவாரணம் காணக்கூடிய முறையில் இந்த மருத்துவத்துறையும், பொதுத் துறையும் தனித்தனியாக பிரித்து முழு அதிகாரமுடையதாக ஆக்குவதின் மூலமாக பல்வேறுப் பிரச்சினைகளை தீர்க்க முடியும் என்ற காரணத்தால் இதில் முயற்சி எடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் வலியுறுத்துகிற ஆசைப்படுகிறேன். சில மாநிலங்களில் இம்முறை அமலுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது என்றும், அதில் அங்குள்ள நிலைமையைப் பார்த்ததில் செம்மையாக நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய அரசினர் மாநிலங்களின் கையில் இருக்கின்ற இது போன்ற துறைகளின் அதிகாரங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு ஒரே சீராக பொதுநலத்துறை இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தைக் காட்டி மாநிலங்களில் இருந்து வருகின்ற அதிகாரங்களை மத்திய அரசினர் வாங்கிக்கொள்வதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதோடு பொதுநலத்துறையும் மருத்துவத்துறையும் தனித்தனியாக பணியாற்றவேண்டும் என்ற கருத்தை நமது முதலமைச்சர் அவர்களும், கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துகின்ற நிலையில், இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்தலாம். அந்த அளவிற்கு நிலைமை வளர்ந்திருக்கின்ற நிலைமையில் இதை ஊக்குவிக்க அரசினர் முன் வரவேண்டும். இருக்கின்ற அதிகாரங்களை எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு அவர்களுடைய உத்தரவையும் கட்டளையையும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பது என்பது வருந்தத்தக்கது. எனவே இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் முன்னாலேயே சில மாநிலங்கள் எண்ணிப்பார்க்காததன் விளைவுகள் தான் செம்மையாக நடத்த முடியவில்லை என்று சொல்வதற்கு காரணமாக அமைகிறது என்பதை பார்க்கின்றோம்.

“எண்ணித்துணிக கருமம், துணிந்த பின்  
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு”

என்ற வாக்கின் படி, இப்போதே நம்முடைய கவனத்தை ஈடுபடுத்திக்கொள்வதின் மூலமாக, இவற்றை தனித்தனியாக வைத்து செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளலாம். முக்கியமாக பொதுநலத்துறையில் மக்களிடத்தில் சொல்லப்படுவது குடும்பக்கட்டுப்பாடுதிட்டம் ஒன்று தான். பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் அளவில் ஆரம்பத்தில் சேர்ந்து இருந்து வருவதால் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்பட்டுவிட முடியாது. ஆனால், நடைமுறையில் பார்க்கின்ற பொழுது, இரண்டு துறைகளும் தனித் தனியாகத்தான் தங்கள் பணிகளை, வேலைகளை அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மருத்துவத்துறையின் ஆணையின் பேரில் பொதுநலத் துறை அதிகாரி செயல்படுவதில்லை, அதே போன்று பொதுநலத் துறையின் ஆணைகளை மருத்துவத் துறையில் பணியாற்றி வருகின்ற டாக்டர் ஈடேற்றுவதில்லை. இவ்விதம் இரண்டு துறைகளும் தனித்தனியாகத்



5th March 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தான் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்க முடிகின்றது. வேண்டுமென்றால் இரண்டு துறைகளின் கீழ் பணியாற்றி வருகின்ற அலுவலகங்கள் ஒரே கட்டடத்தில் வேண்டுமென்றால் இருந்து வரலாம். அதுவும் ஒரே கட்டடத்தில் இரண்டு துறையிலுள்ள வேறுபட்டவர்கள் பணியாற்றுவது பொருத்தமாகவும் இருக்கக் கூடும். இங்கு கூட டி.எம்.எஸ். அலுவலகமும், டி.பி.எச்; அலுவலகமும் ஒரே கார்பவுன்ட்-க்குள்ளில் தான் அமைந்திருக்கின்றன. மக்களுக்கும் அது வசதியாகவே இருக்கிறது.

ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இரண்டு துறைகளும் ஒரே கட்டடத்தில் இருந்து பணியாற்றி வருவது மிக பொருத்தமாக இருக்கக் கூடியதொன்று தான். அந்த அளவில் இந்த இரண்டு துறைகளும், சரியான முறையில் பணியாற்றுவதற்குரிய வகையில் தனித்தனியாக இயங்கச் செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். இதற்கான மறுபரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும், இது குறித்து மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் மூலமாக இரண்டு துறைகளையும் செம்மைப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை உருவாக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது, 1965-66-ல் கொடுத்துள்ள உரையைப்பார்த்தால்—120 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை திறப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி தரப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது. . .

‘As part of such arrangements and in pursuance of our programme for augmentation of facilities for medical relief in rural areas, we have sanctioned the opening of 120 Primary Health Centres in different blocks. The Third Plan objective of setting up one primary Health Centre for every block will be realised’.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 120 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் திறப்பதற்கு சாஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் உரையில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதை பார்க்கும்பொழுது அதில் . . .

“We would have by the end of the current year 210 Primary Health Centres in position and in next year's Plan we have made a provision of Rs. 61 lakhs for the setting up of 120 additional Primary Health Centres.”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு திறக்கப்படவிருந்த 120 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் என்னவாயிற்று? கழிந்த ஆண்டில் சொல்லப்பட்டிருந்த அதே எண்ணிக்கை தான் இந்த ஆண்டிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த ஆண்டில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன 120 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை திறப்பதற்கு இத்திட்டத்தை மேற்கொள்வதற்கு 61 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்ப

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1966]

தாக கணக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் சென்ற ஆண்டில் சொல்லப்பட்டிருப்பது, கடந்த ஓராண்டு காலமாக எந்தவிதமான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது தான் பொருளா? சென்ற ஆண்டில் இது முடிவுபெறவில்லை என்பதால் தான் இந்த ஆண்டு மீண்டும் அதே எண்ணிக்கை சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? பாகிஸ்தான் படையெடுப்பால் இந்த வேலையை மேற்கொள்ளவில்லை என்றால்—அக்டோபர் மாதத்திற்குப் பிறகு தானே அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது? அப்படியானால் இந்த ஆண்டில் ஏன் அப்படியே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது? இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை விளக்க வேண்டுகிறேன். சென்ற ஆண்டில் 120 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப் பட்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டு, இந்த ஆண்டும் 120 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்காக 61 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் சென்ற ஆண்டு எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதைத்தான் இவ்வரை களிலிருந்து நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதொன்று. இதன் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, கல்வி வசதியை பெருக்குவதற்கும், கல்வித்துறையை வளர்ச்சி அடையச் செய்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழில் நுட்ப பள்ளிகளை அமைக்கின்ற விஷயத்தில் 65-க்கு முன்னால் 10 பள்ளிகள் இருந்ததாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில், மேலும் 10 தொழில் நுட்ப பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் நியாயமாக இன்றையதினம் 20 தொழில் நுட்பப் பள்ளிகள் அமைந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த ஆண்டு 14 பள்ளிகள் மட்டுமே அமைந்திருக்கின்றன என்பதைத்தான் காண முடிகிறது. அப்படியானால் 6 தொழில் நுட்பப்பள்ளிகள் அமையவில்லையா? அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லையா? விடப்பட்ட அந்த 6 பள்ளிகள் என்னவாயின? என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை தான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு இந்த ஆண்டு தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளை அமைக்கின்ற முயற்சிகள் எந்த அளவில் இருக்கின்றன என்பதையும் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்ட திட்டங்கள் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றனவா. அப்படியென்றால் அதற்கு காரணம் என்ன? உண்மையிலேயே தொழில் நுட்பப்பள்ளிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்றால் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு இடம் கொடுப்பதில் தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளை அமைக்கவேண்டும் என்கின்ற ஆர்வத்தை அடிப்படையாக கொண்டு இந்த தொழில் நுட்பப்பள்ளிகளை அமைப்பதற்கு அரசினர் முன் வரவேண்டும். அப்போது தான் இதன் அடிப்படையில் பயிற்சி பெறுகின்றவர்கள் சிறிய சிறிய தொழில்களை



5th March 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அமைத்து, அதன் மூலமாக தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொள்வதற்கு தகுந்த முறையில், மாதம் 100 அல்லது 150 அல்லது 200 ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொள்கின்ற அளவிற்கு தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள முடியும். எனவே நாட்டில் தொழில் பெருகவேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையில், தங்களுக்கு இருக்கின்ற தொழில் நுட்ப அறிவை அடிப்படையாக கொண்டு அதன் மூலம் பயிற்சி பெற்று வருகின்றவர்கள், அரசாங்க வேலைகளை எதிர்பார்க்காத வகையில், மற்றவர்களிடம் வேலைக்கு எதிர்பார்க்காத அளவுக்கு அவர்களாகவே சிறிய சிறிய தொழில்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கி தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்வதற்கு இப்படிப்பட்ட தொழில் நுட்பப்பள்ளிகள் கருவிகளாக விளங்குகின்றன. அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது தற்போது 14 தொழில் நுட்பப்பள்ளிகள்தான் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, மாநிலத்தைப் பொறுத்தளவிற்கு மாநிலத்தின் ஜனத்தொகையைப் பொறுத்தளவிற்கு மிக மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது. ஆக, இனிமேல் ஆரம்பிக்கவிருக்கின்ற தொழில் நுட்பப்பள்ளிகளை கூட உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கிடைக்கின்ற இடத்திலேயே இதையும் நிறுவுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், தொழில் நுட்பப் பாடங்களை கற்றுக்கொள்வதற்கு வசதிகள் குறைவாகவே இருந்து வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட பள்ளிகளில் மாணவர்களும் அதிகமாக சேருகின்றார்கள். இவர்கள் தொழில் கல்வியை கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[ஆட்சிமொழிப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தமட்டில் பல உறுப்பினர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆட்சிமொழியைப் பற்றி சொல்லுகின்ற இடத்தில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி பல எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்து வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி நடந்தபோது இன்றையதினம் இந்திய தலைமை அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இங்கு வந்த நேரத்தில் ஆட்சி மொழி விஷயமாக 'ரி திங்கிங்' (Re-thinking) மறு ஆலோசனை நடத்தப் பட வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் கட்சி மாச்சரியத்தின் காரணமாக மொழிப் பிரச்சனை விஷயத்தில் எதிர்ப்பார்த்த விளைவுகள் ஏற்படவில்லை என்பதை அனைவரும் இன்றைய தினம் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தாய் மொழிக்கு மற்ற மொழிகளோடு சம அந்தஸ்து கிடைக்கவேண்டும், இந்திய மொழிகளோடு தங்கள் தாய் மொழியும் ஒன்றாக வைக்கப் படுதல்வேண்டும். அந்த வகையில் தமிழ்மொழியும் ஆட்சிமொழியாக அமைதல் வேண்டும், அதன் அடிப்படையில்தான் ஒற்றுமை உணர்ச்சி நாட்டில் ஏற்பட முடியும் என்கின்ற கருத்து பல நேரங்களில் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதல்லாமல் ஒருமைப்பாடு என்கின்ற வகையில் ஒரே மொழி, ஒரே சட்டம், ஒரே உணவு, ஒரே உடை என்பதின் மூலமாக மட்டும் ஒருமைப்பாடு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[5th March 1966]

அமைந்துவிட முடியாது. யூனிஃபார்மிட்டியா அல்லது யூனிட்டியா என்பதிலே யூனிஃபார்மிட்டி என்பது புறத்தோற்றப் பொலிவைப் பொறுத்த ஒன்று. யூனிட்டி என்பது உள்ளத்தைப் பொறுத்த ஒன்று. யூனிஃபார்மிட்டி என்பது புறத்தோற்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றாக, நடை, உடை, பாவனை ஒன்றாக அமைந்து விடுவதன் மூலமாக ஏற்படுகிற ஒன்று. யூனிட்டி என்பது உள்ளத்தைப் பொறுத்து ஏற்படுகிற ஒன்று. பொறுமை, அன்பு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் அவரவர்களுடைய உரிமைகள் காப்பாற்றப்படுகின்றன என்ற மன நிறைவு அடிப்படையில் ஏற்படுகிற ஒன்று. அந்த வகையிலே முக்கிய மொழிகள் அத்தனைக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுக்கும் சூழ்நிலையில் அந்தந்த மாநிலத்தில் அந்தந்த மாநில மொழி ஆட்சி மொழியாகவும், அகில இந்தியத் தொடர்புக்கு, அகில உலகத் தொடர்புக்கு, விஞ்ஞானத் தொடர்புக்கு இந்த மன்றம் எடுத்த முடிவுப்படி ஆங்கில மொழியாகவும், ஆங்கில மொழியில் கட்டாயப் பயிற்சி பெறும்படியும் வைத்து இரண்டு மொழிகள் அடிப்படையில் திட்டங்கள் தீட்டப்பட வேண்டும். மறு சிந்தனைக்கு இந்தக் கருத்துக்கள் உறுதுணையாக இருந்து, இந்த அடிப்படையில் முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பற்றி கவர்னர் உரையின் போது கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. சூழ்நிலை இப்போது மாறிய பிறகு அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மக்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கும் அளவுக்கு இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு திரு. செட்டல்வாட் அவர்களும் கருத்துக்களை அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தலைமை உயர் நீதி மன்றமும், டில்லியில் இருக்கிற மன்றம், அண்மையில் ஒரு வழக்கில் தீர்ப்பளிக்கும்போது, ஜனநாயகத்தைக் கொல்லும் ஒன்றாக, அடிப்படை உரிமைகளைப் பறித்து விட்டு, கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் உரிமையைப் பறித்து விட்டு, காரண காரியங்கள் சொல்லப்படாத அளவுக்குப் பிடித்துச் சிறையில் அடைப்பது ஜனநாயகத்தைக் கொல்லும் ஒன்றாகத்தான் அமைய முடியும்; அதிக அளவில் துஷ்பிரயோகம் செய்யவில்லை என்றாலும், ஜனநாயகத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் ஒன்று என்று தலைமை உயர் நீதி மன்றம் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இது மீண்டும் பரிசீலிக்கப்படும் என்ற கருத்து இந்திய அரசாங்கத்திலே உள்துறை அமைச்சராக இருக்கிற நந்தா அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் அது மீண்டும் பரிசீலிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த மாநில அரசும் மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எல்லைப்புறத்தில், சீனாவைப் பொறுத்த வரையில், அபாயமான சூழ்நிலை இருக்கிறது என்ற தன்மை இருக்குமானால், அதை அறிந்து சொல்லும் நிலைமை மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. பாதுகாப்பை வலியுறுத்தும் வகையில் இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தை, நாட்டு மக்களின் உரிமையைக் காப்பாற்ற அந்த



5th March 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அளவுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தும் முயற்சியை மேற்கொண்டு, எண்ண உரிமை, எழுத உரிமை, அன்றாட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் உரிமைகளைப் பறிக்கும் பகுதிகளை நீக்கி விட்டு சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப எந்த அளவுக்கு பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் விதிகள் தேவையோ அவற்றை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கும் பகுதிகளைத் திரும்பப் பெற வேண்டும். எண்ண உரிமை, எழுத உரிமை, அன்றாட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் உரிமைகளைக் காப்பாற்றும் அளவுக்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி அனல் மின்சார நிலையத்தைப் பற்றியும் மற்ற உறுப்பினர்கள் பலர் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சி துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்களும் கருத்துக்களைத் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு எந்த அளவுக்கு மதிப்பு அளிக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டாக அமைகிறது இந்த வரலாறு. மாநில அரசு மத்திய அரசினிடத்தில் அழுத்தம் திருத்தமாக இருந்து, மாநிலத்தின் உரிமைகளும் மற்றவைகளும் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த வாய்ப்பிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலை பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் நம்பிக்கை தருகிற அளவுக்கு, 'நம்பலாம்' என்ற கருத்து இந்த உரையிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண அளவில் கூட இந்தத் தொழிற்சாலை யைப் பெற முடியாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கேட்டால் தான் கொடுக்கப்படும், தட்டினால் தான் திறக்கப்படும் என்று ஏசு வேறு காரியத்திற்காக வேறு இடத்தில் சொல்லியதற்கு ஒப்ப, உண்மை நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னாலும், அந்தச் சாக்கு ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு 'தேவையில்லை' என்ற முடிவுக்கு வரும் சூழ்நிலை இருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்த மன்றத்தில் வைக்கப் படுகிற கருத்துக்களை மத்திய அரசிடத்தில் இந்த மாநில அரசு எடுத்துக் கூறி, இந்த மாநிலத்தின் உரிமைகளை, வாய்ப்புகளை நிலைநாட்டி, வேண்டிய தேவைகளைப் பெற முயற்சி எடுத்து அவைகளைப் பெறுதல் வேண்டும். தொழில் ஏன் தென் பகுதியில் ஆரம்பிக்கவில்லை என்றால் ரயில் போக்குவரத்து இல்லை, அதனால் ஆரம்பிக்கவில்லை என்று காரணம் காட்டுகிறார்கள். ஏன் ரயில் பாதை இந்தப் பகுதியில் போடவில்லை என்று கேட்டால், பெரிய தொழில்கள் இல்லை, ஆகையால் பெரிய ரயில் பாதைகள் அமைக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. பெரிய இருப்புப் பாதைகள் வடக்கே இருக்கிற காரணத்தினால்தான் தொழில்கள் அங்கே ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன என்ற காரணமும், அங்கேதான் பெரிய தொழில்கள் அமைந்திருக்கிற காரணத்தினால் பெரிய ரயில் பாதைகள் போடப்படுகின்றன என்றும் காரணம் சொல்லப்படுகிறது. தென்னகத்தில் பெரிய ரயில் பாதைகளைப் போடுவதன் மூலம் வாணிபத்தைப் பெருக்க முடியும். தூத்துக்குடி துறைமுகம் மிகச் சிறப்பாக அமையவேண்டும். தென்னகத்திலேயே அந்தத் துறைமுகத்தின் மூலம் வெளிநாடுகளோடு தொடர்பு ஏற்படக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[5th March 1966]

கடற்கரை நெடுஞ்சாலைத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளும் அறிகுறி இல்லை. நான்காவது திட்டத்தில் இந்த நெடுஞ்சாலையைப் போட்டால் சென்னை யிலிருந்து தென்கோடி வரையில் வாணிபத்தை விரைவாகப் பெருக்க முடியும். கடற்கரை ஓரமாகப் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தி வளத்தைப் பெருக்க முடியும் என்று கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதையும் நான்காவது திட்டத்தில் மேற்கொள்ள எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தூத்துக்குடி மீன் பிடித் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும் அறி குறியும் தென்படவில்லை. நான்காவது திட்டத்தில் வருமா என்று தெரியவில்லை. பல்வேறு வகையில் முத்துக்குளிக்கும் துறை முகமாகவும், சங்கெடுக்கும் துறையாகவும், மீன் பிடிக்கும் துறை முகமாகவும் இருக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆழ் கடலில் மீன் பிடிக்கும் வகையில் ஒரு பெரிய செழிப்பான துறைமுகமும் ஆகும். மீன் பிடிக்கும் வேலைகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் மானியம் ஓரளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். உணவுப் பிரச்சனையை ஓரளவு தீர்க்கும் முறையில் இருக்கிறது மீனளம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒதுக்கப்பட்ட பணம், எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிற முறையில் அமையவில்லை. அதற்கு ஏற்ற முறையில் அந்தத் துறையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் விரிவாக, சென்னை, கோவை, திருச்சி போன்ற நகரங்களின் பிரச்சனைகளைப் பற்றி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் நீண்ட நாட்களாக குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சனை பற்றி சொல்லப்பட்டு வருகிறது. டில்லி, பம்பாய் போன்ற நகரங்களுக்கு மாஸ்டர் ப்ளான் வகுக்கப்பட்டு, நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் அளவுக்குத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாஸ்டர் ப்ளான் என்ற பெரிய திட்டத்தை மேற்கொள்ளுவதன் மூலம் எந்த எந்த வசதி பெற முடியும், எந்த அளவுக்கு எதிர்காலத்தில் மக்கள் பெருக்கம் ஏற்படும் என்ற அளவுக்கு திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அதில் கவனம் செலுத்தியதாகக் கொஞ்சம் கூடத் தெரியவில்லை. மக்கள் பிரச்சனைக்கு மட்டுமல்லாமல், தொழில் வளர்ச்சிக்கு உரிய பிரச்சனையாக இது அமைந்திருக்கிறது. மிக எளிதாக காவிரி நீரைச் சென்னைக்குக் கொண்டுவரமுடியும். ஆந்திர மாநிலத்தில் இருந்து கொண்டுவரலாம் என்று கூறுவதில் எதிர்காலத்தில் இடர் பாடுகளைத் தவிர்க்கலாம். காவிரியிலிருந்து சென்னைக்கு நீரைக் கொண்டுவரும்போது வழியில் சில இடங்களுக்கு வழங்கி, அதன்மூலமாகச் செலவைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியும். அதன் மூலம் பல இடங்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்க முடியும், சென்னையின் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சனையும் தீரும் என்ற கருத்து சொல்லப்



5th March 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

படுகிறதே தவிர, திட்டவட்டமாக நிறைவேற்றப்படும் என்ற முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் பக்கிங்ஹாம் கால்வாய், கூவம் பற்றி அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. பத்து கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் இருக்கிறது என்று பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டம் மேஜையில் இருந்தபடியே இருந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் வரவில்லை. ஆறுகள் உயரத்தில் இருந்து கடல் தாழ் இருந்தால் ஆற்று நீரை கடலுக்குள் செலுத்த முடியும். ஆறுகள் தாழ் இருந்து கடல் உயரத்தில் இருந்தால் கடல் நீரை ஆற்றுக்குள் செலுத்த முடியும். அப்படி அல்லாது சம நிலையில் இருந்தால் சில முயற்சிகளை மேற்கொண்டு கூவம் நீர் கடலுக்குள் செல்லும்படியாகவோ அல்லது கடல் நீர் கூவத்திற்கு வரும்படியாகவோ செய்யலாம். ஆறு கடலோடு சேரும் இடத்தில் மணல் திட்டு இருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் இந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ள முடியவில்லை, திட்டமும் அப்படியே இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதன் மூலமாக சென்னையின் பிரச்சனைகள் தீரும். மாநகராட்சியிடம் மொத்தப் பொறுப்பும் இல்லை. ஆற்றின் பொறுப்பு அமைச்சரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆற்றைச் சீர்படுத்தி கொசுக்களையும் மற்றவைகளையும் அழித்து மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் பொறுப்பு அமைச்சருக்கு இருக்கிறது. திட்டம் தீட்டியும் பல்லாண்டு காலமாகத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் குறிப்பே இல்லை. அதை நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் இன்னமும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்தது போல் என்.ஜி. ஒ.-க்களுடைய பஞ்சப்படி உயர்வு பிரச்சனை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துரைக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்துத்தான் விலைவாசி மற்ற பிரச்சனைகளும் அமைகின்றன என்று கணக்கு எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்திய அரசு எந்த நிலையில் எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய ஊழியர்களின் பஞ்சப்படியை உயர்த்துகிறார்களோ, அதையொட்டி இந்திய அரசின் உதவி பெற்று, இந்திய அரசின் அனுமதி பெற்று; பஞ்சப்படி உயர்வு மாநில அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் நிறைவேற்றப்படும் என்று முன்பே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்மையில் சென்னையை 'ஏ' நகரமாக்கி, சென்னை நகரத்தில் பணியாற்றும் மத்திய அரசின் கீழ் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு ஈட்டுப்படி கொடுக்கும் முறையும் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த வகையில் பார்த்தாலும் அவர்கள் அதிக ஊதியம் பெருகிறார்கள், அவர்களுக்கு அண்மையில் பஞ்சப்படியும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை அரசாங்கத்தின் கீழ் பணிபுரிபவர்களுக்கு அந்த உயர்வு இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை; தாப்பதும் என்ற எண்ணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது செல்லச் செல்ல

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1966]

தேர்தல் நெருங்குகின்ற காலத்தில் தரப்படுமோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. எப்படி இருந்தாலும் சரி; தேர்தலுக்கு முன்பு அந்த உயர்வு தரப்பட்டாலும் சரி; அது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாக அமையக்கூடும். எப்படியாவது உயர்வு கிடைக்கவேண்டும், தேர்தல் காலத்தை ஒட்டி கிடைத்தாலும் சரி, அல்லது தேர்தலுக்கு முன்பு அளிக்கப்பட்டாலும் சரி. அது மகிழ்ச்சியை தரக்கூடிய ஒன்று. இப்பொழுதே கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கப்படும் என்ற கருத்து மட்டும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அநேகமாக அக்டோபர் அல்லது ஜூலை மாதத்தில் வரக்கூடிய ஒன்றாக அமையுமோ அல்லது எதிர்பார்க்கலாமா என்னவோ. எப்படியிருந்தாலும் பஞ்சப்படி உயர்வு மாநில அரசின் கீழ் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கக்கூடும், அவர்களுக்கு இருக்கிற குறையை போக்கக்கூடும். அவர்களுடைய மனதிலே குறைபாடு இல்லாத நிலைமை இருந்தால் தான் நிர்வாகம் சிறந்த முறையிலே நடைபெறும் என்று நிர்வாகத்தைப் பொறுத்து சொல்லப்படுகிறது. மாநில அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் வீட்டு வாடகைப் படி ரூ. 15 தரப்படுகிறது, ரூ. 90 முதல் 299 வரை சம்பளம் பெறும் ஊழியர்களுக்கு ரூ. 15-ம், ரூ. 300 முதல் 500 வரை ஊதியம் பெறுபவர்களுக்கு ரூ. 20-ம் வீட்டு வாடகைப் படி தரப்படுகிறது. மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு சம்பளத்தில் 15 சதவிகிதம் வீட்டு வாடகைப்படியாக தரப்படுகிறது. மேலும் அவர்களுக்கு நகராண்டுப் படியும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. சென்னை அரசின் கீழ் பணிபுரியும் கீழ்நிலை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ரூ. 155 வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மத்திய அரசின் கீழ் பணிபுரிகிறவர்களுக்கு ரூ. 199 கிடைக்கிறது. அதே மாதிரி சென்னை அரசின் கீழ் மேல் நிலையில் பணிபுரியும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ரூ. 190-ம், மத்திய அரசின் கீழ் பணிபுரிகிறவர்களுக்கு ரூ. 220.50-ம் கிடைக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. சென்னை அரசின் கீழ் பணிபுரிகிறவர்களுக்கு பஞ்சப்படி உயர்த்தாதது மட்டுமல்ல. அவர்களிடமிருந்து பாதுகாப்புக்காக கட்டாய சேமிப்பு 5 சதவிகிதம் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்திய அரசின் கீழ் பணிபுரியும் ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில், 5 சதவிகிதம் ஆக வசூலிக்கப்பட்டது 3 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டு, இப்பொழுது அதையும் நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது எந்த அளவுக்கு உண்மையோ என்னவோ தெரியாது. ஆனால் சென்னை அரசின் கீழ் பணிபுரிகிறவர்களிடமிருந்து 5 சதவிகிதம் பாதுகாப்பு கட்டாய சேமிப்பு வசூலிக்கப்படுகிறது. அது இன்னும் நிறுத்தப்படவில்லை. நெருக்கடி நிலைமை இப்பொழுது இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தும், பஞ்சப்படி உயர்வு இன்னும் கொடுக்கப்படாத சூழ்நிலை இருந்தும், 5 சதவிகிதம் கட்டாய சேமிப்பு இன்னும் இவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது, இது அவர்களை மிகவும் பாதிக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி, இதைப் பிடிக்காமல் நிறுத்தி வைப்பதன் மூலமாக இவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு சலுகை வழங்கப்படவேண்டும், அதையும் இந்த அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.



5th March 1966]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த பல்வேறு கருத்துக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சீர்கேடான நிலைமைகளை மாற்றி அமைப்பதற்கான வழிவகைகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும். நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், செலவு இனத்தைக் குறைபாடான முறையில் கையாளுதல், தேவைகளைச் சரியில்லாத முறையில் கணக்கிடுதல், சில அரசாங்கத்துறைகளிடையே சரியானபடி கூட்டுறவு, ஒத்துழைப்பு இல்லாமையால் ஏற்படும் கூடுதல் செலவு ஏற்படுதல் அல்லது செலவு செய்யப்படாமல் மிச்சப் படுதல், இவைகளிலெல்லாம் மிக கவனம் செலுத்தி, செலவு இனத்தைச் சுருக்குவதன் மூலமாகவும், மற்றும் செம்மையான முறைகளைக் கையாளுவதன் மூலமாகவும் இந்தக் குறைபாடுகளை அகற்றுதல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மன்ற உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அத்துணை கருத்துக்களையும் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அரசாங்கம் சிறப்பான சூழ்நிலையை உருவாக்குதல் வேண்டும். வரிச்சமை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது, வரியற்ற வருவாய் பெருகுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. வரிச் சமையைக் குறைத்து வீண் செலவைக் குறைத்து வரியற்ற வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். வீணான செலவினங்கள், ஊழல்கள் பல இருக்கின்றன என்று தணிக்கை பற்றிய அறிக்கையிலும், பொதுக் கணக்குக் குழுவின் அறிக்கையிலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் மானியக்கோரிக்கை விவாதத்தின்பொழுது இந்த மன்றத்தில் எடுத்துவைக்கப்படும். இதிலெல்லாம் தீவிர கவனம் செலுத்துவதின் மூலமாகத்தான் அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிற நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும். இங்கே கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் அத்துணையையும் அமைச்சர் அவை மனத்திலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். உறுப்பினர்கள் சொல்லுவதற்கும், அமைச்சர்கள் சொல்லுவதற்கும், அதிகாரிகள் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை தொடர்ந்து இருக்கிறவரையிலும் குறைபாடுகள் தொடர்ந்து இருக்கத்தான் செய்யும். உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு குறைபாடுகளைத் தவிர்த்து, சீரமைப்புச் செய்யவேண்டும். உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் அதிகாரிகளும் அவைகளில் அக்கறையோடு கவனம் செலுத்துவார்கள். கூறப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு, நியாயமானவை, நேர்மையானவை உண்மையானவை, செய்யப்பட வேண்டியவை, ஆகிய கருத்துக்களுக்கு அமைச்சர்கள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தால் தான், முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அதிகாரிகளை வற்புறுத்துவதன் மூலமாகத்தான், அதிகாரிகள் மிக அக்கறையோடு அந்தக் கருத்துக்களை நிறைவேற்றிவைப்பதற்கும், அதற்கு மதிப்புக் கொடுப்பதற்குமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். இருக்கிற குறைபாடுகளைப் போக்கி, சொல்லப்படுகிற கருத்துக்களை நிறைவேற்றுகிற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் தான், அங்கத்தினர்கள் இங்கே

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1966]

கூறிய கருத்துக்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும், அவைகளைப்பற்றி தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவை அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிடுவதன் மூலம் தான். இந்த மன்றத்திலே கூறப்படுகிற கருத்துக்களுக்கு மதிப்பு ஏற்படும். உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கும், அமைச்சர்கள் கூறுவதற்கும், நடைமுறைக்கும் தொடர்பு இல்லாத சூழ்நிலை இப்பொழுது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு சொல்லவேண்டியவைகளை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம், அமைச்சர்களும் சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நடைமுறைகள் அப்படியேதான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பல துறைகளிலும் இந்த நிலைமைகளைப் போக்குவதன் மூலம்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்ட நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். இப்பொழுது உடனடியாக ஏற்பட்டிருக்கிற விவசாயப் பிரச்சினையை, உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கக்கூடிய முறையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் போக்கு அமையவில்லை என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ஆறு நாட்களாக வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் நடைபெற்று இருப்பது குறித்து முதலில் என்னுடைய திருப்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாராட்டுதல் என்று கூறினால் அது முறையாக இருக்காது. முக்கியமாக விவாதத்தில் கலந்து கொண்டவர்களில் எதிர்க்கட்சியினர் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எதிர்க்கட்சி என்ற உணர்ச்சி மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அது அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம் கூட. எப்பொழுதும் அப்படியேதான் விளங்கவேண்டும் என்பதல்ல. ஆனால் எதிர்க்கட்சி ஸ்தானத்தில் இருக்கிற வரையில் எதிர்க்கட்சியாகத்தான் இயங்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சியாக இயங்குவது என்றால், அவர்கள் எங்களுடைய ஸ்தானங்களை நாற்காலியாக இருந்தாலும், பெஞ்சாக இருந்தாலும், மேஜையாக இருந்தாலும், அதை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவது ரொம்ப நியாயமான ஆகை. அது ஒன்றும் பேராசை அல்ல. இதைப்பற்றி என்னைப் பொறுத்த மட்டில் நான் பரிகாசமாகக் கூட பேச மாட்டேன். இல்லையென்றால் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்க முடியாது. ஜனநாயகத்தில் எனக்கு பெருத்த நம்பிக்கை உண்டு. எங்கள் கட்சிக்கும் உண்டு. ஜனநாயகத்தில் ஒரு உருப்படியான எதிர்க்கட்சி இயங்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது, உருப்படியான எதிர்க்கட்சியாக இருந்தால், அந்த வகையிலே ஆளும் கட்சியின் நிர்வாகத்தில் இருக்கிற குற்றங்களுகளை எடுத்துக் கூறத் தான் வேண்டும். அப்படிக் கூறுவது உண்மை அற்றதாக இருந்தால், நிலைமையை எடுத்து விளக்குவதற்கு எங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆதாரம் அற்றதாக இருந்தால் நிலைமையை எடுத்துக் கூறுவதற்கு எங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இங்கே நடைபெறுகிற விவாதத்தை ஒளியிலே உள்ள



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பொது மக்கள், மகாஜனங்கள் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும், நிலைமையை அவர்களுக்கு எடுத்து விளக்கக் கூடிய ஆற்றல் எதிர்க்கட்சிக்கு இருப்பது போல எங்களுக்கு இரக்கிறது. நாங்கள் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, எதிர்க்கட்சியினர் இங்கே குறை கூறுகிறார்கள் என்று நான் குறை கூற மாட்டேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

மற்றொன்று, அடுத்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை நாம் விவாதிப்பதற்கு முன்பு தேர்தல் வர இருக்கிறது என்ற ஒரு சூழ்நிலை இந்த விவாதத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது நம் கண் முன்னால் இருக்கிறதோ, இல்லையோ மனதிலே இருக்கிறது. தேர்தல் வந்துவிட்டது, தேர்தல் வந்துவிட்டது என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அரசியல்வாதிகள் தேர்தலில் வெற்றி பெறவேண்டும் என்று ஆசைப் படுவது ரொம்ப நியாயமான ஆசை. போட்டி என்றால் யார் வேண்டுமானாலும் வெற்றி பெறலாம். மக்களுடைய ஆதரவைப் பொறுத்தாது தான் வெற்றி இருக்கிறது. மக்களுடைய ஆதரவை எப்படி திரட்டுவது என்பது தான் அரசியல் வாதிகளிடையே முக்கிய எண்ணமாக இருக்கிறது. அதில்தான் அனைவரும் கணனும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் விபரீதமான சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை பத்திரிகைகள் வாயிலாக அறிகிறோம். அப்படியெல்லாம் இருந்த போதிலும், அதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது, இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ரொம்ப சமீபமான நாளையிலே, இதுவரையில் இவ்வாத முறையிலே, நாம் சற்று பெருமிதம் அடையக்கூடிய முறையிலே ரொம்ப சமீபமாக இங்கே விவாதம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீரங்கக்கொளூர் பரிமாறிக்கொண்டாலும், அளவோடு இருக்க வேண்டும். கொஞ்சம் அளவுக்கு மீறி இருக்கிறது. இருந்தாலும் அதிகமாக இல்லை. இது பெருமைப்படுவதென்றே விஷயம். மற்ற மாநிலங்களைக் குறைகூற வாவில்லை. பிறரைக் குறைகூறும் வழக்கம் எனக்கு கொஞ்சங்கூட கிடையாது. ஆனாலும் விவாதத்தின் போது நம் அங்கத்தினர்கள் நடந்து கொண்ட விதம், நம் தமிழ் நாட்டினுடைய மனப்பாட்டுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்தது. தமிழ் நாட்டுப் பண்பு எப்படிப்பட்டது என்பதைத் தான் காட்டியது என்பதைக் கண்டு நான் மிக்க பெருமைப் படுவதுபோல இந்த மன்றத்தில் எல்லா தரப்பிலும் உள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் பெருமைப்படுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இப்பொழுது இந்த ஸ்கானத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று தேர்தலில் அசைப்படுவது நியாயந்தான். என் நண்பர்களுக்கு நான் அடிக்கடி சொல்லுவது மெக்கம். நான் அதங்காரம் உள்ளவன் அல்ல; அப்படி எதிர்க்கட்சித் தாரர்களுக்குச் சொல்லமாட்டேன். அசைப்படலாம். ஆனால் அசைப்பட்டால் மட்டும்தான் போதுமா? ஒன்றுக்கு அசைப்பட்டால், அதை எப்படி அடைவது என்று தெரியவேண்டாமா? இல்லை யென்றால், ஏமாற்றம்.

(Frustration) — அதாவது வெறுப்பு வந்துவிடும். அதன்பேரில் எதைதையோ சொல்ல வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

12-00  
noon.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th March 1966]

எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சிலர் பேசினார்கள். ஒரு பத்திரிகை கூட அது பற்றிக் குறிப்பிட்டு, மொடானிக்குப் பிறகு இது ருசிக ரமாக நடந்தது என்று சொல்லியிருந்தது. தெனாவிராமன் கதையைச் சொன்னார்கள் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர். அது ஒன்றுப் பிரமாதம் இல்லை. என் பக்கத்தில் இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் அதை விபரீதமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை; அதைப் பற்றி வருத்தப் படக் கூட வேண்டியதில்லை; இதெல்லாம் சகஜம். ஆனால், நான் தெனாவிராமன் கதையை படிக்க ஆரம்பித்ததற்கு முன்னால், தெனாவிராமனுடைய பல கதைகளைச் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். எங்கள் பாட்டி சொல்லியதைக் கேட்டிருக்கிறேன். (சிரிப்பு) அது இப்பொழுது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. கனம் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் சொன்ன தெனாவிராமன் கதையைக் கேட்டபோது இன்னும் அதைவிட சிறந்த ஒரு தெனாவிராமன் கதையைச் சொல்லியிருக்கலாம் என்று தோன்றியது. ஆளும் கட்சியைத் தாக்குவதற்கும், வேறு நல்ல கதையைச் சொல்லலாம். அதைக் கூட எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் சொல்ல முடியவில்லை. அதுதான் உண்மை நிலை. அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ மாட்டுச்சாணத்தை எடுத்து விளக்கு மாறினால் கோரி இழுத்து, இது குதிரை வால் என்று சொன்ன கதையோடு நிறுத்திவிட்டார்கள். தாக்க வேண்டும். என்கிற எண்ணம் வந்து தெனாவிராமன் கதையை வேடிக்கையாகச் சொன்னாலும், அதை விட தரமான கதை எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. நான் அவர்கள் ஸ்தானத்தில் இருந்தால் (திரு. மு. கருணாநிதி : அடுத்த வருஷம் இருக்கலாம்!) அதைச் சொல்லி, யிருப்பேன். எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் ஒரு லீவர் வாநி. ஆனாலும் அவர் சொன்னதை விடக் கொஞ்சம் அதிகமாகத் தாக்கக் கூடிய கதை கூடத் தெரியும். அவர்கள் அந்தக் கதைகளை யெல்லாம் படித்திருக்கலாம். ஆனால் நான் கேட்டதுதான், படிக்கவில்லை. இருந்தாலும், அப்படிச் சொல்வதற்கு இடம் இல்லை. அந்த எளையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ரொம்பக் கார சாரமாக இல்லாமல், சுமுகமாக நடந்தது இந்த விவாதம். ஒன்று இரண்டு நடந்திருக்கலாம், சில சமயங்களிலே, குறை இருக்கலாம். அதை எடுத்துச் சொல்ல எதிர்க் கட்சிக்கு உரிமை இருக்கிறது. அவர்கள் அரசாங்கத்தைத் தாக்கலாம்; கட்சியைத் தாக்கலாம்; அமைச்சர்களைத் தனியான ஹோதாவில் தாக்கலாம். அப்படிக் கூறுவதை நான் உண்மையிலேயே குறைகூற மாட்டேன், அதற்காக வருந்த மாட்டேன். ஆனால், எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவரும், எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களும், மற்றவர்களும் சந்தேகத்தைத் தூண்டும் வகையில் பேசினால், அது சரியாகாது. தாக்குவதிலும், குறைகூறுவதிலும் கூட ஒரு முறையிருக்கிறது. அவர்கள் செய்வது நல்ல முறையல்ல என்றுதான் சொல்லுவேன். சும்மா தூசியைக் கிளப்பிவிடலாம் என்று செய்கிறார்கள். அமைச்சருடைய உறவினர் என்று சொல்லிவிடுவது. உறவினர் என்றால் எத்தனையோ பேர்களுக்கு யார் என்று கூடத் தெரியாது, தூரத்தில் ஒரு உறவினர் என்று சொல்லி, அமைச்சருடைய பங்கு



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்ன என்று சொல்லாமல், வெறுமனே தூசியைக் கிளப்பி விடுவது சரியல்ல, நியாயம் அல்ல. சொல்லுவதை விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் 'இன்ஸினுவேட்' செய்யும் வகையில் மண்ணைத் தூற்றலாம் என்று செய்வது சரியில்லை. செய்யக் கூடாது என்பது இல்லை. அதில் ஒரு முறையில்தான்? அதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்மைப் பொறுத்த வரையில், சபையில் இன்னும் கொஞ்சம் ஸென்ஸ் ஆஃப் ஹ்யூமர் வேண்டும். சில சமயத்திலே போதிய அளவு அது இருப்பதில்லை. மனிதனுக்கு ஸென்ஸ் ஆஃப் ஹ்யூமர் மிக அவசியம், நகைச் சுவை உணர்ச்சி வாழ்க்கைக்கு அவசியம். நான் ஏதோ குறைவாக சொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். என்னுடைய சக அமைச்சர் எத்தனை இட்டிலி, எத்தனை வடை தின்பார் என்றார்கள். அது பெருமையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய விஷயம். இதையெல்லாம் சிரியஸ்ஸாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. இதெல்லாம், அந்தப் பத்திரிகை கூறியது போல, கொஞ்சம் தூக்கம் வருகிறவர்களுக்கு அவர்களை சபாநாயகர் எழுப்புவதற்கு முன்னே, அவர்கள் தூக்கத்தைத் தடுக்க உதவியாக இருக்கும். ஆனால் அதெல்லாம் அவரவர்கள் சொல்லுகிற பாணியைப் பொறுத்தது. ஒருவர் ஒரு வகையில் சொல்லலாம், இன்னொருவர் வேறுவகையில் சொல்லலாம். அப்படி ஏதோ சொன்னாலும், அதையெல்லாம் சிரியஸாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது இல்லை.

ஆனால் முக்கியமாக, ஒன்றுமே இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதுவும் சொல்லுகிற பாணி எப்படி? 18 ஆண்டு ஆட்சியில் விளக்குகளெல்லாம் அணைந்து போய் விட்டன, எங்கும் இருள் மயம், பஞ்சம், பசி, கொலை, மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது கூடச் சொல்லவில்லை என்றால் எதிர்க் கட்சியாகாது. இருக்கிற நிலையை நாங்கள் சொல்ல முடியும். சில சமயத்திலே ஒரு கொடிய நோய் வந்துவிடும். மஞ்சக்காமாலை என்று ஒரு நோய் வருகிறது. அது ரொம்பத் தொந்தரவு படுத்தும் வியாதி என்று டாக்டர்கள், அதனால் அவதிப்பட்டவர்கள் சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட வியாதியில் வேளாங்காக்கையைப் பார்த்தேன் என்று ஒருவன் சொல்வதையும் அதை உறுதியாக்க திருப்பித் திருப்பி அதையே சித்தாந்தம் செய்யப் பார்ப்பதையும் என்னென்று சொல்லுவது? அது ஒரு பழக்கம். அது அரசியல். ஆனால், 18 ஆண்டுகளில் ஒன்றுமே செய்யாமல் போய்விட்டார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால், என்ன செய்தார்கள், என்ன செய்யவில்லை என்று விளக்க வேண்டும். பக்கத்து வீட்டுக்காரி மையப்பார்த்து, உன் புருஷன் போரான், வரான், என்றால் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றால் அதைக் கேட்பவன் உடனே "டைவோர்ஸ்" க்கு போட்டுவிடுவானா? (சிரிப்பு.) அவளுக்கு தன்கணவனைப் பற்றித் தெரியும்; அவள் ஆண்டு அனுபவிக்கிறவன்; எத்தனை புடவை வாங்கித்தந்திருக்கிறான்; தங்கக் கட்டுப்பாடு இருந்தாலும் எத்தனை தங்க நகை போட்டிருக்கிறான், கூப்பிட்டுக் கொடுக்கிறான். அவளுக்குத் தெரியும் அவனைப் பற்றி. பக்கத்து வீட்டுக்காரி சொல்லுவதற்காக ஏமாறமாட்டான். நம் பெண்களையாரும் ஏமாற்ற முடியாது. அவர்கள்—படிப்பு அதிக

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[5th March 1966]

மாகிக் கொண்டு வருகிறது—அதிகப் படிப்பு இல்லாவிட்டாலும், ஞானம் உடையவர்கள். யாரும் அவர்களை ஏமாற்ற முடியாது. தய சக்திகளுக்கு இறையாக மாட்டார்கள். ஒரே குடும்பத்திலே கூட ஒரு இளைஞன் தவறினாலும், பெண் அதற்கெல்லாம் கொஞ்சம் கூட இடம் கொடுக்க மாட்டான். அதை எதற்கு கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். ஆகையினால் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லலாம்; என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று நாங்கள் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் சொல்லலாம், ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று. போகட்டும் என்று சாபம் கொடுக்கலாம், விரும்பலாம்; அது தேர்தல் முயற்சி. இதெல்லாம் சரி. ஆனால், எந்தக் கட்சியைப் பார்த்து, எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள்? இந்த நாட்டையும், இந்த மாநிலத்தையும் எந்தக் கட்சி ஆண்டுக்கொண்டு இருக்கிறதோ, அந்தக் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், என்னைக்கென்றாலும், சாஸ்வதமாக ஆள வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிறிதும் கிடையாது. இன்றைக்கு 18 ஆண்டு காலமாக ஜனநாயகத்தை நடத்திவருகிறோம். அந்நிய ஆட்சியை அகற்றச் சுதந்திரம் பெற்றோம்; சுதந்திரம் அடைய காங்கிரஸ் கட்சி மகத்தான பங்கு எடுத்துக்கொண்டது, என் இது ஒன்றேதான் பங்கு எடுத்துக் கொண்டது என்று கூடச் சொல்லலாம்.

மற்றவர்கள், இன்றைக்கு வேறு கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள், கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவரைப் போன்றவர்கள், சுதந்திரக் கட்சித் தலைவரைப் போன்றவர்கள்கூட அன்றைக்குக் காங்கிரஸில் ஈடுபட்டவர்கள் தான். கனம் சோஷலிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்கு ரொம்ப சமூகமாகப் பேசினார்கள். இது வரைக்கும் அவர் இப்படிப் பேசினதே இல்லை. அவர் ஒரு தீவிரவாதி. எப்போதும் தீவிரவாதிதான். நல்ல மனிதர். அவர் ரொம்ப சமூகமான முறையில் இன்று பேசினார். அவர்கள் எல்லோரும் அந்தக் காங்கிரஸிலே ஈடுபட்டவர்கள்தான். காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருந்தார்கள். 'காங்கிரஸ்' என்று சொன்னால் அன்றைக்கு, இந்த காங்கிரஸ்பற்றி நான் சொல்லுகிறேன். காங்கிரஸை விட்டுச் சில பேர் பிரிந்து பின்னால் வேறு வேறு கட்சிகளிலே சேர்ந்திருக்கலாம். அன்றைக்கு, இந்த அந்தக் காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் நாங்கள் இன்று ஆட்சியை நடத்துகிறவர்கள் அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். இந்தக் காங்கிரஸ் அரும்பாடுபட்டு நாட்டுக்குச் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத் தந்தது என்று சொல்லும்போது, அந்தச் சுதந்திரம் மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக வந்த சுதந்திரம் தானே தவிர, வேறும் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்காக அல்ல; அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுப் பதவி வகிப்பதற்காக அல்ல. மக்கள் எல்லோரும் இன்புற்ற நல்வாழ்வு வாழவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அன்னிய ஆட்சி அகற்றப்படவேண்டும், சுதந்திரம் வேண்டும் என்று நாம் கோரினோம். அவ்வாறு அரும்பாடுபட்டுச் சுதந்திரம் பெற்றோம் என்றால், எதற்காக அப்படிச் செய்தோம்? மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்குச் சுதந்திரம் பயன்படவேண்டும் என்ற மற்றொரு எண்ணம் அதற்குக் காரணம். இந்த இரண்டும் இந்தக்



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பரிபூரணமாக இருக்கும் காரணத்தால் தான். மேலும் மக்களுடைய ஆதரவைப் பெறுவதில் ஈடுபடுகிறோமே தவிர, எதோ சுதந்திரத்திற்காக நாங்கள்தான் பாடுபட்டு விட்டோம், அது எங்களுடைய ஏகபோக உரிமை, அதற்காக நாங்கள்தான் இந்த நாட்டை ஆள உரிமை பெற்றிருக்கிறோம் என்று சிறிதும் அந்த உரிமையை நாங்கள் கோரவில்லை. ஆனால், எங்களுக்குக் கவலை இருக்கிறது. இதுவரையிலும் பாடுபட்டுக் கொண்டு வந்தோம், மக்களுடைய நிலை ஓரளவு சீர்ப்பட்டிருக்கிறது, அது மேலும் சீர்ப்படவேண்டுமே என்ற கவலை தான் அது. எந்த நாட்டிலும் பிரச்சனை இல்லாமல் இல்லை. ஒவ்வொரு நாடாக நான் குறிப்பிட்டுக் கூறி இந்தச் சபையின் நோத்தை நான் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. மற்ற நாடுகளை எடுத்துப் பார்த்தால், பல்லாண்டுகளாகத் தங்கள் தங்களுடைய கொள்கைகளை, கோட்பாடுகளைத் தீவிரமான முறையில் கடைப்பிடித்து ஆட்சி நடத்திக் கொண்டு, கொள்கை, கோட்பாடுகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிற எந்த நாட்டிலும் இன்றைக்குப் பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டது என்ற நிலை இல்லை. எந்த நாட்டிலாவது லட்சியம் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், பெரும் பெரும் தலைவர்கள் எல்லாம் அந்த லட்சியத்தை அடைய வேண்டும் என்ற வகையில்தான் இன்னும் தீவிரமாகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறுதான் எத்தனையோ பேர்கள் சொல்வதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். பிரச்சனை எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. தீர வேண்டியது இருக்கிறது. அதுதான் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கவலை. அதுதான் இந்தக் கட்சி உணர்விற பொறுப்பு. ஆகவேதான், தொடர்ந்து மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று, மேலும் மக்களுக்காகப் பணி செய்யவேண்டும், இதுவரை செய்தது போக, மேலும் பணி புரியவேண்டும், மக்களுக்கு நிரோசனம் அளிக்கவேண்டும். மக்களுடைய குறைகளை நிக்க வேண்டும், மக்கள் எல்லோரும் இன்புற்று, சுகறைவற்ற வாழ்வு வாழவேண்டும் என்ற கவலையோடுதான் இன்றைக்கு மேலும் தொடர்ந்து மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற நாங்கள் முற்படுகிறோம்.

ஆனால், “நாங்கள் அதைச் செய்யமாட்டோமா? உங்களுக்குத் தான் தெரியுமா?” என்று மற்றவர்கள் கேட்கலாம். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அன்றைக்கு பங்கு கொள்ளாதவர்களாக இருந்தாலும்கூடக் கேட்கலாம். ஆனால், எதிர் கட்சியினர் எப்படிச் செய்யப்போகிறார்கள்? இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். இங்கே பேசுவது ஒன்று. இங்கே பேசும்போதுகூட, அனுபவபூர்வமான உணர்ச்சியோடு பேசுகிறார்களா என்றால், இல்லை. எதோ காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையைவிட தனியாக ஒரு கொள்கையைச் சொல்ல வேண்டும், அந்தக் கொள்கையை அனுசரிக்கவில்லைபே என்று அரசாங்கத்தின் மீது குறை கூறவேண்டும், காங்கிரஸ் கட்சியின் மீது குறை கூறவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அடிக்கடி கனம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்வது என்ன? எல்லாத் தொழில்களையும் தேசியமயமாக்கவில்லை என்பது அவர்களுடைய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[5th March 1966]

ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு. இந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்காக அவர்கள் ஆட்சிபிடித்தல் அமரவேண்டும் என்று கோருகிறார்கள், தெரிவிக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையைப் பற்றி நான் பின்னால் குறிப்பிடுகிறேன். ஆட்சிபிடித்தில் அமர்தால் இந்தக் கொள்கையை எவ்வாறு இவர்கள் நிறைவேற்றப் போகிறார்கள்? இன்றைக்கு எப்படியாவது காங்கிரசை ஒழிக்கவேண்டும், தொலைக்கவேண்டும், தோற்கடிக்கவேண்டும் என்பதற்கு அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் பெரியவர் இருக்கிறார். அவருடைய உபதேசத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு இவர்கள் அதிலே முனைந்து இருக்கிறார்கள். அதற்காகக் கூட்டு சேருகிறார்கள். எதற்காகக் கூட்டு சேருகிறார்கள்? கொள்கையை லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கூட்டுச் சேருவதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிலே நான் தவறு காணவில்லை; குற்றம் கூறவில்லை. “காங்கிரஸ் கட்சியை ஒழித்தால்தான் நாட்டுக்கு விமோசனம்” என்று அவர்களுடைய பெரியவர் சொல்வதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, காங்கிரஸ் கட்சியைத் தேர்தலிலே ஒழிப்பதற்குக் கூட்டுச் சேரலாம். எப்படியாவது கூட்டுச் சேர்ந்து, காங்கிரஸ் கட்சியை ஒழித்தால்தான் மற்றபடி எல்லாவற்றையும் நடத்தலாம் என்று அவர்கள் கருதினால், அப்படியே ஒழித்து விட்டார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், இன்றைக்கு எப்போது செய்யப் போகிறார்கள்? காங்கிரஸ் கட்சியை ஒழிப்பதற்குத் தங்களுக்குப் பலம் தேடுவதற்கு, தங்களுக்கு ஆதரவு தேடுவதற்கு வேறு கட்சியோடு கூட்டுச் சேருவது ஒரு விஷயம். ஆனால், அப்போது நிற்கின்றார்களா அவர்கள்? நான் சொல்லவில்லை. தவறு இருந்தால் அதைக் கட்டித் தலைவரோ, துணைத் தலைவரோ, சொல்லலாம். பத்திரிகையில் பார்த்ததைச் சொல்லுகிறேன். பத்திரிகைகளில் செய்தி வருகிறது என்றால், அதேகமாகத் தெரிந்து நான் எழுதுகிறார்கள். சுமமா பத்திரிகைமீது குறை கூற மாட்டேன்—இப்பொழுது ராஜ்ய சபைத் தேர்தல் வருகிறது. இந்த மன்றம் தேர்தெடுக்கவேண்டிய ஆறு ஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன. அதில் நான்கு ஸ்தானங்களுக்குக் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து அபேட்சகர்களை நிறுத்தியிருக்கிறோம். இப்போது வந்த செய்தி என்ன வென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஒரு பெரிய மில் முதலாளி ஒருவரைத் சுதந்திராக் கட்சிப் பிரமுகரைத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்போகிறார்கள், அல்லது ஆதரிக்கப் போகிறார்கள். அல்லது இடம் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்ற செய்தியைப் பார்த்தேன். அப்படியிருந்தால், இவர்களுடைய கொள்கை எங்கே போயிற்று? தேசியமயமாக்கும் விஷயம் பாராளுமன்றத்திலே வர வேண்டிய விஷயம். சுதந்திராக் கட்சிக்கென்று ஒரு கொள்கை இருக்கிறதா? தமிழ் நாட்டில் ஒரு கொள்கை, டெல்லியில் ஒரு கொள்கை. மொழிப் பிரச்சனை என்றால், அதற்குக் கொள்கை இல்லை, அது கட்சி சார்பற்றது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள்.

\* திரு. சா. கணேசன்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன், சார் “மில் முதலாளி திரு. சுந்தரம்” என்று அவர்கள்குறிப்பிட்டார்கள். (கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா:



5th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

பெயர் சொல்லவில்லை). பெயரை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடவில்லையென்றாலும், அவர் பேசும்போது, அதுதான் அவருடைய உள்ளத்தில் தோன்றிற்று. குறிப்பிடப்படாமலேயே உண்மையாக உணர்த்திவிட்டது. பத்திரிகையில் பெயரும் தான் வந்தது. மில் முதலாளியாக இருப்பது பாவமா என்று நான் கேட்கிறேன். ஆதிகாலத்தில் உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்கொடுத்துக்கொண்டு சிறைக்குப் போய்க் கஷ்டப்பட்ட பரம தேசபக்தர் அவர். ஏற்கனவே காங்கிரஸ் சார்பாக தீர்க்கும்படி அழைக்கப்பட்டவரும் கூட! அது இருக்கட்டும். அடுத்தது, “சுதந்திரக் கட்சிக்கு அங்கே ஒரு கொள்கை, இங்கே ஒரு கொள்கை” என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கை என்ன என்பதைப் பல முறை நான் வாசித்துவிட்டேன். திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்போவ தில்லை. சுதந்திரக் கட்சியினுடைய அடிப்படைக் கொள்கைகளை யன்றி, மோழி போன்றவை பற்றிய வகையிலே அவ்வவர்களுடைய இஷ்டப்படி பேசலாம் என்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை என்பதைத் திரும்ப திரும்ப நான் சொல்ல வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அமைச்சரவரே அவர்களே, கொள்கையிலே வேறுபட்ட கட்சிகள், கொடுக்கப்படுகிற இடங்களை எப்படிப் பிரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பதுபற்றித் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். எதிர்க்கட்சிகளிலே பல வேறு அரசியல் கட்சிகள் இருக்கின்றன. அரசியல் கட்சிகள் என்றால், கொள்கை, கோட்பாடுகளில் வேறுபடுவது நிச்சயம் உண்டு. அந்தக் கொள்கை வேறுபாட்டின்படி எந்த வகையிலே வேறுபடவேண்டுமோ அப்பொழுது வேறுபடலாம். சாதாரண மாக, பொதுக் கணக்குக் குடிவிற்கு நான்கு, அறு இடங்கள் தரப் படுகின்றன என்றால், நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு பிரித்துக் கொள்ளுகிறோம். யாரைப் போடுவது என்பதிலே கொள்கையைப் பொறுத்துக் கவலை இல்லை. கொள்கை அடிப்படையில் அது போடப்படுவதில்லை. அந்த அடிப்படையிலே, இந்த மன்றம் ராஜ்ய சபையில் அறு இடங்களுக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந் தெடுக்கவேண்டும் என்றால், அறில் நான்கு இடங்களுக்குத் காங் கிரஸ் கட்சியினர் அபேட்சகர்களை நிறுத்துகிறார்கள். மீதம் உள்ள இரண்டு இடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு இடங்களுக்கு அபேட்சகர்களை நிறுத்தும்போது, அது கொள்கையைப் பொறுத்து அமையும் ஒன்று அல்ல. கொள்கை அடிப்படையை விட்டுக்கொடுக்காத வகையில், அளவும் கட்சியின் அதிகக்கூறுக் குலைக்கும் வகையில் தான், தகுதி அடிப்படையில் அபேட்சகர்களை நிறுத்துகிறோம். அதே அடிப்படையில் தான், கோளானில் காங் கிரஸ் கட்சியானது டாஸ்லிம் லீக்கோடு கூட்டுச் சேர்ந்தது. அதே போல், கொள்கையிலே வேறுபாடு கொண்ட கம்யூனிஸ்டிக் கட்சி யினருடன்கூட தேர்தல் சமயத்தில் சில நேரத்தில் காங்கிரஸ் ஒன்றுபட்டு வேலை செய்தது. ஆக, இரண்டு கட்சிகள் என்று வரும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th March 1966]

போது, இரு கட்சிகளும் தங்கள் தங்களுடைய கொள்கைகளை விட்டுக் கொடுக்காமல், தகுதி அடிப்படையிலே உதவி செய்வது ஜனநாயக மரபை ஒட்டியதுதான், அது கொள்கை அடிப்படையான விட்டுக்கொடுப்பதல்ல என்று பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதைத் தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவருடைய கட்சித் தன்மைபைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அடிப்படையான கொள்கை ஒன்றுதான். மற்றவற்றில் அவரவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது, எதை வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளலாம். அவர்களுடைய கட்சியின் பெயருக்கு ஏற்றபடியே கொள்கை அமைத்துக்கொண்டிருப்பதைச் சொன்னார்கள். ஆனால் தி.மு.க.வின் அடிப்படைக் கொள்கை அவர்களோடு மாறுபட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சொன்னேன். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி எஸ்டிமேட் கமிட்டி இவற்றுக்கு எல்லாம் ஸ்தானம் ஒதுக்குவது வேறு விஷயம். ஆனால் ரான்ய சபா ஸ்தானம் என்பது வேறு. அங்கே போகிறவர்கள் கட்சிக்கொள்கையையொட்டிச் செயல்பட வேண்டியவர்கள். நான் கனிப்பட்ட நபரைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நாங்கள் வேறு கட்சியோடு தேர்தல் உடன்பாடு வைத்துக்கொண்டது இந்த அடிப்படையில் இல்லை. ஆனால் இங்கே திட்டம், வக்குக் கொள்கை என்று இருக்குமானால் இத்தகைய ஒரு உடன்பாடு செய்து கொள்ளமாட்டார்கள். நான் எதிர்க்கட்சிக்குப் பாடம் சொல்லவில்லை. அவர்கள் கொள்கையை நாம் மறந்தாலும் மக்கள் மறக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் காணாமல் இருக்கமாட்டார்கள். காங்கிரஸ் கோளாவில் உடன்பாடு செய்துகொள்ளவில்லையா என்றவுடன் இங்கே மேசையைத் தட்டலாம்.

இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியைப் பற்றி எத்தகைய குற்றச் சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். இது பணக்காரர்கள் கட்சி. பணக்காரர்கள் தான் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்வதில் எல்லாவும் உண்மை உண்டு என்பதை மக்கள் அறிவார்கள். முன்பு பேசியவர்கள் கூட காங்கிரஸ் கட்சிக்கு நிதி சேகரிக்கதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 20 லட்சம் ரூபாய் நிதி சேகரிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். நான் அதுபற்றிய விவரங்களை எல்லாம் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியிடம் இருந்து கேட்டுப் பெற்றுள்ளேன். ஜில்லாவாரியான விவரம் என்னிடம் இருக்கிறது. திரு. காமராஜ் பிறந்த நான் விவரத்தை வைத்து நிதி வசூல் செய்யப்பட்டது. அதை அவரிடம் கொடுக்கவில்லை கமிட்டிநாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி நிதியாக வைத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதில் மொத்தமாக வசூலாரியப்பது 15,61,219.34 ரூபாயாகும். ஜில்லாவாரியாகப் பார்க்கிறபோது திருச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 12,60,088.84 ஆகும். இது எப்படி வசூல் செய்யப்பட்டது என்று பார்க்க வேண்டும். பணக்காரர்களிடம் கேட்டு வசூல் செய்து விடவில்லை. 100 ரூபாய், 50



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ரூபாய், 10 ரூபாய், 5 ரூபாய், 1 ரூபாய் என்று ரகீது போட்டு எழுபதாய், நடுத்தர மக்கள் ஆகிய எல்லோருடைய ஆதரவைக் கொண்டுதான் நிதி திரட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே ஒரு ரூபாய் ரகீது மூலம் 26,168 ரூபாய், 5 ரூபாய் வீதம் 22,270 ரூபாய், பத்து ரூபாய் வீதம் 23,410 ரூபாய், 25 ரூபாய் வீதம் 12,050 ரூபாய், ஐம்பது ரூபாய் வீதம் 15,200 ரூபாய், தூறு ரூபாய் வீதம் 19 ஆயிரம் தான் வந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் நிதிக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் ஏழைகள், நடுத்தர மக்கள்—காங்கிரஸ் ஆட்சியை ஆதரிக்கிறவர்கள் தாம். பணக்காரர்கள், பணக்காரர்கள் என்றால் யார்? அவரவர்கள் தம்மை மற்றவரோடு ஒப்பிட்டு மற்றவரைப் பணக்காரன் என்று கருத முடியும். 50 ரூபாய் சம்பளக்காரனை விட 100 ரூபாய் சம்பளக்காரன், பணக்காரன், தூறு ரூபாய் சம்பளக்காரனைவிட ஐந்தாறு ரூபாய் சம்பளக்காரன் பணக்காரன், 500 ரூபாய் வாங்குகிறவனைவிட ஆயிரம் ரூபாய் வாங்குகிறவன் பணக்காரன். பணக்காரன்தான் கொடுத்தான் என்று ஏதோ சொல்லவேண்டியது—உபநிடதக்கதை சொல்லுவார்களே யானையை மூறம் என்பது, இன்னொருவன் தூண் என்பது. இதுபோலத் தான்—புரணமாக ஒரு விஷயத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாமல் ஏதேதோ சொல்வது.

யுத்த நிதிக்கு பணம் வசூல் செய்யப் பட்டபோதே நான் சொன்னேன். ஏழைமக்கள், நடுத்தர மக்கள் தாம் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் என்று இருப்பவர்கள் அல்லவளவு அக்கறை காட்டவில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். பணக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் காங்கிரசை ஆதரிக்கலாம். காங்கிரஸ் யாரையும் புறக்கணிக்கவில்லை. அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரிக்கிறார்கள் என்றால் எல்லோருக்கும் தெரியும். இது தான் ஸ்திரமான ஆட்சியைக் கொடுக்கும் என்று, ஸ்திரமான ஆட்சியைத்தான் எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். இன்றைக்கு அந்நிய நாட்டினர்கள் எல்லோரும் இங்கு இருக்கும் ஸ்திரமான ஆட்சியைத்தான் பாராட்டுகிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்றினால் தான் அனை அளிக்க முடியும் என்று உணர்கிறார்கள். இந்த நாட்டு அரசியலில் அவர்களுக்கு ஒன்றும் அக்கறை இல்லை. ஆகவே ஸ்திரமான ஆட்சியை விரும்புகிறவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆசரிக்கலாம். அதற்காக பணக்காரர்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சி தனிச் சலுகை அளிக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. அவ்வாறு அளிப்பதும் இல்லை.

எதிர்ச்சட்சி உறுப்பினர்கள் தேர்தலுக்கு முன்பு ராஜீநாமாச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கம்யூனிஸ்டிக் கட்சி உறுப்பினர்—அனுபவத்தோடு சொன்னார்கள், எதற்காக ராஜீநாமாச் செய்யவேண்டும், அகிலே என்ன பயன்? அதனிலே அவர்களுடைய செல்வாக்குப் போய்விடுமா என்ற பொருளிலே சொன்னார்கள். நானே கூட நினைப்பது உண்டு. அவர்கள் தான் வந்துவிட்டுப்போகட்டுமே, நாமே விட்டுக்கொடுத்துவிடுவோம் என்றால்—அவர்களுக்கு என்ன கொள்கை இருக்கிறது? ராஜ்ய சபாத் தேர்தலைப் பார்க்கிறோம். அவர்களிடத்திலே விட்டுவிட்டு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th March 1966]

12-30  
p.m.

டால் நாடு என்ன ஆவது? இதற்காகவா இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு சுதந்திரத்தைப் பெற்றோம்? ஸ்திரமான ஆட்சியை மக்களுக்கு அளிப்பதற்குப் பதிலாக தாட்சண்யத்தின்பேரால் நாட்டில் குழப்பமும், அராஜகமும் ஏற்படவா வழி செய்வது? அவர்களுடைய ஆட்சி என்று ஏற்படுமானால் அதைத் தவிர வேறு என்ன ஏற்படும்? இது எல்லாம் தான் எங்களுக்கு கவலையாக உள்ளது. விடுதலை பெற்று, நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக இவ்வளவு பாடுபட்டு என்ன பயன்? ஆகவே தான் மக்கள் ஆதரவைப் பெறுவதற்கு நாங்களும் முற்படுகிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தேர்தல் நெறியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். (திரு. சா. கணேசன் : நான் சொல்லாததைச் சொன்னதாகச் சொல்லவேண்டாம்) மன்னிக்கவேண்டும். கம்ப்யூட்டிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவருக்கு தேர்தல் நெறியில் அக்கறை இல்லை. (சிரிப்பு) கம்ப்யூட்டிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் சொன்னதை நான் முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இதற்கு முன் நடந்த தேர்தல் காலங்களிலும் எல்லாக் கட்சியினர்களும் ஒன்றுகூடி இதுபோல ஒரு ஒழுங்குக் கட்டுப்பாட்டை வைத்துக்கொண்டோம். அதன்படி நடந்தும் கொண்டோம். இதில் கட்சி நடப்பது ஒன்று, கட்சி அபேட்சகர்கள் நடப்பது ஒன்று, தவறான பிரசாரங்கள் ஒரு பக்கம். பணம் செலவு செய்வது மற்றவற்றைக் கவனிக்க சட்டமே இருக்கிறது. தேர்தல் கமிஷன் இருக்கிறது. அதற்குமேல் நாமே ஒரு நெறியை ஏற்படுத்திக்கொள்வதும் நல்லது தான். ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் நெருக்கடி நிலை வேறு இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தது என்ன என்றால் நெருக்கடி நிலையில் தேர்தல் கூடாது, தேர்தல் வேண்டும் என்று சொன்னால் நெருக்கடி நிலையை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இங்கே அங்கத்தினர்களும் அதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நெருக்கடி நிலைமை நம் கையில் இல்லை, எல்லையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அப்படி இருக்கிறபொழுது தேர்தலுக்காக நெருக்கடி நிலையை வேண்டாம் என்று சொல்வது சரியல்ல. நாட்டிலே சீனர்கள் தொல்லை அதிகப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நம்முடைய பாதுகாப்பு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொல்லை இருக்கிற வரையில் நெருக்கடி நிலையை எடுத்துவிடலாம் என்று எப்படிச் சொல்வது? டாஸ்கண்ட் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகு பாகிஸ்தான் உறவு பொறுத்தவரையில் நிலைமை சீர்ப்பட்டிருக்கிறது, சீர்ப்பட்டு இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லலாம், இன்னும் முடிவு ஏற்படவில்லை. ஆகவே, மற்றொரு பக்கத்தில் சீனர்களுடைய தொல்லை இருக்கிற போது நெருக்கடி தீர்ந்துவிட்டது என்று எவ்வாறு சொல்ல முடியும்? டிலிபென்ஸ் ஆஃப் இண்டியா ரூல்ஸ் எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவ்வப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பொறுத்துத்தான் அது பிரயோகிக்கப்படும். முன்பு விபரீதமான ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. ஏதோ ஒரு



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கலவரம் தான் அது. அதைப் பலர் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். பல அசம்பாவிதமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. அராஜகம் கூட சிறிது காலம் இருந்தது. அதை அடக்க மக்களைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்பட்டு வந்தது. நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு உகந்த முறையில் தான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. கனம் சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்பொழுது கலவரங்கள் இல்லை, சுமுகமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது, வழக்குகள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றனவற்றை வாட்ஸ் பெற வேண்டுமென்று கூறினார்கள். டாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் பாகிஸ்தான் உறவு முறையில் சுமுகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதற்காக நாட்டில் பாலாத்காரச் செயல்களிலே ஈடுபட்டவர்கள் மீது உள்ள வழக்குகளுக்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும்? மாணவர்களைப் பெற்றுத்தவரையில், யாராய் இருந்தாலும் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள். இன்றைக்கு ஒருசில மாணவர்களைப் பெரியவர்கள் தூண்டிவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது அச்சம் இருந்தால் நான் அவர்களுடைய சந்தேகத்தைப் போக்க முன்வருகிறேன். அதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் சும்மா இருந்தால்கூட தூண்டிவிடக்கூடிய பெரியவர்கள், அரசியல் வாதிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் நேராகப் போகாமல் மாணவர்களை எவ்வாறு பயன் படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்ற விவரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. மாணவர்கள் நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமென்று இருக்கிறபொழுது அவர்களைத் தூண்டிவிட்டு விபரீதங்களை ஏற்படுத்த முயற்சிப்பது நல்லதல்ல. இந்தி இந்த நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு அவசியம் என்றால் இந்த நாட்டைப் பிரிப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று ஒருவர் பேசியிருக்கிறார், என்று தகவல் வந்தது. மாணவர்களிடம் எனக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறது, மாணவர்கள் சிறிதும் தூண்டுதலுக்கு இரையாகமாட்டார்கள், ஏதோ; 1, 2 ஹாட் ஹெட்ஸ் மாணவர்கள் இருப்பார்கள், ஆனால் அவர்களும் இதில் நிதானத்திற்கு வந்துவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். [மொழிப் பிரச்சனையைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மற்ற உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். மொழிப்பிரச்சனை இருக்கிறது. ஆனால் மொழிப் பிரச்சனையை இந்த அரசாங்கம் தீர்க்கவில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள். மொழிப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு எதிர்க் கட்சியினர் என்ன வழி கண்டிருக்கிறார்கள்? ஒரு வழியாகவா பேசுகிறார்கள்? தி.மு.க வினர் மொழியைப்பற்றி ஏதாவது ஒரு வழியாகவா பேசுகிறார்கள்? அவ்வப்பொழுது மாறுபட்ட கருத்துக்கள் தான் வருகின்றன. ஆனால் அரசாங்கத்தின் போக்கு ஒரே போக்குதான், ஒரே கருத்து தான். எந்த மொழியும் திணிக்கப்படமாட்டாது. தாய் மொழியில் மாநில விவகாரங்கள் எல்லாம் நடைபெறும். நம்முடைய நாட்டில் பல மாநிலங்கள் சேர்ந்து இருக்கின்றன. இந்த நாட்டிலே எல்லாருக்கும் தொடர்பு வேண்டுமென்றால்—அசில இந்தியப் பொது விவகாரங்களில் தொடர்பு வேண்டுமென்றால் இந்திதான் வேண்டுமென்று போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்தினை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தி என்று வந்துவிட்டால் . . .

[5th March 1966]

**திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி:** முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நம் முடைய நாட்டிற்குத் தொடர்பு வேண்டும், தொடர்பு மொழியாக இந்தி இருக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள், இப்பொழுது தொடர்பு இல்லையா? இந்தத் தொடர்பு நீண்டகாலத்திற்கு இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறார்களா?

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்:** தொடர்பு ஆங்கிலத்திலே இருக்கிறது. அது அன்னிய மொழி, அதுவே போதும் என்று கூறுவதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. வேறு மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே நமக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலம் ட்ட அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆங்கிலம் இருக்கிறது அதுபோதும் என்ற வாதம் இருப்பது, எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அது ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதல்ல. அங்கு இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியும், இந்த அரசாங்கமும் இந்தி மட்டும் இருந்தால் இந்தியைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத மானவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள், கொஞ்ச நாலத்திற்கு ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து இந்தியோடு இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், பிரதம மந்திரி சொன்னார்கள் என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னார்கள். பிரதம மந்திரி என்ன சொன்னார்கள்? சென்னை மாநிலத்திலே உள்ள மக்களுக்கு அச்சம் இருக்கக்கூடாது, அவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படாத வகையில் உறுதியளிக்கவேண்டும் என்று இங்கே வந்திருந்தபோது குறிப்பிட்டார்கள். இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற வரையிலே ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும், அதற்கு ஏற்ற வகையிலேதான் எல்லா விவகாரங்களும் நடைபெறும். மாநிலத்திலே உள்ள சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சையைப் பொறுத்தவரையில் தாய்மொழியிலேயே விடை அளிப்பதற்குப் படிப்படியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமீ. மத்திய ஆட்சிப் பரீட்சையிலே எல்லா மொழிகளிலும் விடையளிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டது. ஆனால், அதை இன்னும் பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் இந்தியும் ஆங்கிலமும் கட்டாயப் பாடமாக இருக்கவேண்டியிருக்கும். 14 மொழிகளிலும் பரீட்சை எழுதலாம் என்று கொண்டுவந்தால் இந்தியும், ஆங்கிலமும் இருக்கவேண்டியிருக்கும். இந்தியிலும் விடையளிக்கலாம்; ஆங்கிலத்திலும் விடையளிக்கலாம் என்று இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது 14 மொழிகளிலும் விடையளிக்கலாம் என்று வரும்பொழுது இந்தியும் ஆங்கிலமும் இரண்டு மொழிகளையும் கற்கவேண்டியிருக்கும். இதை எப்படிச் செய்வது என்பது இன்னும் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது . . .

**திரு. மு. கருணாநிதி:** இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற வரையில், குறிப்பாக தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலம் நீடிக்கும் என்பதற்குச் சட்டம் வரும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்களித்தார்களே, அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்:** சட்டம் திருத்தப்படும் முடிவு மத்திய அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. வேறு



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பல அவசர அலுவல்கள் நிமித்தமாக பார்லிமெண்டு சபைக்கு அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஆனால், இப்போது மத்திய அரசாங்கம் அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் எவ்வாறு நடைபெறவேண்டுமோ அவ்வாறு நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. சட்டம் பார்லிமெண்டில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றக் கொஞ்ச நாள் ஆகும். ஆனால் அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் அப்படியே கையாளப்பட்டு வருகிறது. எவ்வளவு சிக்கிரம் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமோ அவ்வளவு சிக்கிரம் சட்டம் கொண்டு வரப்படும். ஸ்டாச்சூட் புக்கில் வராததால் பாதம் இல்லை. எது ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டுமோ அது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு நடைமுறையில் இருக்கிறது.

இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றித் தேர்தல் கால பட்ஜெட் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இதற்குப் பதிலாக என் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் 'இது எலெக்ஷன் கிரிடிசலம்' என்று சொல்லலாம். இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எலெக்ஷனைப் பற்றி ஒன்றும் நினைக்கவில்லை. எல்லோருக்கும் ஒரு பிரமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. சாப்பிடும் போதும் எலெக்ஷன்தானா? தேர்தலுக்கு இன்னும் கொஞ்ச நாள் இருக்கிறது. நோடிஃபிகேஷன் வந்த பிறகுதான் எலெக்ஷனைப் பற்றி நாங்கள் நினைப்போம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: 'நோடிஃபிகேஷன் வந்த பிறகுதான் நாங்கள் தேர்தலைப் பற்றி நினைப்போம்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி தேர்தல் நிதி ஓராண்டுக்கு முன்பிருந்தே வசூலிக்கப்பட்டு வருவதை அறிவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எங்கள் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தேர்தலைத் தவிர மற்ற வேலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. காங்கிரசில் வேலை செய்பவர்கள் மக்களிடத்தில் பணி புரிகிறார்கள். எல்லாம் தேர்தல் மயம் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் நல்ல காரியம் செய்தால் கூட தேர்தலுக்காகத்தான் செய்கிறோம் என்று சொன்னால் வேறு எப்படித்தான் செய்வது? வரி போட வேண்டுமென்றால் போடத்தான் வேண்டும். அதற்கு நான் சுணங்கவில்லை. போட அவசியம் இல்லையென்றால் போட மாட்டோம். 'முன்பு ஏன் வரி போட்டார்கள்? இது தேர்தல் பட்ஜெட், வரி இல்லாத பட்ஜெட் என்று காட்ட வேண்டுமென்பதற்காகப் போட்டிருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அவ்வளவு தூரம் ஜனங்கள் கூட ஏமாற மாட்டார்கள். முன்பு ஏன் வரி போட்டோம்? திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய காரணத்தால், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு வழி காண வேண்டுமென்றுதான் அப்போது அந்த வரி போடப்பட்டது. இல்லையென்றால் அந்தத் திட்டம் சிறு திட்டமாகப் போயிருக்கும். எப்போது வேண்டுமோ அப்போது போடுகிறோமே தவிர, வரவு செலவுத் திட்டம் வரி இல்லாத திட்டமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இப்படி அமைக்கவில்லை. மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகத்தான் போடுகிறோமே தவிர, மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்பட வேண்டுமென்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th March 1966]

பதற்காகப் போடவில்லை. ஒன்றுமே செய்யவில்லை, நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சியினர் பேசினார்கள். ஆனால், உண்மையான நிலை என்ன என்பதை மக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஒன்று தாழ்மையுடன் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர் சொன்னார், உங்கள் காங்கிரஸ் தலைவர் சொன்னார், உள்நாட்டு அமைச்சர் சொன்னார், பிணின்ஸ் கமிஷனுக்கு நங்களே எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் கள தங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லலாம். 'கோட்' செய்து சொல்லுவதை 'காபி ரைட்' என்ற முறையில் சொல்லக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த முறையே தவறுதல் என்று சொல்லவில்லை. நான் கல்லூரியில் வாசித்த போது பேராசிரியர் மாணவர்களுக்குச் சொல்லுவார்—'ஒரு ஆசிரியரை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டுவதாக இருந்தாலும் கூட அதை உங்கள் கருத் தாகச் சொல்லுங்கள். As professor Jurie Says...' என்ற பீடிகை எல்லாம் வேண்டாமென்று சொல்வார். அது சிறு வயதில் கையாண்ட வரம்பு. காங்கிரஸ் தலைவர் 'செய்தது போதாது' என்று சொன்னார் என்றால் என்ன? நாங்களே சொல்லவில்லையா? செய்தது போதும் என்றால் 'இப்போதே நீங்கள் வந்து இங்கே உட்கார்ந்து கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு போய்விடலாமே. செய்தது போதாது, இன்னும் லட்சியம் ஈடேறவில்லை. சோஷலிச லட்சியத்தை எவ்வளவு தூரம் அமலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதை ஆராய ஒரு குழு போட்டார்கள். அதற்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். நாங்கள் எல்லாம் அதை ஏற்றுக் கொண்டோம். அதிலே என்ன தவறு? உள்துறை அமைச்சர் சொல்கிறார் என்றால் அவர் இருக்கிற நிலைமையைச் சொல்கிறார். இன்னும் செய்யவேண்டியது இருக்கிறது. செய்ததில் தவறு இல்லாமல் இருக்காது. இமயம் போன்ற மகத்தான குற்றங்களைச் செய்திருக்கிறேன்' என்று கூறிய மகாத்மா காந்தியின் பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள் காங்கிரசில் இருப்பவர்கள். தப்பு இருந்தால் தப்பு என்று ஒத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். தப்பைத் திருத்திக் கொள்ளுகிறோம். செய்தது போதாது, மேலும் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் எல்லாம் சொல்கிறார்கள். பிணின்ஸ் கமிஷன் ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை நியமிக்கப்படுகிறது. எவ்வளவு தூரம் சலுகை பெறுவது, எவ்வளவு தூரம் உதவி பெறுவது என்பதற்காக நாங்கள் அங்கே வாதம் செய்வதை நீங்கள் திருப்பிச் சொன்னால் என்ன பிரயோசனம்? அவர்களுக்குச் செய்கின்ற வாதம் ஒன்று. அந்த மாதிரி வாதத்தைச் செய்து தமிழகத் திற்கு அதிக உதவி கோட்டுப் பெற்றது தப்பா? அதை வைத்துக் கொண்டு என்னமே நாங்கள் செய்யவில்லை என்று மேற்கோள் காட்டுவதில் என்ன பயன்? பிணின்ஸ் கமிஷனில் இருந்து நாம் பெற்றிருக்கிற பங்கு நல்ல பங்கு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பின்னால் அதைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்லுகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே சோஷலிசம் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். சோஷலிசத்தைப் பற்றிப் பல பேருக்குப் பல விதமான கருத்துக்கள், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வகையில் சோஷலிசத்தை உணருகிறார்கள். சோஷலிசம் என்பது மகத்தான ஒரு லட்சியம், எல்லோருடைய வாயிலும் அது அடிபடுகிறது. நாம் எந்தவகையில் மக்களுடைய நல்வாழ்க்கைக்குரிய வேலைகளைச் செய்வது, திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது என்ற முறையில் காரியங்களை செய்து கொண்டு வருகிறோம். சோஷலிச லட்சியம் மக்களிடையே உள்ள ஏற்றத் தாழ்வை அகற்றுவது. அடியோடு அந்த ஏற்றத் தாழ்வு அகற்றப்பட்டு விட்டது என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஏற்றத்தாழ்வு மறைந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. எப்படி அந்த சோஷலிச லட்சியத்தை அடைவது? பட்ஜெட்டில் சோஷலிசம் இல்லையென்று எதிர்க்கட்சியினருப்பவர்கள் சொன்னார்கள். எதைக் கொண்டு அவ்வாறு சொன்னார்கள்? எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்குவது தான் சோஷலிசமா? அவ்வாறு சொல்லுவது நான் சொன்ன உபநிஷத்து கதை மாதிரிதான் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் நாலாண்டில் பண்ணுவதுதான் சோஷலிசம் என்பது ஒரு சாரர் கொடுக்கிற விளக்கம், வியாக்கியானம் அல்லது டெபரீஷன். அவர்களுக்குத் தோன்றும் வகையில் இதுதான் சோஷலிசம், அது தான் சோஷலிசம் என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில், 'என்னுடைய மதிப்புக்குரிய நண்பர் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய பாக்கெட்டில் கையைப் போட்டு எடுத்துக் கொண்டு செல்வதுதான் சோஷலிசம்' என்று கூறலாம். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கருத்து இருக்கலாம். 'அடியோடு எல்லாவற்றையும் நாஷனலைஸ் பண்ணுவதுதான் சோஷலிசம், அதை இந்த அரசாங்கம் செய்யவில்லை; அது பற்றி இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை' என்று சொல்வது சரியல்ல. நம் முடைய நாட்டு அமைப்பைக் கனம் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் உணருவார்கள். நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் பாதி விவசாயத்தைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது. விவசாயம் தனியார் துறையில் தான் இருக்கும். நமது நாட்டில் பெரும்பாலோர் சிறிய விவசாயிகள்தான். அவர்கள் எல்லாம் தனிப்பட்ட நேராதாவில் விவசாயம் செய்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வைத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர்களுடைய எண்ணம் எல்லாம் கூடக் கரைந்து கொண்டு வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் வேண்டும்; விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கவேண்டும். இந்த எண்ணம் வேறு கருத்துக் கொண்ட நாடுகளிலே கூட இன்றைக்குப் பரவி வருகிறது. நம்முடைய நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களிலே பாதிப் பேர் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள். அது ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் கூட நமக்கு மிக்ஸ்ட் எகனமிய்தான். பொதுத் துறை, தனியார் துறை இரண்டையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டதான் செய்யவேண்டுமே தவிர, எல்லாமே பொதுத் துறை என்று செய்யமுடியாது. பொதுத் துறையும் தற்போது வளர்ந்து வருகிறது. தனியார் துறையை அடியோடு அகற்றிவிட முடியாது. அதற்கு விவசாயமே சிறந்த சான்றாகும். பப்ளிக் செக்டாரில் தொழில்கள் அதிகப்பட்டு வருகின்றன. மின்சாரத் துறை பப்ளிக் செக்டாரில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வரும்போது 23 கோடி ரூபாய் முதல் போடப்பட்டது. இப்போது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th March 1966]

200 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார போர்டைப் பற்றிச் சொல்லும்போது கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், சில பள்ளி விவரங்களைக் கூறி, மின்சார போர்டு வருமானம் குறைந்து விட்டது, வட்டி கூடக் கட்டவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன பள்ளி விவரம் சரியல்ல, அதை விளக்குவதற்கு நேரமாகும் என்ற காரணத்தால் விளக்கமாகச் சொல்ல முடியவில்லை.

அதை விளக்கலாம். அனால் நேரமாகும் என்பதால் விளக்கவில்லை. வட்டி எல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். மின்சார போர்டு நல்ல மறையில் இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கூற விடப்படுகிறேன். மக்கள் எல்லோருக்கும் பயன்படும் அளவில் பணி புரிவது சோஷலிசம் சர்வீஸும். மக்களின் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும், அவர்களின் குறைகளை நீக்குவதற்கும். இதைச் செய்து வருகிறோம். அது சோஷலிசம் இல்லையா? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியது போல் கல்விக்காக 45 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது நான் மறுசினம் விவாதத்திற்கு வர இருக்கிறது. கல்விக்காகச் செலவு செய்ய 45 கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் கல்வி வசதி பெற வழி செய்திருக்கிறோம் நம் மாநிலத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கூட சம்பளம் இல்லை. அந்திரா மாநிலத்தில் அவைச் செய்வதாக இருந்தார்கள். அது இந்த வருடம் சிடைப்பது என்று கள்ளிப் போட்டு விட்டார்கள். இரண்டு வருடங்களுக்காக நம் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு சம்பளம் சிடைப்பது அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏழைகள். நடுத்தர வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் என்ற கலலை இருக்கக்கூடாது என்று செய்கிறார்களோம். பள்ளிகளைப் பெருக்கி வருகிறோம். பள்ளிக் கூடங்களில் உள்ள வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த வருட செலவுக் கிட்டத்தில் எவ்வளவு சந்தடங்கள் இருந்த போதிலும் உடர்ப்பு பள்ளிகளில் படிக்கிற பக்கல் மூன்று வகுப்பப் பிள்ளைகளுக்கு இலவசமாக பாடப் புத்தகங்கள் அளிப்பது—மதிய உணவு பெறுகிற ஏழைப் பிள்ளைகளுக்காவது இலவசமாக புத்தகங்கள் அளிக்க 25 40 வசதிக்காக மெல் நிகி ஒதுக்கி இருக்கிறோம் என்றால் அது சோஷலிச கொள்கையை வட்டி எடுக்கப் படுகிற நடவடிக்கை அல்லவா? வேறு எவ்வளவோ செலவினங்கள் இருந்தாலும் இப்படி வசதி செய்ய முற்பட்டிருக்கிறோம்.

அகே மாதிரிக்கான் சுதாகாரக் துறையிலும், மருத்துவக் துறையிலும் ஹரினனங்கள், பிற்பட்ட வகுப்பினர் அவர்களின் நலனை நாடுகிற வகையில் அவர்களுக்கு பல நிராரணங்கள், பல வசதிகள் பல அபிவிருத்திக் கிட்டங்கள் போன்றவற்றைச் செய்து வருகிறோம் என்றால் சோஷலிசக் கொள்கையை நாம் அடியோடு பறக்கணித்து விட்டோம் என்று எவ்வாறு கூறுவது? ஏற்றக் தாங்களை அகற்றவேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் எண்ணம். அகற்ற கிட்டவட்டமான மறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த சோஷலிசக் கொள்கைக்கு மிகவும் உகந்ததுதான் வரிக் கொள்கை. வரியே கூடாது என்று



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கூறும் வகையில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வரியே இல்லாமல் இருந்தால் நல்லதுதான். வரியே அவசியம் இல்லை என்றாலும் சோஷலிச கொள்கையை மேற்கொண்டு செயலாற்றும் வகையில் வரி போடத்தான் வேண்டும். சோஷலிசத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையே வரி போடுவது. வசதி உள்ளவர்கள் மீது வரி போடுகிறோம். வசதியற்றவர்கள், வரி கொடுக்காதவர்கள் அவர்கள் எவ்வளவு ஏழைகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் மற்ற பணிகள் புரிய வேண்டிய வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும். ஆகவே இருக்கிறவர்களிடம் வரி போட்டு அவர்கள் தாங்கக் கூடிய அளவிற்கு வரி போட்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். சோஷலிசம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்று சொன்னால் எந்த நாட்டில் வரி போடவில்லை? வரியே போடாமல் எங்கே அரசாங்கத்தை நடத்துகிறார்கள்? ஒரு புள்ளிவிவரம் கூற விரும்புகிறேன்.

| Country.       | Year.   | Total tax of Central Government and lower tiers as percentage of national income. |
|----------------|---------|-----------------------------------------------------------------------------------|
| Germany        | 1954-55 | 33.8                                                                              |
| U. K.          | 1954-55 | 30.8                                                                              |
| Mainland China | 1953    | 25.3                                                                              |
| Netherlands    | 1951-55 | 29.6                                                                              |
| Norway         | 1952-53 | 29.1                                                                              |
| Australia      | 1953-54 | 28.0                                                                              |
| U. S. A.       | 1952-53 | 27.4                                                                              |
| Sweden         | 1953-54 | 23.7                                                                              |
| Denmark        | 1952-53 | 23.5                                                                              |
| Israel         | 1954-55 | 21.9                                                                              |
| Japan          | 1953-54 | 19.5                                                                              |
| Italy          | 1949-50 | 19.5                                                                              |
| Brazil         | 1952-53 | 15.9                                                                              |
| Indonesia      | 1952-53 | 11.3                                                                              |
| Pakistan       | 1952-53 | 8.9                                                                               |
| India          | 1952-53 | 6.86                                                                              |
|                | 1957-58 | 8.66                                                                              |

திரு. சா. கணேசன் : அவர்களின் 'பெர் காப்பிட்டா' இன்கம் எவ்வளவு? நாஷனல் இன்டஸ்ட்ரீஸில் எவ்வளவு பணம் போட்டது? அதில் எவ்வளவு லாபம் அல்லது நஷ்டம் வந்திருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாஷனல் இன்கம் விடிகா சாரத்தைச் சொன்னேன். இந்த மாநிலத்தின் வருவாய் அதிகப் பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். எப்படி அதிகப்பட்டது?

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th March 1966]

அதிக வரி போட்டு விட்டார்கள், இன்ஃப்ளேஷன் ஏற்பட்டு விலை அதிகமாகிவிட்டது, அதனால் பண வீக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். வரி புதிதாக போட்டார்கள் அதனால் வருமானம் அதிகப்பட்டு விட்டது என்று திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். மொத்தத்தில் ஆண்டுதோறும் வரி உயர்வைப் பார்த்தால் சராசரியாக 10.1 ரத வீசிதம் ஆக இருக்கிறது. முந்திய ஆண்டுடன் பார்க்கும்போது வரி உயர்ந்து கொண்டி தான் வருகிறது. நமது வருவாய் இனங்களில் விலைவாசி சம்பந்தப் படாத சில வருவாய்களும் இருக்கின்றன. நில வரி இருக்கிறது. மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் வரி இருக்கிறது. ரூபாய் பத்தய வரி இருக்கிறது. அக்ரிகல்ச்சரல் இன்கம் டாக்ஸைக் கூட கம்ப்யூட் செய்து விடுகிறோம். இவ்வளவு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று வாங்கிவிடுகிறோம். ஆகவே இம்மாதிரி எல்லாம் வருவதால் அதிக வரிகளின் விளைவால் இவ்வளவு வந்திருக்கிறது என்று சொல்வதற்கிடமில்லை. 1964-65-ல் வருவாய் அதிகப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் நம் மாநிலத்தில் மொத்தம் அதிக வருவாய் 35 கோடி ஆகிறது. வரியால் வந்தது, புதிய வரியால் கிடைத்து இருக்கிறது 14 கோடி தான். மதி 21 கோடி ரூபாய் (Ruoyant) வளர்ச்சியின் அறிகுறி என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பாய்ன்ஸி என்ற நான் பெருமை அடித்துக் கொள்வதாக சொல்ல வில்லை. இருக்கிற தகவலைச் சொல்கிறேன். புதிய வரி இல்லாமலேயே வருவாய் அதிகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. வருவாய் எல்லாம் குறைந்து போய் விட்டது என்று சொல்ல இடமில்லையென்பதற்காகத்தான் இவை குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன். இந்த ஆண்டு 50 கோடி ரூபாய் அதிக வருவாய் வருகிறது. அடிஷனல் டாக்ஸ் 23.9 கோடி ரூபாய்தான். ரூ. 26.2 கோடி 'பாய்ன்ஸி' தான். வருவாய் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. நம் மக்களின் செல்வ நிலை, வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஒரு திருஷ்டாந்தம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ட்ரல் டாக்ஸ், ஸ்டேட் டாக்ஸ் எல்லாவற்றையும் வைத்துப் பார்த்தால் நம் நாஷனல் இன்கம் 14 சத வீசிதம் தான் ஆகிறது. மற்ற நாடுகளைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னேன். நமது உற்பத்திப் பெருக்கினால் வருவாய் அதிகப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் ஒன்றமே இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்கிறேன். மேட்டூரில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற அலுமினியம் தொழிற்சாலையை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த தொழிற்சாலையில் இருந்து மட்டும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு அரசாங்கத்திற்கு இப்போது 15 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. லாபம் அதை விட அதிகப்படியாக வந்திருக்கிறது. ஒரு தொழிற்சாலையில் இருந்து மட்டும் 15 லட்ச ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. இந்த வரிகள் அதிகப்படக் கூடிய அளவில் இல்லை, எலாஸ்டிக்காக இல்லை என்று இந்த விவாதத்தை தொடக்கி வைத்த திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது, நம் மாநிலத்தில் இருக்கிற வரி இனங்கள் அபிவிருத்தி அடையக் கூடியதாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஒன்று நாம் உணர வேண்டும். இதை யொட்டி மற்றொரு யோசனை கூட கூறினார்கள். திட்டங்களுக்கெல்



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

லாம் மத்திய அரசாங்கத்தையும் மத்திய திட்டக் கமிஷனையும் நாம் எதிர்பார்ப்பவர்களாக இருக்கிறோம், ஏன் இந்த மாநிலத்திற்காக தனியாக ஒரு திட்டக்குழு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கூறினார்கள். நம்முடைய அரசியல் அமைப்பே ஃபெடரல் டைப் பல மாநிலங்கள் சேர்ந்து இந்த ஆட்சி அமைக்கப்படுகிறது. பாரத நாடு ஒரே நாடு, ஒன்று பட்ட நாடு. இந்த நாட்டிற்கு எந்தவிதத்திலும் பலவீனம் ஏற்படுத்த நாம் சிறிதும் நினைக்க மாட்டோம். அதற்குரிய யோசனைகளையும் நாம் கூற மாட்டோம், கூறவும் கூடாது, நாட்டுப் பாதுகாப்பு மத்திய ஆட்சியின் பொறுப்பில் இருக்கிறது; வேறு சில இனங்கள் மத்திய ஆட்சியில் இருக்கின்றன. அதற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடிய முறையில் நாம் ஒன்றும் நடந்து கொள்ளக் கூடாது. வருமான வரி இருக்கிறது, போதிய அளவில் இந்த வரி வரவில்லை என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் பறுக்கவில்லை, போதிய அளவில் வரவில்லைதான். நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு வரவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். சில சமயங்களில் கணக்குகளைச் சரிபார்க்க கொடுப்பதில்லை. பாக்கியும் வருகிறது, அதையும் வசூலிக்கின்றோம். விற்பனை வரியும் அப்படித்தான்; ஆனால் இப்போது விற்பனை வரியைப் பொறுத்த அளவில், வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்கம் டாக்ஸை நாமே வைத்துக்கொள்ளலாமே என்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. கனடா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகள் நம்மைப் போன்ற அமைப்பைக் கொண்ட நாடுகள்தான். அந்த நாடுகள் இன்கம் டாக்ஸை நாங்களே போட்டுக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லி அவர்களே போட்டுக்கொண்டார்கள். அதில் வருமானம் குறைவாகத்தான் வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதிலும் எவ்வுஷன் வந்து விட்டது, அது எல்லாஸ்டிக்காகத்தான் இருந்தது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, இப்படிப்பட்ட வரிகளை நாம் எடுத்துக்கொள்வதில் உண்மையாகவே நல்ல பலன் ஏற்படுமா என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். யுனிடெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆஃப் அமெரிக்காவில் சில மாகாணங்களில் இன்கம் டாக்ஸ், ஏக்ஸைஸ் டாக்ஸ், கஸ்டம்ஸ் டாக்ஸ் இவைகளை எல்லாம் மாகாணங்களே எடுத்துக்கொண்டு வரி போட்டன. அப்படிப் போட்டதில் இன்கம் டாக்ஸ் 4.5 சதவிகிதம் தான் வருமானம் வந்தது. எஸ்டேட் டியூட்டி போட்டார்கள். அதில் 5.1 சதவிகிதம்தான் வந்தது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட வரிகளைப் போடுவதில் மாநிலங்களுக்கு வருமானம் அதிகமாக வராது. மத்திய ஆட்சியில் இருப்பது தான் நல்லது. ஏக்ஸைஸ், கஸ்டம்ஸ் இவை எல்லாம் மத்திய ஆட்சியில் இருந்தால்தான் மாநிலங்களுக்கு வசதி. இல்லையென்றால் ஒவ்வொரு மாநிலமும் தங்கள் இஷ்டம் போல் வரியைப் போட்டுக்கொண்டு இருப்பார்கள். அதனால் நமக்குத்தான் பாதகம் ஏற்படும். ஆகவே மத்திய ஆட்சியில் இப்படிப்பட்ட வரிகள் இருப்பதுதான் நல்லது. இவ்விதம் அவர்களிடத்தில் இருந்தாலும் வருமானத்தில் நாம் சரியாகப் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். பகிர்ந்து கொள்கிற விஷயத்தில் நாம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 15th March 1966

பாதிக்கப்படவில்லை. ஏதாவது 'டெவலாஷன்' ஏற்பட்டால் அதை ஹைபுனான்ஸ் கமிஷனிடத்தில் சொல்லுகிறோம். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போது மத்திய வரிகளின் மூலமாக 326 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தது. 103 கோடி ரூபாய் மான்யமாக வந்தது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வரிகள் மூலம் வருமானம் 712 கோடி ரூபாய், மான்யமாக வந்தது 207 கோடி ரூபாய், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1,191 கோடி ரூபாய் வரியாக வந்தது. மான்யமாக வந்தது 332 கோடி ரூபாய். நான்காவது திட்டத்தில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது, வரியாக வருவது 1,860 கோடி ரூபாய், கிராண்டாக கிடைப்பது 603 கோடி ரூபாய் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு நாம் எவ்வளவு தூரம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நமது பங்கை பகிர்ந்துகொள்ள முடியுமோ அந்த வகையில் இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. ஆகவே நமது பொருளாதார நிலைமை சீர்பட்டு வருகிறது. அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது என்பதைத்தான் இவையெல்லாம் காட்டுகின்றன.

மற்றொரு குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், இந்த நாட்டைக் கடனில் ஆழ்த்தி விட்டார்கள் என்பது. நம்முடைய சர்க்கிக்கு மீறி நமது நாட்டைக் கடனில் ஆழ்த்தி விட்டோம் என்பதுதான் குற்றச் சாட்டு. எந்த நாடும் வெளிநாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்காமல் தங்கள் நிலைமையைச் சீமாரித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நம்மை விட நீண்ட காலத்திற்கு முன் சுதந்திர மடைந்த நாடுகள் கடன் இன்றையதினம் கடன் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டில் 1965-ல் இருந்த கடன் நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், அதாவது பப்ளிக் டெப்டை எடுத்துக் கொண்டால் 1965-ல் பப்ளிக் டெட் என்ற வகையில் பெர் காப்பிட்டா 178 ரூபாய், அமெரிக்காவில் 1963-ல் 7,715 ரூபாய். கனடாவில் 1961-ல் 6,951 ரூபாய். (திரு. வெ. சிறுஞ்ஞாழ்நதி: பெர் காப்பிட்டா இன்கம் எவ்வளவு என்றும் சொல்லுங்கள்) வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் ஏன் இவ்வாறு கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள்? நான் சொல்வது எந்த அளவிற்கு மற்ற நாடுகளுக்கும் கடன் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றித்தான். யுனைடெட் கிங்டத்தில் 1961-ல் 7,150 ரூபாய் இருக்கிறது. நம்மிடத்திலே அவர்கள் கடன் பட்டிருந்தார்கள். இஸ்ரேலில் 1963-ல் 4,848 ரூபாய். சிலோனில் 1962-ல் 3:8 ரூபாய், தாய்லாந்தில் 1963-ல் 53 ரூபாய், பாங்கிஸ்தானில் 1963-ல் 51 ரூபாய். இவ்விதம் மொத்தத்தில் பார்த்தால் நாம் வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடன் அதாவது எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்டு வாங்கியிருக்கும் கடன் உட்பட சேர்த்துப்பார்த்தால் 438 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. ஆனால் 428 கோடி ரூபாய் 'புக் வால்யூ' என்றிருந்தாலும், நம்முடைய 'அஸெட்' என்ன என்பதைப் பார்த்தால் 564 கோடி ரூபாய்க்கு இருக்கிறது. 428 கோடி ரூபாய் கடன், இதற்கு நம்மிடம் இருக்கும் 'அஸெட்' அல்லது சொத்து 564 கோடி ரூபாய். ஆகவே நமக்கு இருக்கின்ற கடனை நினைத்து வருத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மற்றொன்றையும் பார்க்கிறோம். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நாம் எவ்வாறு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம், எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோம் என்பதையும், இன்னும் அபிவிருத்தி அடையாததற்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது, நம் முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஜனத்தொகை நெருக்கம் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை ஒரு சதுர மைலுக்கு ஜனத்தொகை 660 ஆக இருக்கிறது. பாரத நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சதுர மைலுக்கு ஜனத்தொகை 380 என்றிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற விஸ்தீரணத்தையும் அதோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். விஸ்தீரணத்தை எடுத்துப் பார்க்கும் பொழுது தமிழ்நாட்டில் 4.19 என்றிருக்கிறது. பாரத நாடு என்று பார்க்கும்பொழுது 7.8 என்றிருக்கிறது. இந்த நிலமையை நாம் உணர்ந்து கொண்டோமென்றால், நாம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோமா இல்லையா என்பதை நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். நமதுநாட்டில் ஜனத்தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக எவ்வளவுதான் அபிவிருத்தி பெருகியிருந்தாலும் சராசரி என்று பார்க்கும்பொழுது குறைவாக இருக்கிறது. மோத்தத்தில் பார்த்தால் நாம் அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டோம் இருக்கிறோம் என்பதை நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். நம்முடைய மாநிலத்தில் நீர்ப்பாசன வசதி பெற்றிருக்கின்ற இடங்களைப் பார்த்தால், உடனடியாக இதிலிருந்து பலன் எதிர்பார்க்க முடியாது என்றிருந்தாலும் கூட, ஓரளவுக்குப் பலன் பெற்றுந்தான் இருக்கிறோம். பாம்பிக்குளம்—ஆனியாறு திட்டத்தைப்பற்றி திரு. மதியழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திட்டம் நீர்ப்பாசனத்திற்கு மட்டுமல்ல, மின்சார உற்பத்திக்கும் ஓரளவு பயன் அளிக்கக் கூடிய திட்டமாக இருக்கும். இதில் வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதே என்பது நமது பிரச்சனை அல்ல, மக்களுக்கு வசதி ஏற்படவேண்டும் என்பது தான் நமது குறிக்கோள். இந்த வகையில் அரசாங்கத்திற்கு ஓரளவுக்கு நஷ்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற முறையில் தான் இப்போது டிரான்ஸ்போர்ட் துறை நடந்து வருகிறது. அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் நாம் எல்லாக் காரியங்களையும் நடத்தி வருகிறோம். இரிகேஷனைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாட்டில், 'Net area irrigated as percent-age to the net area sown' 38.6 என்றிருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் இருப்பது 18.1 என்றிருக்கிறது. இதில் மட்டுமல்ல, மின்சாரத்தை உபயோகிக்கின்ற விஷயத்திலும், 'per capital consumption of electricity' தமிழ்நாட்டில் 76 யூனிட் என்றிருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் பார்த்தால் 55 யூனிட் தான் இருக்கிறது. மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் எடுத்துக்கொண்டால், 'Number of motor vehicles per 100 square miles' தமிழ்நாட்டில் 110 என்றிருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் 53 என்றிருக்கிறது. இதையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு கவனம் செலுத்துவோம் என்றால், நாம் இதில் போதிய அளவிற்குச் சாதனைகளைச் சாதித்து வருகிறோம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[5th March 1966]

என்பது புலனாகும். அதே நேரத்தில் நமது பொருளாதார நிலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. மக்களும் நல்ல வசதி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது தான் புலப்படும்.

நம் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பஞ்சப்படி வழங்குவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் முக்கியமாகச் சாதாரணக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏதோ நாங்கள் ஒரு விதத்தில் திருப்பத்தில் கட்டுப்பட்டு விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலே கொடுத்தால் கொடுப்பதாகச் சொன்னோம், இப்போது கொடுக்க இயலாது என்று சொல்லி எங்கள் போக்கையே மாற்றிக்கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். அது முற்றிலும் தவறு. அதற்கு ஒன்றும் ஆதாரமே இல்லை. உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்த மட்டில், நம் சர்க்கார் எதிர்க் கட்சியினர் சொன்னாலும், சொல்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்காக அவர்கள் வாதாடினாலும் வாதாடாவிட்டாலும் இந்த அரசாங்கம் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கவனித்துக்கொண்டு தான் வருகிறது. 1960-ம் வருஷத்தில் சம்பள விதத்தில் மாறுதல் ஏற்பட்டு, பஞ்சப்படியையெல்லாம் சம்பளத்தோடு சேர்த்து, அவர்களுக்கு ஆண்டு தோறும் ஐந்து கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் அளவுக்கு வகை செய்தோம். இன்கர்ஸ்ட் ரிட்டயர்மென்ட் பெனிபிட்டுஸ் எல்லாம் கொடுத்தோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் பஞ்சப் படியை 25 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கூட்டிக் கொடுத்தோம்.

“The Family Pension Scheme was liberalised. Pension to the employee's wife for life in the event of the death of the employee has been given and the limit which was previously fixed for five years has been reduced to one year.”

இதெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். அப்புறம் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தெரிவித்துள்ளபடி ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்த பட்ச பென்ஷன் தொகை ரூ. 20 ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி ப்ராவிடென்ட் ஃபென்ட் திட்டத்திலும், நாம் அவர்களுக்காக ப்ராவிடென்ட் ஃபென்ட் வசூலித்த போதிலும் தாராளமாக அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த வசதியை அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் எல்லாம் எத்தகைய நிவாரணம் அளிப்பது, எப்படி அளிப்பது என்பதெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கும் விஷயம். இந்தப் பஞ்சப்படி உயர்வும் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. பஞ்சப்படியை உயர்த்துவது என்பது தான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். அதிலும் கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் தேர்தல் கண்முன்னே நிற்கிறது. தேர்தல் கட்டத்தில் கொடுக்கவேண்டும், தேர்தல் நெருங்கும்போது கொடுத்தால் நல்லது என்று நினைக்கின்றதாகச் சொன்னார்கள். தேர்தலுக்காகக் கொடுப்பது இல்லை. கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு 3 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. எப்படிக் கொடுப்பது, எங்கிருந்து கொடுப்பது என்று பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். நான் கொடுப்பதாகத் தான் இருக்கிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தாராள



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மாகச் சொன்னார்கள். அக்டோபர் வரை போகலாம் என்று சொன்னார்கள். இது வரையில் போகாது. அக்டோபர் என்று ஆயர்கள் தேர்தல் தேதியை வைத்துக்கொண்டு சொல்லலாம். இதில் தேர்தலே இல்லை. கணக்குப் பார்த்து, எப்படிக் கொடுப்பது என்று பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையிலும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

நல்ல வரியைப்பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் முன்பே குறிப்பிட்டதுபோல நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் குறைவு. நிலம் இல்லாதவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வசதிகளையும் பெருக்கவேண்டும். நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் குறைவாக இருந்தாலும் அவர்களிடத்திலே ஓரளவு வரி வசூலித்து, அதைக் கொண்டு அவர்களை விட தாழ்ந்த வசதிகளில் இருக்கிறவர்களுக்கு வசதிகளைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் நிலவரி இருக்கிறது. நிலவரியைப் பார்த்தால் அது அதிகம் என்றும் கூறுவதற்கில்லை. லோக்கல் செஸ்ஸாக வசூலிப்பது அந்தந்த இடத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியனால் செலவழிக்கப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனால் செலவு செய்யப்படுகிற ஒரு நிலையிலேதான் லோக்கல் செஸ் வசூலிக்கப்படுகிறது. மற்றபடி மொத்தத்தில் பார்த்தால் சாதாரண ஆண்டில், தஞ்சையை எடுத்துக்கொண்டால், குறைந்தபட்சம் செலவெல்லாம் போக, சம்பா பயிர் சாதாரணமாக விளைந்தால், இப்போது திருக்கும் விலைப்படி நெட் இன்கம் ரூ. 300-க்குக் குறையாது இந்த வரி, செஸ், சர்சார்ஜ் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் ரூ. 35-க்கு மேல் போகாது. இப்போது அதிகமாக 25 சதவிகிதம் என்று கூறினார்கள். 25 சத விகிதம் என்பது திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று, நெருக்கடி நிலையில், வேறு வருவாய் இல்லை என்று தான் போடப்பட்டது. ஆனால், அது எவ்வளவு ஆகிறது. சராசரி ஏக்கருக்கு 4½ ரூபாய் அல்லது 5 ரூபாய் ஆகிறது. அதைத் தொடர்ந்து என்ன செய்கோம் என்றால், நெல் விலையை ஏற்றினோம். நெல் விலையை அதிகப்படுத்தியதிலிருந்து அவர்களுக்கு எவ்வளவு வருகிறது என்று பார்த்தால் ரூ. 30 வருகிறது. விந்தை நெல், வைத்துக் கொள்கிற நெல், உற்பத்தி ஆகிற நெல் எல்லாவற்றையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு அதிகமாக 30 ரூபாய் வருகிறது. முப்பது ரூபாய் நெல் விலையை உயர்த்தி, பயிரிடுகிறவர்களுக்கு அந்தச் சலுகையை அளித்து அவர்களிடமிருந்து 4½ ரூபாய், 5 ரூபாய் அதிக வரியாக வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் இது அக்கிரமமான வரி, அநியாய வரி என்று கூறுவது பொருந்தாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இவ்வாறு வரி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறவர்கள் சில சமயங்களில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சில சமயங்களில் அவர்களுக்குப் பயிர் கெட்டுப்போய் விடுகிறது. அல்லது பயிர்களுக்குப் போதிய தண்ணீர் இல்லாமல் அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்தில் தண்ணீர் வராமல் அல்லது வேறு காரணத்தினால் பயிர்கள் அடியோடு கெட்டுப் போய்விட்டன என்றால் அதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன. வரி வஜா செய்ய விதிகள் இருக்கின்றன. அது கவனிக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 15th March 1966

கப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டில் வரி-வஜா செய்வது தாராள முறையில் கவனிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி உலெக்டர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டர்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். அதே மாதிரி சரியாக விளையாத இடங்களில் குத்தகைக்குச் சாகுபடி செய்கிறவர்கள் குத்தகை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று கனம் கமயூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வருகிற விஷயம். ஆனால் கொடுக்கக் கூடியவர்களும் நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஒன்றுமே கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லுவதும் முறை அல்ல. இருக்கிற சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் குத்தகைதாரர்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்றால் அது கவனிக்கப்படும். வேண்டுமென்றால் அதற்காகச் சட்டத்தை மாற்றவும் அரசாங்கம் தயங்காது. குத்தகைதாரர்களும் நியாயமாக எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தலைவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு இடம் தராத வகையில் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. மேலும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மொத்தத்தில் நெல் உற்பத்தியைப்பற்றி கமயூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நெல் உற்பத்தியைப் பற்றிக் குறைத்துக் கூறவில்லை. இரண்டாவது திட்டத்தின் போது 53 லட்சம் டன். இப்போது 51 லட்சம் டன் ஆகியிருக்கிறது. 70 லட்சம் டன் வரையில் ஆகவேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தோம். நான் இதைப்பற்றித் திருப்பித் திருப்பிக் கூறியிருக்கிறேன். இரசாயன உரம் எதிர்பார்த்த அளவு கிடைக்காதது தான் குறைபாட்டுக்குக் காரணம். மைனர் இரிகேஷன்கு இவ்வளவு பூச்சி மருந்து உபயோகிப்பதால் இவ்வளவு, விதைகள் உபயோகிப்பதால் இவ்வளவு, மற்றவைகளால் இவ்வளவு என்று வைத்திருக்கிறோம். இரசாயன உரத்தை உபயோகிப்பதால் அதிக பட்ச உற்பத்தி பெறுவது எவ்வளவு என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அதில் எதிர்பார்த்த அளவு இரசாயன உரம் கிடைக்கவில்லை. அந்த அளவுக்குத்தான் குறையும். வேறு குறையாது. விவசாயிகளும் வேறு முறைகளையெல்லாம் கையாள முற்படுகிறார்கள். அதற்காக அவர்களைப் பாசாட்டுகிறேன். அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் எந்த எந்த வகைகளில் உதவி அளிப்பது, கடன் கொடுப்பது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறது. அதோடு விவசாயிகள் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க தீவிரத் திட்டங்கள், க்ரான்ட் ரொகரம் எல்லாம் கூட அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு பக்கத்தில்



5th March 1966]. [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள், மற்றொரு பக்கத்தில் உற்பத்தி போதிய அளவு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களே என்று சொன்னார்கள். ஒன்று அகில இந்தியாவைப் பொறுத்தது, மற்றொன்று தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ரேஷன் அளவு 16 அவுன்ஸ், 18 அவுன்ஸ் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இருக்கிறதை யாரும் எடுத்துக்கொண்டு போகவில்லை. இந்த ஆண்டு வைத்துக் கொள்ளலாம். எப்படி இருந்தாலும் சேமித்துக்கொள்ள இடம் கொடுக்கவில்லை. இன்றைக்குச் சாப்பிடுகிறார்கள். பெரிய நகரங்களில் நாம் இப்பொழுது கூட கோதுமையையும், அரிசியையும் சேர்த்து 10 அவுன்ஸ் கொடுக்கிறோம். மற்றபடி தானியங்களுக்கும் கொடுக்கொட்டிருக்கின்றன. மற்றபடி தானியங்களுக்கும் இருக்கின்றன. 'மார்க்கெட்டிங் ஸ்பீனலைசு' தான் நாம் 'ப்ரொக்யூர்' செய்கிறோம். எல்லாவற்றையும் 'ப்ரொக்யூர்' செய்யவில்லை. எல்லாவற்றையும் சேர்த்தால் 16 அவுன்ஸ், 18 அவுன்ஸ் இருக்கிறது. கூடியவரைக்கும் விலையையும் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று நான் திருப்பவும் சொல்லுகிறேன். விலைக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. பரிபாணமாக விலைக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. நாம் விற்பனை ரூ. 1.44 ரூபாய் 1.22-க்குக் கூட நல்ல பச்சரிசி கிடைக்கிறது. அந்த அளவுக்கு கிடைக்கிறது. நகரத்தில் மட்டும் அந்த வசதி அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் நகரத்தில் வாங்கும் சக்தி அதிகமாக இருக்கிறது. மக்களிடத்திலே வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கவில்லை என்பதை நான் வருக்காலம் கெட்கொள்ள மாட்டேன். வாங்கும் சக்தி அதிகரித்துக்கான் இருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகமாயிருப்பதால் ஒரு 'ஃபாக்டர்'. கேரளாவில் இவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டாலும், கேரளாவிலும் கூட மார் கெட்டில் அரிசி கிடைக்கிறது. ஓரளவுக்கு நாம் விலையைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம். இன்னும் அதைவிடக் குறைந்த விலைக்கும் அரிசி விற்கப்படுகிறது என்ற தகவல் வராமல் இல்லை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: விலை கட்டுப்பாடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ராஷ்ய அரசாங்கம் தயாரித்த புள்ளிவிவரப்படி ஜூலைமீல் கன்ஸ் சூமர் இன்டெக்ஸ் 672, டிசம்பரில் 710. அதிலே நிற்கிறது அப்படியே. இதற்குத்தான் விலை கட்டுப்பாடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அர்த்தமா? 710-ல் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று திருப்தி அடைகிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தப் புள்ளிவிவரத்தை நானும் பார்க்கிறாக்கிறேன். இந்த உயர்வக்குக் காரணம் அரிசி மட்டும் இல்லை. வேறு பல பொருள்களும் இருக்கின்றன.

கொள்முதல் செய்வதுபற்றி கனம் உறுப்பினர் குறை கூறினார்கள். விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையிலே சமீபத்தில் ஒன்றி ரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பிரத்தியேகமாக உாம் வாங்குவதற்கு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th March 1966]

என்று மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லி, அவர்கள் ரூ. 1½ கோடி கடன் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். பிரத்தியேகமாக இது வரையிலும் கொடுப்பதைத் தவிர்த்து அந்தக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தொழில் துறையிலும் உற்பத்தி பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. சிறு தொழில்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சிறு தொழில்கள் கார்ப்பரேஷன் மூலம் வருமானம் வந்தது தெரியாமல் இருக்கலாம். மொத்தத்தில் பார்த்தால் ஒரு ஆண்டில் மட்டும் ரூ. 28.5 லட்சம் லாபம் வந்திருக்கிறது. தொழில் துறையிலும் லாபம் வராமல் இல்லை. உற்பத்தி பெருகாமல் இல்லை. விவசாயத்திலும் முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டுதான் வருகிறோம். விவசாயிகளுக்கு எந்த வகையில் ஊக்கமும் ஆதரவும் அளிக்கவேண்டுமோ, உதவி, சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் அளித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த அளவுக்கு விலையையும் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு உயர்த்தி சலுகை அளித்திருக்கிறோம். இப்பொழுது இருக்கிற 'கண்ட்ரோல்டு எகானமி' என்பது தவிர்க்க முடியாதது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே ஷார்டேஜ் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஷார்டேஜ் இல்லாவிட்டாலும், அகில இந்திய ரீதியில் ஷார்டேஜ் இருக்கிறது. ஷார்டேஜ் இல்லாவிட்டாலும் மிகவும் உபரியாக இல்லாத நிலைமையில் அப்பொழுதும் நாம் கண்ட்ரோல் பண்ணவேண்டியது அவசியம். தவிர்க்க முடியாத வகையில்தான் கண்ட்ரோலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கண்ட்ரோலில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு மோகம் இல்லை. ஆனால் நாம் மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். சென்ற ஆண்டில் நடந்த சம்பவங்களை நாம் கண்டோம். நான்கு மாநிலங்களும் ஒரே ஸோனாக இருந்த பொழுது, எவ்வளவு தூரம் அதிகமாகத் தானியங்கள் இங்கிருந்து கேரளாவுக்குச் சென்றது என்பது நமக்குத் தெரியும். அதனால் இங்கு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு மக்கள் அவதிப்பட்டதை, மக்கள் க்பூ வரிசையில் நின்று தவிந்ததை கனம் உறுப்பினர்கள் மறந்திருக்க முடியாது. அந்த நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் 'ப்ரொக்யூர்மெண்ட்' ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். தனித் தனி ஸோனாக இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். அப்படியிருந்தால்தான் நாம் எவ்வளவு மிச்சம் பிடித்து கேரளாவுக்குக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு கொடுக்க முடியும். தனித் தனி ஸோனாக இருப்பதை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று சிலர் தெரியாமல் சொல்லுகிறார்கள், அல்லது வேறு எண்ணத்துடன் சொல்லுகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. ஸோனை எடுத்துவிட்டால், கண்ட்ரோல் முடியாது, ப்ரொக்யூர்மெண்ட் முடியாது. மக்கள் அவதிப்படுவார்கள். தனி ஸோன் இருப்பதை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். தனி ஸோனாக இருப்பதுதான் நலம் என்று நாம் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். நாம் மார் கெடபிள் ஸர்ப்ளஸைத் தான் ப்ரொக்யூர் செய்கிறோம். விவசாயிகள் சொந்த உபயோகத்துக்கு, விதைக்கோ அல்லது உணவுக்கோ வைத்துக்கொண்டது போக மீதியைத்தான் கொடுக்கச் சொல்லு



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கிரேம். வெளியிலே விற்கக்கூடியதை அரசாங்கத்திற்கு விற்க வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். வெளியிலே விற்பனையும் அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற கட்டுப்பாடு விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கும்பொழுது அரசாங்கத்தினிடம் கொடுங்கள் என்று தான் கேட்கிறோம். அப்படி அவர்களிடம் வாங்கி அதை அரசாங்கம் பகிர்ந்து கொடுக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் 6 மாவட்டங்கள் பற்றாக்குறை மாவட்டங்கள், 6 மாவட்டங்கள் உபரி மாவட்டங்கள். பற்றாக்குறை மாவட்டங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பாக்கி இருப்பதை கேரளாவுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து இந்த மாநிலத்திற்கு ஒரு குறைவும் இல்லாமல், இந்த மாநிலத் தேவையைப் பரிபூரணமாகக் கவனித்துக்கொண்டு, மேலும் இருப்பதை கேரளாவுக்குக் கொடுக்கிறோம். அந்த வகையில்தான் கொள்முதலைக் கையாளவேண்டியிருக்கிறது. ஒன்றிரண்டு இடங்களில் ஏதோ சில குறைகள் இருக்கலாம். குறையை மிகைப்படுத்திச் சொல்லுவது நல்லது அல்ல. ஒரு ஏக்கருக்கும் குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் கொள்முதல் கட்டாயம் இல்லை. ஆனால் அவர்களும் அவர்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளுவதற்கு விற்பனையாக ஆகவேண்டும். அப்படி விற்கும் பொழுது அரசாங்கத்தின் ஏஜெண்டுகளிடம் கொடுங்கள் என்று தான் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு மேலே இல்லை. ஒரு ஏக்கர் 2 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்று நிலம் இருப்பதற்குத் தகுந்த மாநில ரீதியிலான, 4 மூட்டை, 8 மூட்டை என்று கொள்முதல் செய்யப் படுகிறது. அதைக் கூட கலெக்டர்கள் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். 'பிரைசீசஸ் இல்லை, என்னால் கொடுக்க முடியாது' என்று சொன்னால் அதற்குப் பரிசாரம் அளிக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

நிர்வாகத்தில் சிக்கனத்தைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பரந்த நிர்வாகத்திலே எந்த வகையிலே சிக்கனம் செய்வது என்பதை நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்களின் அனுபவத்தைக் கொண்டு ஆராயவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். அந்த வகையில் இப்பொழுது ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். அப்படி ஆராயும்பொழுது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றியும் கவனிக்கப்படும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதுதான் திட்டத்தினுடைய அடிப்படை. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில், எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது, எப்படிக் கொடுப்பது, வேலை எப்படிச் செய்கிறார்கள், மக்களை எப்படித் திருப்தி செய்வது, மக்களுடைய தேவைகளை நாம் எவ்வாறு பூர்த்தி செய்வது, அதற்குரிய வகையிலே நாம் நிர்வாகத்தை எப்படி மாற்றி அமைப்பது, திருத்தி அமைப்பது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். இதுவரையிலும் வேலை செய்கிறவர்கள், அதிலும் முக்கியமாக ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாக வேலை செய்கிறவர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th March 1966]

கள் ஒருக்காலும் வேலையை விட்டு நீக்கப்படமாட்டார்கள், அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்படும், ஒன்றும் குறைவு இருக்காது. ஆனால் நேற்று, அல்லது முன் தினம் அல்லது 4 நாட்கள், 10 நாட்களுக்கு முன்பு வேலைக்கு வந்திருந்தால், தேவையில்லாவிட்டாலும் அவர்களுடைய கூட நாம் சீடித்து வேலையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கக்கூடாது என்ற நிலை இருக்க முடியாது. அனாவசியமாக நாம் மக்களுடைய வரிப்பணத்தைச் செலவழிக்கக்கூடாது. பயன் படுத்தக்கூடாது. எந்தெந்த வகையில் இதிலெல்லாம் நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமோ, அந்த வகையில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். யாருக்கும் வேலை போய்விடும் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை.

மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மது விலக்குத் திட்டம் நல்ல முறையில் தான் அமல் நடத்தப்படுகிறது. ஏதோ ஒரு இடத்தில் கொலை நடந்துவிட்டது என்றால் அது தான் கொட்டை எழுத்தில் பத்திரிகையில் வந்துவிடுகிறது. அதனால் ஊர் பூராவும் கொலை மயமாகப் போய்விட்டது என்று அரத்தம் இல்லை. எங்கேயாவது ஒன்றிரண்டு இடங்களில் தவறு நடக்கலாம், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சலாம். மதுவிலக்குச் சட்டம் வந்தபிறகு குடிப்பழக்கம் உள்ளவர்களில் 100-க்கு 80 பேர்கள் மீட்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்தச் சட்டமும் பரிபூரணமாக அமல் நடத்தப்படும், ஒரு குற்றம் கூட நடக்காமல் நிறைவேற்றப்படும் என்பது முடியாது. மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அதை மாற்றும் உத்தேசம் இல்லை. கூடியவரையில் அது சரியாகத்தான் அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ரொம்பக் கண்டிப்பு, சட்டப்படி பெர்மிட் கேட்டால் கூட அவருக்கு பெர்மிட் கொடுப்பதற்கு கை வருவதில்லை, அவ்வளவு கண்டிப்பு. ஆகவே, மதுவிலக்குத் திட்டம் எந்தவிதத்திலும் தளர்த்தப்பட மாட்டாது. அதுபற்றி நல்ல வகையில் கவனம் செலுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்டைப் பற்றி ரொம்ப நாட்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இது ஒரு 'சாம்ப்ளிகேட் பிராஜெக்ட்'. சாதாரணமாக ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கிறோம் என்றால் எல்லாம் ஒரே மாதிரி இருக்காது. கார்ப்ப காலம் பலவிதம். யானைக்கு ஒரு காலம், பெண்மணிக்கு ஒரு காலம் என்று இருக்கிறது. எல்லாம் ஒரே மாதிரி இருக்கிறதா? இதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டுத்தான் வருகிறது. ஒரு நாள் கூட 'வேஸ்ட்' ஆகவில்லை (குறுக்கிடு) யானை சார்ப்ப காலத்திற்கு மேல் கூட ஆகலாம். இது ஒரு பெரிய திட்டம், இது நிறைவேற்றப்படவேண்டும். இதில் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது நிச்சயம் வரும். அப்பொழுது சொன்னதைத் தான் இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். இதில் ஒன்றும் மாற்றம் இல்லை. கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் முன்பு சொன்னதைத் திருப்பிச் சொல்லவேண்டிய தில்லையே, திருப்பிச் சொல்லுவதினால் சந்தேகமா என்று கேட்டார். சொன்னதை மறந்துவிடக்கூடாது என்று ஞாபகப்படுத்துவதற்குத்



5th March 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தான் திருப்பிச் சொன்னேன். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இதில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டம் சீக்கிரம் வரும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள் 'மெர்ஜர்' பற்றிச் சொன்னார்கள், மெடிகல், பப்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்ட்-களை இணைப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது நீண்ட நாட்களாக இருந்து வரும் பிரச்சனை. பல நபுணர் குழுவினர்கள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, ப்ரையரி ஹெல்த் சென்டர், ஃபாமிலி ப்ளானிங் இவற்றிலெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று தடை ஏற்படுகிறது. டாக்டர் கொடுப்பது ஒரு இலாகா, நிர்வாகத்தை நடத்துவது ஒரு இலாகா. அனுபவத்தில் சிரமமாக இருக்கிறது. பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். யாருக்கும் பாதகம் ஏற்படாது. காலரா, டைபாய்ட் என்றால், அது அவர் பொறுப்பு, இது அவர் பொறுப்பு என்று குற்றம் காண இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

சிக்கனத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் என்று நினைக்கிறேன், ஒரு அருமையான யோசனையைச் சொன்னார்கள். கவர்னர் பதவி வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். கவர்னர் அவசியம், ஸ்மால் சேபிங்ஸ் கமிட்டி வைஸ்-சார்மன் பற்றிச் சொன்னார்கள். பாஷையோ போட்டு இருக்கிறார்கள், வேறு கட்சிக்காரர்கள் என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர் என்று ஒன்றும் இல்லை. நேற்று வந்தார்கள் என்று தள்ளுதலில்லை. அவசரமாகச் சேருங்கள், எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குத் தருகிறோம் என்பதும் இல்லை. இன்றைக்கு அந்த வைஸ்-சார்மன் நல்ல பணி புரிகிறார்கள். அந்த அம்மையார் ஹானரரியாக வேலை செய்கிறார்கள். சம்பளம் கிடையாது. அதே மாதிரித்தான் ப்ரஸ் ரிலேஷன்ஸ் ஆபீசர். அந்த இடத்திற்கு அதிகாரிகளைப் போடுவது சரியாகாது. ப்ரஸ்ஸோடு தொடர்பு உள்ளவராக இருக்க வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறது. அவருக்கும் ஹானரேரியும் 250 ரூபாய் தான். மத்தியிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவசியத்திற்கு அதிகமாக எதுவும் செய்யவில்லை (குறுக்கிடு) அது அவரவர்கள் மனப் பான்மையைப் பொறுத்தது.

ரூ. 188 கோடியில் ஒரு கோடி ரூபாய்தானே சிக்கனம் என்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் அதிகம் என்றால், அது அவசியமாக இருக்கிறது. வேலைகள் அதிகமாகிவிட்டன, திட்டம் அதிகமாகி விட்டிருக்கிறது. போன திட்டத்தைவிட இந்த நான்காவது திட்டம் இரட்டிப்பு மடங்காக இருக்கிறது. திட்டத்தைப் போட்டால், அதை நிறைவேற்ற ஆட்கள் வேண்டும். அதனால்தான் அதிகாரிகள் அதிகமாகிறார்கள். எவ்வளவு தூரம் குறைக்க வேண்டும் என்பதைக் கண்காணிக்கத்தான் ஏகாநமி கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1 30  
a.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th March 1966]

விஜிலன்ஸ் டைரக்டர்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஓய்வு பெற்ற பிரதம செக்ரடரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர் நல்ல வேலை செய்கிறார். நான் அதைச் சமீபத்திலே ஆராய்ந்தேன். முன்னே அது எக்ஸ் பிராஞ்சாக இருந்தது. இந்த ஸ்தாபனம் இருப்பதால், இந்த விஜிலன்ஸ் கமிஷன் இருப்பதால், எல்லோருக்கும் ஒரு அச்சம் ஏற்படுகிறது. லஞ்ச ஒழிப்பு விஷயத்திலே அவர் பணி புரிந்துகொண்டு வருகிறார். எனக்குத் திருப்தி இருக்கிறது. மற்றொன்று மேலே ஒருவர் கண்காணிக் கிறார் என்றால், அதிகாரிகளுக்கு நம்பிக்கை இருக்கும். அப்படிப் போடப்படுபவர் அதிகாரியாக இருக்கக்கூடாது. சரியாகச் செய்தால் கூட நம்பிக்கை வராது. ஆகவே, விஜிலன்ஸ் கமிஷன் டைரக்டர் இண்டிபென்டன்டாக இருக்கவேண்டும். அதிகாரிகளில் ஒருவரைப் போட்டால், இண்டிபென்டன்டாக இருக்க முடியாது. ஆகவே ஓய்வு பெற்றவரைப் போட்டிருக்கிறோம். அவருக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் ஒன்றும் அதிகம் இல்லை, மத்திய சர்க்காரிலே கூட அவரைக் கூப்பிட்டார்கள். அவரையும், அவர் கேட்டுக் கொண்ட ஐந்தாண்டுக்குத்தான் போட்டிருக்கிறோம். விசேஷ சலுகை ஒன்றும் கொடுத்து விடவில்லை. நீதிபதிகளில் ஓய்வு பெற்றவரைப் போடலாம். ஓய்வு பெற்ற பிரதம செக்ரடரியைப் போட்டிருக்கிறோம்.

அதே மாதிரி வேறு சில திட்டங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு டெக்னிகல் சாங்ஷன் வேண்டியிருக்கிறது. எண்ணூர் திட்டம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடித் திட்டமும் எடுக்கப்படும். அதிலே ஒன்றும் சந்தேகம் இல்லை. மத்திய சர்க்காரோடு பேசினால், அதனால் ஏதோ தகராறு வந்து விட்டது என்பதல்ல. இதெல்லாம் குடும்ப விவகாரம் போல. தூத்துக்குடித் திட்டம் சீக்கிரமே வரும். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கவனம் செலுத்தவில்லை என்று தவறாக நினைக்க வேண்டாம் என்று கூறி, மற்ற உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களும் தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கும், இவைபற்றி மானியங்கள் வரும்போது விளக்கங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

**திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** தலைவர் அவர்களே, பே கமிஷன் பற்றி நான் பேசியபோது குறிப்பிட்டேன். இரண்டாவது பே கமிஷன் நியமிப்பது பற்றிய யோசனை இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். . . .

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** அப்படி யோசனை இருக்கிறது போல அங்கத்தினர் ஏதோ புதிதாகச் சொல்லுகிறார். பே கமிஷன் நியமிக்க உத்தேசம் இல்லை.

**திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் :** பே கமிஷன் அமைக்கும் பிரச்சினை இருக்கட்டும். மத்திய சர்க்கார் கிராக்கிப்படி உயர்வு கொடுத்தால் அதே உயர்வை மாநில சர்க்காரும் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்க



5th March 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கிறது. அது தொடர்ந்து பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சாமர்த் தியமாக சொல்லிவிட்டார்கள். அது ஒப்புக்கொண்ட பழைய முடிவு தானே, அதில் பரிசீலனைக்கு என்ன இருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தொடர்ந்து அவ்வாறு செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மேலும் அப்படியே செய்வோம். வேறு கருத்துக்கு இடம் இல்லை. இருந்தாலும் வேஸ் அண்ட் மீன்ஸ் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். சீக்கிரத்தில் அது நிறைவேற்றப்படும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : மந்திரிய சர்க்காரோடு பேச்சு வார்த்தையில் உதவி கிடைக்கவில்லை என்றால்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவர்கள் கொடுத்தாலும், கொடுக்காவிட்டாலும், நம்முடைய வேஸ் அண்ட் மீன்ஸ் நிலையைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்கப்படும்.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 7th March 1966. 1-38 p.m.

The House then adjourned.

#### IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Nil

வாய்மையே வெல்லும்  
TRUTH ALONE TRIUMPHS